

*Tăng Trưởng
Mối Tương Giao
Với Đức Chúa Trời*

In tại nhà in Tiếng Nói Hy Vọng ©2026
El Monte, California, USA

Mục Lục

1. Nhìn Lại Thực Tế	5
2. Biết Đức Chúa Trời	12
3. Kiêu Ngạo Hay Khiêm Nhường	19
4. Vai Trò Của Kinh Thánh	26
5. Cách Học Kinh Thánh	33
6. Những Chiến Binh Cầu Nguyện	40
7. Đời Sống Cầu Nguyện	47
8. Đức Tin	54
9. Tội Lỗi, Phúc Âm, Và Luật Pháp	61
10. Ăn Năn Và Tha Thứ	68
11. Những Trở Ngại	75
12. Chia Sẻ Về Ngài	82
13. Cõi Đời Đời	89

Tác giả

Nina Atcheson

Dịch giả

TNHV - Media

Hiệu đính

Mục sư Nguyễn Khắc Vinh
Nguyễn Thanh Thúy Ái

Trình bày

TNHV - Media

Website Trường Sa-bát

anhsanglethat.org

Mọi liên lạc, thư từ xin gửi về:
Mục sư Nguyễn Khắc Vinh
Tiếng Nói Hy Vọng
P.O. Box 5704, El Monte, CA 91734
Tel. (626) 422-6841
www.AnhSangLeThat.org

Tăng Trưởng

Mối Tương Giao

Với Đức Chúa Trời

Dù bạn đã lớn lên trong Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm hay chỉ mới đến với đức tin; dù bạn đã học nhiều hay ít *Bài Học Sa-Bát*; và cuối cùng, bất kể hiện nay đời sống tâm linh của bạn đang ở đâu, thì chủ đề làm thế nào để phát triển mối tương giao có ý nghĩa với Đức Chúa Trời là vô cùng quan trọng.

Chủ đề này ảnh hưởng đến mọi lãnh vực khác. Hình ảnh của bạn về Đức Chúa Trời có thể đã bị sai lệch hoặc trở nên mờ nhạt; nếu vậy, hãy cầu nguyện để có sự rõ ràng hơn khi học bài Sa-bát. Có thể bạn đang tự hỏi làm thế nào để chinh đốn đời sống tâm linh của mình qua sự cầu nguyện và học Kinh Thánh, hoặc bạn đang suy nghĩ về những điều khác ảnh hưởng đến mối quan hệ của mình với Đức Chúa Trời, như vai trò của sự kiêu ngạo và khiêm nhường, đức tin và tri thức, tội lỗi và luật pháp của Đức Chúa Trời, sự ăn năn và tha thứ, cách vượt qua những sự ràng buộc và vấp ngã, cũng như cách khích lệ người khác trong bước đường theo Chúa.

Mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời là mối quan hệ quan trọng nhất trong cuộc đời bạn. Đừng chậm trễ trong việc xây dựng, củng cố, và làm cho mối quan hệ ấy trở nên vững mạnh nhất có thể. Ngay bây giờ—không phải một lúc nào đó trong tương lai—là thời điểm để chăm lo cho mối quan hệ này, vì nó sẽ ảnh hưởng đến mọi lĩnh vực khác: hôn nhân của bạn (nếu có), việc nuôi dạy con cái (nếu có), tình bạn, quyết định tài chính, thời gian nghỉ ngơi, những hoài bão của bạn... và dĩ nhiên, cả tương lai đời đời của bạn.

Bởi vì chủ đề này—tức là ước muốn của Đức Chúa Trời được ở trong mối quan hệ với nhân loại—bao trùm toàn bộ Kinh Thánh, nên có rất nhiều góc nhìn, câu chuyện, và phân đoạn Kinh Thánh có thể được chọn để đưa vào đề tài quan trọng này. Tuy nhiên, với tính chất của tài liệu là *Bài Học Sa-Bát*, chúng ta chỉ có thể xem xét một số lượng giới hạn.

Dù mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời hiện nay đang như thế nào, những bài học này được viết cho chính bạn. Mục đích cuối cùng là qua 13 bài học ngắn gọn và tập trung này, tình yêu và sự cam kết của bạn đối với Đức Chúa Giê-su Christ sẽ được đánh thức khi bạn tìm kiếm Ngài cách mới mẻ trong quý này.

Vì bản chất của chủ đề này nói về các mối quan hệ, nên tài liệu *Bài Học Sa-Bát* này có cách trình bày hơi khác so với những bài trước. Các bài học được viết theo lối cá nhân hơn, bởi vì chúng nói về một Đức Chúa Trời có tính cá nhân, Đấng muốn biết bạn một cách riêng tư.

Ellen G. White nói rằng, “Một đời sống kiên định trong Đấng Christ là một phép lạ lớn.”—*The Desire of Ages*, tr. 407.

Kinh Thánh dùng hình ảnh một cuộc đua để mô tả mối quan hệ trọn đời với Đức Chúa Trời. Phần thưởng của chúng ta là mãi triều thiên không hư nát (*1 Cô-rinh-tô 9:24, 25*) và sự sống đời đời với Đức Chúa Trời. Cuộc đua tâm linh của chúng ta là một cuộc chạy đường dài, không phải chạy nước rút.

Sẽ có những lúc chúng ta dừng lại, hoặc thậm chí ngã sấp mặt. Điều đó có thể xảy ra, và khi nó xảy ra, chúng ta chỉ cần đứng dậy và tiếp tục bước đi. Chúng ta phải bền lòng đi trọn chặng đường, bất chấp những thử thách và khó khăn chắc chắn sẽ đến (*Hê-bơ-rơ 12:4–11*). Và chúng ta không chạy cuộc đua này một mình; những người chạy khác yêu mến Đức Chúa Giê-su và Lời Ngài cũng đang chạy cùng chúng ta. Quan trọng nhất, Đức Chúa Giê-su đã hứa ban cho chúng ta Đấng Yên Ủi: “Ta sẽ cầu xin Cha, Ngài sẽ ban cho các ngươi một Đấng Yên Ủi khác, để ở với các ngươi đời đời, tức là Thần lễ thật, mà thế gian không thể nhận lãnh được, vì chẳng thấy và chẳng biết Ngài; nhưng các ngươi biết Ngài, vì Ngài vẫn ở với các ngươi và sẽ ở trong các ngươi” (*Giăng 14:16, 17*).

Chúng ta không cô độc trong cuộc đua của cuộc đời mình—Đấng Yên Ủi không những ở cùng chúng ta mà còn ngự trong chúng ta, để thêm sức và nâng đỡ chúng ta khi chúng ta chạy và chăm xem “Đức Chúa Jê-sus là cội rễ và cuối cùng của đức tin” (*Hê-bơ-rơ 12:2*).

Khi viết những dòng này, tôi cầu nguyện để Đức Thánh Linh hành động trên mỗi cá nhân chúng ta cũng như trên hội thánh toàn cầu, hầu kéo chúng ta đến gần Đức Chúa Trời hơn bao giờ hết. Vì chắc chắn rằng không có điều gì quan trọng hơn việc có một mối quan hệ mạnh mẽ với Đức Chúa Trời.

Vậy nên, chúng ta hãy cùng học với nhau để hiểu, để yêu, và để ở trong Ngài.

Nina Atcheson là quản lý chương trình học và biên tập viên chính của chương trình Trường Sa-bát Alive in Jesus tại Tổng Hội. Bà sống để truyền cảm hứng và trang bị cho mỗi cá nhân biết Đức Chúa Trời cách sâu nhiệm qua Lời soi dẫn của Ngài. Bà kết hôn với Matt, và họ có ba người con tử uất thiếu niên.

Nhìn Lại Thực Tế

Kinh Thánh Nghiên Cứu: *Khải huyền 3:14–22; Khải huyền 4:9–11; Sáng thế Ký 2:7; Sáng thế Ký 3:8–10; Giê-rê-mi 31:3, 4; Giăng 15:1–11; Rô-ma 8:9–11.*

Câu Gốc: “Như Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các người thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta” (*Giăng 15:9*).

Bạn sẽ mô tả mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời ngày nay như thế nào? Mối quan hệ ấy có sống động và mạnh mẽ không? Bạn có dành thời gian đầu tư cho mối quan hệ này, tìm kiếm Lời được soi dẫn của Ngài, và trò chuyện với Ngài như một Người Bạn không? Nếu có, bạn dành bao nhiêu thời gian để làm điều đó?

Cũng vậy, bạn có được thôi thúc để chia sẻ với người khác về mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời, vì đó là mối quan hệ tuyệt diệu nhất trong đời sống bạn không? Hay trái lại, mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời đã phai nhạt theo thời gian? Vâng, nó vẫn còn đó, và thỉnh thoảng bạn cũng “ghé thăm,” nhưng thành thật mà nói, nó không còn mạnh mẽ như trước nữa. Hoặc, có lẽ, bạn đang ở đâu đó, ở lưng chừng—điều mà Kinh Thánh gọi là “hâm hẩm” (*Khải huyền 3:16*).

Bạn có bao giờ tự hỏi, thiên sứ có suy nghĩ vì sao chúng ta không sống trong sự tôn thờ Đấng Cứu Chuộc và Cứu Rỗi của mình, với tấm lòng đói khát và tâm trí khao khát được đến gần Đức Chúa Trời mỗi ngày không? Và, thật vậy, một mối quan hệ với Đức Chúa Trời thay đổi *mọi sự*—cả trong đời này lẫn trong cõi đời đời.

Tuần này, chúng ta cùng xem xét tình trạng hiện tại của mỗi quan hệ của mình với Đức Chúa Trời và lời khuyên của Kinh Thánh dành cho chúng ta là gì. Thật vậy, chúng ta không thể đi từ chỗ mình đang ở đến một nơi tốt hơn cho đến khi chúng ta thành thật kiểm điểm lại thực tế của chính mình và lắng nghe giải pháp mà Chúa Giê-su đưa ra.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho ngày 4 tháng 4.

Tình Trạng Của Chúng Ta

Bạn có bao giờ tự hỏi, Chúa Giê-su sẽ nói gì nếu Ngài mô tả mối quan hệ của bạn với Ngài ngay bây giờ không? Có lẽ Ngài sẽ nói rằng mối quan hệ ấy mạnh mẽ, hoặc rằng trước đây nó đã từng mạnh mẽ hơn. Bạn có bao giờ tự hỏi, Chúa Giê-su sẽ nói gì nếu Ngài mô tả dân sự của Ngài trong những ngày sau rốt này không? Trong Khải huyền 3:14–22, Chúa Giê-su thật sự đã mô tả về dân Ngài.

Ngài bắt đầu bằng cách tuyên bố rằng Ngài là “Đấng Làm Chứng Thành Tín Chân Thật, Đấng Làm Đầu Cội Rễ cuộc sáng thế của Đức Chúa Trời” (*Khải huyền 3:14*). Một nhân chứng thành tín và chân thật thì không nói dối, những phán cách thẳng thắn và trung thực.

Đọc Khải huyền 3:14–17, đây là điều Chúa Giê-su mô tả tình trạng thuộc linh của dân sự Ngài ngày nay. Những câu Kinh Thánh này mô tả cá nhân bạn như thế nào?

Chúa Giê-su phán với chúng ta—từng Cơ Đốc nhân sống trong những ngày sau rốt—rằng Ngài biết chúng ta. Chúng ta không nóng cũng không lạnh, bởi vì, theo quan điểm của chúng ta, chúng ta không cần điều gì cả. Ngày tháng trôi qua, chúng ta dành một ít thời gian với Đức Chúa Trời đây đó, và chúng ta nghĩ như vậy là đủ. Nhưng không phải vậy. Trái lại, thật sự chúng ta cần Ngài rất nhiều hơn so với điều chúng ta nhận biết. Giá như chúng ta yêu và sống cho Chúa Giê-su hết lòng, hoặc không làm gì cả, thì đối với Đức Chúa Trời, điều đó còn tốt hơn là ở trong tình trạng hâm hẩm.

Chúa Giê-su phán rằng Ngài sẽ nhả chúng ta ra khỏi miệng Ngài vì chúng ta “có vị” tẻ như chính chúng ta vậy. Nhưng Ngài vẫn chưa làm điều đó, và Ngài kêu gọi chúng ta phải đưa ra những quyết định dứt khoát ngay bây giờ.

Lời khuyên của Ngài dành cho chúng ta trong Khải huyền 3:18, 19 là gì?

Trong thời cổ đại, “mua” một vật gì có nghĩa là trao đổi hoặc đổi chác hàng hóa. Ở đây, Chúa Giê-su rộng rãi đưa ra một sự trao đổi: sự thờ ơ của chúng ta để lấy vàng của Ngài, áo trắng của Ngài, và thuốc xức mắt của Ngài. Ngài muốn làm cho chúng ta trở nên giàu có trong mắt Ngài; Ngài muốn mặc cho chúng ta bằng chiếc áo công bình trọn vẹn của Ngài; và Ngài muốn mở mắt chúng ta để thấy lẽ thật rằng một mối quan hệ “ở trong” Ngài sẽ thay đổi tuyệt đối mọi sự. Ngài ban cho chúng ta mọi điều chúng ta cần, bởi vì điều chúng ta cần thì chúng ta không thể tự cung ứng cho chính mình. Chỉ một mình Ngài có thể cung cấp, nếu chúng ta bằng lòng.

Nếu bạn thấy đau đớn khi nhìn vào chính mình và tình trạng thuộc linh của mình, thì hôm nay, trong những câu Kinh Thánh này bạn nhận được niềm hy vọng nào?

Quả Trách, Ăn Năn, Và Phần Thưởng

“Ta quả trách và sửa phạt những kẻ Ta yêu,” Chúa Giê-su phán với chúng ta trong Khải huyền 3:19. “Vậy hãy có lòng sốt sắng và ăn năn đi.” Không một ai trong chúng ta, dù chỉ một giây, có thể nói cách công bình rằng Chúa Giê-su không quan tâm đến chúng ta hoặc tương lai của chúng ta. Dễ dàng hơn biết bao nếu Chúa Giê-su từ bỏ nhân loại và không bước đi trên con đường đau đớn mà Ngài đã chọn trên đất này. Chính vì Ngài yêu chúng ta sâu đậm đến vậy nên Ngài quả trách chúng ta trong tình trạng hiện tại của mình. Ngài muốn một mối quan hệ mạnh mẽ hơn, sâu sắc hơn với chúng ta.

Ngài không thỏa lòng với thái độ nửa vời của chúng ta, với cách tiếp cận kiểu “khi nào cần thì tôi mới đến với Ngài.”

Trái lại, Chúa Giê-su quả trách chúng ta vì lợi ích của chính chúng ta. Ngài bảo chúng ta hãy ăn năn. Nhưng chúng ta không thể ăn năn trừ khi chúng ta nhận ra rằng có điều gì đó sai. Tuy nhiên, Ngài đã nói rõ điều gì sai nơi chúng ta: chúng ta tưởng mình giàu, nhưng thật ra chúng ta đang “khổ sở, khổ não, nghèo ngặt, đui mù, và lòa lổ” (*Khải huyền 3:17*).

Hãy đọc Khải huyền 3:20. Chúng ta được hứa điều gì ở đây? Nhưng chúng ta phải làm gì để nhận lấy lời hứa ấy?

Câu Kinh Thánh này mô tả một bức tranh thật đẹp đẽ và tuyệt vời. Đức Chúa Trời của vũ trụ muốn ngồi xuống dùng bữa với bạn, với tôi. Ngài mong muốn sự tương giao hai chiều và cuộc trò chuyện thân mật trong bữa ăn ngon. Ngài muốn một mối quan hệ gắn gũi, “ở trong” nhau, và Chúa Giê-su mời gọi chúng ta có mối quan hệ ấy với Ngài.

Chúa Giê-su đứng kiên nhẫn chờ đợi và gõ cửa tấm lòng bạn. Có lẽ bạn đã thấy những bức tranh như thế trong sách thiếu nhi—một Đấng Cứu Thế cao cả, đầy ân điển, đang gõ nhẹ nhàng. Ngài không xông vào và ép buộc bạn phải trò chuyện với Ngài. Ngài không áp đặt lên thời gian hay đời sống bạn rộn của bạn. Thời gian thì ngắn; vậy, nếu bạn nghe tiếng Ngài, hãy mở cửa. Ngài sẽ bước vào đời sống bạn.

Ấn dụ này cho thấy mối quan hệ mà Chúa Giê-su muốn có với từng người trong chúng ta. Nhưng một ngày kia, khi bạn gặp Chúa Giê-su mặt đối mặt, khi bạn quàng mào triều thiên mình dưới chân Ngài trong sự tôn thờ và ngợi khen cùng ngàn ngàn muôn muôn người khác trong sự thờ phượng Đấng Tạo Hóa (*Khải huyền 4:9-11; Khải huyền 5:11-14*), khi bạn nhìn lại những thử thách trên đất và thấy chúng trở nên mờ nhạt, không đáng kể—bạn nghĩ khi ấy bạn có bao giờ hối tiếc về thời gian bạn đã dành cho Chúa Giê-su trên đất không?

Ngay bây giờ, Chúa Giê-su đang gõ cửa. Ngài đang gọi. Nhưng bạn phải đưa ra sự lựa chọn có ý thức để mở lòng mình cho Ngài. Việc nhìn lên thập tự giá và suy nghĩ về ý nghĩa của nó có thể truyền cảm hứng cho bạn để đưa ra lựa chọn ấy như thế nào?

Tình Yêu Vĩnh Cửu

Sau khi mô tả tình trạng thờ ơ của chúng ta, Chúa Giê-su phán rằng đây là điều phải vượt qua. “Kẻ nào thắng, Ta sẽ cho ngồi với Ta trên ngôi Ta, như chính Ta đã thắng và ngồi với Cha Ta trên ngôi của Ngài” (*Khải huyền 3:21*). Đối với một số người trong chúng ta, đây có thể là trận chiến lớn nhất mà chúng ta từng đối diện—chỉ đơn giản là nhận ra tình trạng yếu đuối, tự phụ của mình; chấp nhận sự quở trách của Chúa Giê-su; ăn năn; và nhận lấy chiếc áo công bình của Chúa Giê-su khoát trên chúng ta.

Điều thật lạ lùng là Chúa Giê-su hiểu tình trạng thờ ơ, hăm hăm của chúng ta và đồng cảm với chúng ta (không phải là Chúa Giê-su đã từng hăm hăm). Ngài phán, “Kẻ nào thắng... như chính Ta đã thắng” (*Khải huyền 3:21*). Bởi vì Ngài đã chết để cứu chúng ta, Chúa Giê-su đã thắng tội lỗi và hình phạt của nó. Ngài hiểu các cuộc chiến đấu với tội lỗi mà chúng ta đang đối diện và hứa sẽ giúp chúng ta.

Nhiều người trong Kinh Thánh đã đáp lại lời mời của Đức Chúa Trời để bước vào mối quan hệ giao ước với Ngài. Đây là câu chuyện hoặc chủ đề xuyên suốt của toàn bộ Kinh Thánh. Khi nhìn vào một số người trong số họ, chúng ta thấy Đức Chúa Trời đã tương tác khác nhau với họ trong những thời điểm khác nhau.

Những câu chuyện sau dạy chúng ta điều gì về cách Đức Chúa Trời tương tác với con người trong các hoàn cảnh khác nhau?

Sáng thế Ký 2:7; Sáng thế Ký 3:8–10 _____

Sáng thế Ký 5:24 _____

Sáng thế Ký 6:13 _____

Sáng thế Ký 12:1–4 _____

Xuất Ê-díp-tô Ký 34:29 _____

Dù Đức Chúa Trời trực tiếp bước đi với con cái Ngài hay chỉ phán dạy họ, lẽ thật là: Ngài luôn luôn ao ước được gần gũi loài người. Dù mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời hôm nay ra sao, Đức Chúa Trời muốn ở gần bạn. Chúng ta có thể đọc về ý tưởng này trong.

“Đức Giê-hô-va từ thuở xưa hiện ra cùng tôi và phán rằng: Phải, Ta đã lấy sự yêu thương đời đời mà yêu người; nên đã lấy sự nhân từ mà kéo người đến. Ta sẽ dựng lại người, thì người sẽ được dựng”.

Dù ngày của bạn đang bắt đầu hay đang kết thúc ngay lúc này, Đức Chúa Trời đang tìm kiếm bạn và chờ đợi, muốn kéo bạn đến gần Ngài hơn. Ngài muốn xây dựng—hoặc xây dựng lại—mối quan hệ của bạn với Ngài. Nếu điều đó không xảy ra, lỗi thuộc về phía bạn chứ không phải phía Ngài.

Những điều gì trong đời sống bạn ngay lúc này, nếu không vượt qua được, có thể và đang cản trở mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời?

Gắn Bó Mật Thiết

Các môn đồ theo Chúa Giê-su từ phòng cao xuống con đường bên dưới. Khi cùng nhau đi đến Ghết-sê-ma-nê, đó là một đêm quan trọng nhất trong lịch sử thế gian, có lẽ họ không nhận ra những lời cuối cùng của Chúa Giê-su nói với họ trong phòng cao thật sự sâu sắc đến mức nào.

Chúa Giê-su đã phán gì trong Giăng 15:1–11? Điều đó có ý nghĩa gì đối với chúng ta?

Những lời này, do chính Chúa Giê-su phán, cho thấy mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời là như thế nào. Hãy lưu ý từ được lặp lại, không chỉ hai lần mà đến mười lần: gắn bó mật thiết. Gắn bó mật thiết với Chúa Giê-su có nghĩa là sống trong sự liên kết với Ngài.

Khi đối diện với thập tự giá, Chúa Giê-su không chỉ nhấn mạnh tầm quan trọng lớn lao của việc ở trong Ngài, mà Ngài còn trình bày rõ ràng và đơn giản những phương diện thực tiễn của điều đó trong đời sống chúng ta.

Đó là: Chúa Giê-su là Gốc Nho, chúng ta là các nhánh. Kết quả của việc chúng ta ở trong Ngài (được nối kết với Ngài), là các nhánh của chúng ta sẽ sanh trái. Chúng ta không thể tự mình kết quả. Đôi khi chúng ta có vẻ như đang ở trong Ngài, nhưng bằng chứng sẽ bày tỏ qua việc không kết quả của chúng ta, và cuối cùng các nhánh sẽ khô héo. Nếu chúng ta héo tàn, Người Trồng Nho tốt cuộc sẽ cắt bỏ các nhánh ấy. Dù chúng ta có kết trái hay không, các nhánh cũng sẽ được tỉa sửa.

Đồng thời, tất cả chúng ta đều phải đối diện những thách thức và những khoảnh khắc đau đớn. Nếu chúng ta ở trong Ngài, những khoảnh khắc ấy sẽ kết quả nhiều hơn về lâu dài. Việc kết trái xác nhận chúng ta là ai: môn đồ của Ngài. Chúng ta kết trái để đem vinh hiển cho Ngài (không phải cho chính mình). Ở trong Chúa Giê-su có nghĩa là giữ các điều răn của Ngài, là sự phản chiếu bản tính tốt đẹp của Ngài—tình yêu thương vô vị kỷ. Ở trong Chúa Giê-su đem lại niềm vui lớn lao. Ở trong Chúa Giê-su có nghĩa là làm điều Ngài bảo chúng ta làm, như một sự đáp lại đối với Ngài. “Vì nầy là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề” (1 Giăng 5:3).

Nếu suy nghĩ kỹ, ở trong Chúa Giê-su là một trong những phương thuốc chống lại tình trạng Lao-đi-xê của chúng ta (*Khải huyền 3:20; Giăng 15:4*). Đó là bí quyết tuyệt vời cho một đời sống viên mãn và đầy ý nghĩa trên đất và trong cõi đời đời; tuy vậy, bằng cách nào đó, chúng ta rất dễ quên lời khuyên của Chúa Giê-su.

Cuối cùng, Chúa Giê-su phán với từng người trong chúng ta, “Nhu Cha đã yêu thương Ta thế nào, Ta cũng yêu thương các ngươi thế ấy; hãy cứ ở trong sự yêu thương của Ta” (*Giăng 15:9*). Tình yêu của Chúa Giê-su là sợi dây chắc chắn nhất kéo chúng ta đến với Ngài, và khi chúng ta biết tình yêu ấy, chúng ta sẽ được thôi thúc mạnh mẽ để đáp lại bằng tình yêu đối với Đức Chúa Trời và đối với tha nhân.

Gắn Liền Với Gốc Nho

Ở trong Đấng Christ đôi khi có thể khiến ta cảm thấy như là một trong những điều khó khăn nhất để thực hiện. Có thể ta biết đó là điều mình cần, nhưng dòng đời hối hả kéo ta vào dòng chảy của nó, và mọi sự dường như quá khó. Việc theo Đức Chúa Trời có thể tưởng như là gánh nặng lớn nhất, đặc biệt đối với những người bị ai đó thúc ép phải theo Chúa Giê-su. Loại tôn giáo ấy có thể trở thành gánh nặng vì nó chỉ xoay quanh các hình thức bên ngoài, thay vì những hành động xuất phát từ bên trong. Đức Chúa Trời không mong muốn điều gì hơn là có mối quan hệ đặt trên nền tảng yêu thương, chứ không chỉ là luật lệ; một mối quan hệ được chọn lựa (trong đó Ngài đã chọn bạn trước) dựa trên tình yêu và ý chí tự do.

Đôi khi chúng ta có thể chỉ nối kết một phần với Gốc Nho chứ không thật sự ở trong Ngài bằng toàn bộ tâm trí của mình. Chúng ta có thể đi nhà thờ, cầu nguyện, và làm điều mình biết là đúng, nhưng bên trong lại cảm thấy héo khô. Sự thật là: chúng ta không thể tự khiến mình ở trong Chúa Giê-su cũng như nhánh nho không thể tự gắn vào gốc nho. Đức Chúa Trời đã yêu chúng ta trước; Ngài đã chủ động trước. Sự đáp lại của chúng ta luôn luôn là phản ứng đối với điều Đức Chúa Trời đã làm trước cho chúng ta.

Nếu bạn quan sát cách một cây nho sống sót qua mùa đông, bạn sẽ học được một điều thật thú vị—các chồi trên cành bị khô lại và bị tách rời khỏi hệ thống tăng trưởng cho đến mùa xuân. Khi đất ấm lên, rễ hút nước, và nhựa sống chảy từ thân cây nho qua các chồi, rồi khởi động sự tăng trưởng. Nếu nhựa sống không chảy qua cây nho, sẽ không có sự tăng trưởng.

Nhựa sống trong cây nho giống như công việc của Đức Thánh Linh trong đời sống chúng ta. Chúng ta có thể giống như một nhánh đã chết, nhưng khi chúng ta chọn dành thời gian với Đức Chúa Trời, Đức Thánh Linh bước vào trong chúng ta như nhựa từ rễ, khiến chúng ta sống lại để bắt đầu tăng trưởng. Cũng như vậy, chúng ta cần đưa ra sự lựa chọn có ý thức để muốn ở trong Chúa Giê-su, chúng ta cũng phải cầu xin Đức Thánh Linh (nhựa sống) chảy vào đời sống mình.

Đọc Lu-ca 11:13 cùng với Giê-rê-mi 31:3, 1 Giăng 4:19, và Rô-ma 8:9-11. Sự điệp thiết yếu dành cho chúng ta ở đây là gì?

Chính Đức Thánh Linh đem lại sự tăng trưởng và bảo đảm rằng chúng ta đang sống mạnh mẽ và được nối kết với Gốc Nho. Chúng ta cần cầu xin Đức Thánh Linh mỗi ngày, Đấng đang ở đây với chúng ta trên đất để:

- làm Đấng Yên Ủi (*Giăng 14:16-18*),
- bày tỏ Chúa Giê-su cho chúng ta (*Giăng 15:26*),
- cáo trách chúng ta về tội lỗi (*Giăng 16:7, 8*), và
- dẫn dắt chúng ta vào mọi lẽ thật (*Giăng 16:13*).

Hãy đọc lại bảng liệt kê trên. Mỗi khía cạnh trong công việc của Đức Thánh Linh có thể tác động đến mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời như thế nào?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Trước khi chúng ta được sinh ra, Đức Chúa Trời đã yêu thương chúng ta; Ngài có một kế hoạch để biết chúng ta và để chúng ta biết Ngài. Ngài tìm kiếm chúng ta như một Người Chăn hiền lành, và mời gọi chúng ta ở trong Chúa mỗi ngày. Chúng ta chỉ cần chọn đáp lại Ngài, rồi đối sự khốn cùng và tình trạng Lao-đi-xê của mình để lấy những món quà tốt lành của Ngài (*xem Khải huyền 3:18, 19*).

Giống như sự tăng trưởng từ từ của những nhánh nho, mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời có thể tăng trưởng chậm chạp, hoặc có thể phát triển mạnh mẽ nhờ những cơn mưa cần thiết. Bất kể tốc độ tăng trưởng là thế nào và trái được sinh ra trong đời sống chúng ta nhiều hay ít, chúng ta cần mỗi ngày có “nhựa,” tức Đức Thánh Linh, để bảo đảm rằng chúng ta vẫn đang kết nối với Chúa Giê-su.

“Ồ trong Đấng Christ có nghĩa là luôn nhận lãnh Thánh Linh của Ngài, một đời sống hoàn toàn đầu phục để phục vụ Ngài. Kênh giao tiếp giữa con người và Đức Chúa Trời phải luôn được mở. Như nhánh nho không ngừng hút nhựa từ gốc nho sống, cũng vậy chúng ta phải bám chặt lấy Chúa Giê-su, và bởi đức tin nhận từ Ngài sức mạnh và sự trọn lành của chính bản tính Ngài.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 676.

“Làm thế nào nhánh cây khô héo, tách rời lại có thể trở nên một với gốc nho mẹ? Làm thế nào nó có thể dự phần sự sống và sự nuôi dưỡng của gốc nho sống? Chỉ bằng cách được tháp vào cây nho, bằng cách được đưa vào mối quan hệ gắn gũi nhất có thể. Từng thớ một, từng mạch một, nhánh nhỏ bám chặt lấy gốc nho ban sự sống cho đến khi sự sống của gốc nho trở nên một với nhánh, và nhánh đâm hoa kết quả giống như cây nho.”—Ellen G. White, Manuscript 67, 1897.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nhìn lại đời sống bạn. Bạn có thể nhận ra những biến cố nào khiến bạn rơi vào tình trạng thuộc linh Lao-đi-xê không? Những biến cố nào đã kéo bạn đến gần Đức Chúa Trời hơn?
2. Bà Ellen G. White nói về việc “luôn luôn nhận lãnh Thánh Linh của Ngài.” Bạn có thường cầu xin Đức Thánh Linh không? Điều gì có thể thay đổi nếu bạn nhận lãnh Đức Thánh Linh mỗi ngày?
3. Điều gì có thể thay đổi nếu chúng ta, với tư cách là Hội Thánh, cầu xin Đức Thánh Linh cách sốt sắng hơn và thường xuyên hơn?
4. Hãy thẳng thắn—thậm chí đau đớn—với chính mình về mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời. Bạn cần đưa ra những lựa chọn có ý thức nào để có được sự gắn gũi với Ngài, sự gắn gũi như Ngài mong muốn nhưng bạn lại đang ngăn trở?

Biết Đức Chúa Trời

Kinh Thánh Nghiên Cứu: Sáng thế Ký 3:1-5; Lê-vi Ký 20:26; 1 Sa-mu-ên 2:2; 1 Giăng 4:7-19; Sáng thế Ký 1:1; Sáng thế Ký 2:7; Ma-thi-ơ 1:23; Ma-thi-ơ 28:20.

Câu Gốc: “Vả, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Giê-su Christ, là Đấng Cha đã sai đến” (Giăng 17:3).

Có sự hiểu biết rõ ràng về bản tính của Đức Chúa Trời là nền tảng để có một mối quan hệ vững chắc với Ngài. Vì vậy, trong tuần này, chúng ta sẽ cẩn thận xem xét những gì Kinh Thánh dạy về bản tính của Đức Chúa Trời, luôn nhớ rằng: “Bóng tối của sự hiểu lầm về Đức Chúa Trời đang bao phủ thế gian. Loài người đang đánh mất sự hiểu biết về bản tính của Ngài. Bản tính ấy đã bị hiểu sai và bị xuyên tạc. Trong thời điểm này phải rao truyền một sứ điệp từ Đức Chúa Trời, một sứ điệp có ảnh hưởng soi sáng và có quyền năng cứu rỗi. Bản tính của Ngài phải được bày tỏ. Ánh sáng vinh hiển của Ngài, ánh sáng của sự nhân từ, thương xót và lẽ thật của Ngài. . . phải được chiếu rọi vào trong bóng tối của thế gian. Sự bày tỏ về bản tính yêu thương của Đức Chúa Trời là sứ điệp thương xót cuối cùng phải được ban cho thế gian.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 415.

Dường như không thể mô tả Đức Chúa Trời một cách đầy đủ; vì vậy, điều tốt nhất chúng ta có thể làm là chỉ ra những gì Kinh Thánh nói về Ngài. Dầu rằng, nhất là ngay bây giờ, chúng ta sẽ không bao giờ hiểu hết mọi điều có thể biết về bản tính kỳ diệu của Đức Chúa Trời, nhưng hãy cầu xin rằng khi chúng ta học biết Ngài nhiều hơn, sự hiểu biết và tình yêu của chúng ta dành cho Ngài sẽ sâu nhiệm hơn, để rồi cuối cùng, chúng ta sẽ muốn đến gần Ngài hơn, hầu phần chiếu tình yêu và bản tính của Ngài cho người khác.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát, 11 tháng 4.

Hình Ảnh Rõ Ràng Hơn Về Đức Chúa Trời

Kinh Thánh đưa ra bức tranh chân thật nhất, rõ ràng nhất và nhất quán nhất về Đức Chúa Trời. Toàn bộ Kinh Thánh tìm cách vén bức màn vô hình giữa thế giới hữu hình của chúng ta và thế giới vô hình; chỉ cho chúng ta biết chúng ta từ đâu đến và chúng ta đang đi về đâu; và sau cùng, cho biết ai là Đấng kiểm soát mọi sự và Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào.

Từ Sáng thế Ký đến Khải huyền, chúng ta đọc về Đức Chúa Trời có một và thật, Đấng tự bày tỏ cho chúng ta qua Kinh Thánh và qua Đức Chúa Giê-su Christ, Đức Chúa Trời nhập thể. Chúng ta có thể đọc về sự toàn năng của Ngài (*Gióp 1:12*), sự toàn tri của Ngài, bản tính biết hết mọi điều (*Ê-sai 46:9, 10*), sự công bình của Ngài (*Ê-sai 30:18*), sự thương xót của Ngài (*Phục truyền 7:9*), lòng nhân từ và sự nhịn nhục của Ngài đối với chúng ta (*Rô-ma 2:4*), sự khôn ngoan của Ngài (*1 Cô-rinh-tô 2:7*), ân điển của Ngài (*2 Cô-rinh-tô 12:9*), sự tha thứ của Ngài (*Ma-thi-ơ 6:14*), ý muốn của Ngài cho đời sống chúng ta (*Giê-rê-mi 29:11*), quyền năng của Ngài chiến thắng sự chết (*Giăng 11:25*), vương quyền của Ngài (*Thi thiên 47:8*), bản tính đời đời của Ngài (*Phục truyền 33:27*), và nhiều đặc tính khác khiến chúng ta có vô số lý do để yêu mến và có mối quan hệ bền chặt với Ngài. Chúng ta càng biết Đức Chúa Trời và biết Ngài là Đấng như thế nào, chúng ta càng yêu mến Ngài và khao khát một mối quan hệ gần gũi, bền chặt với Ngài.

Chính Lu-xi-phe là kẻ đầu tiên nghi ngờ bản tính của Đức Chúa Trời. Những hoài nghi của nó về Đức Chúa Trời là ai đã dẫn đến trận chiến lớn nhất trong lịch sử vũ trụ của chúng ta. Kể từ đó, “Sa-tan luôn luôn nghiên cứu để giữ tâm trí loài người bện rộn với những điều ngăn trở họ đạt được sự hiểu biết về Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, tr. 740. Sa-tan không quan tâm chúng ta hình dung về Đức Chúa Trời như thế nào (thuyết phiếm thần, đa thần, thuyết thần giáo, v.v.), miễn sao đó không phải là nhận thức đúng về Ngài.

Hãy đọc Sáng thế Ký 3:1–5. Mục tiêu của Sa-tan trong cuộc trò chuyện với Ê-va là gì? Nó đã nói dối gì với Ê-va về bản tính của Đức Chúa Trời?

Sau cùng, sứ điệp của Sa-tan đối với Ê-va là: Đức Chúa Trời đang giấu bà điều gì đó. Đức Chúa Trời không muốn điều tốt nhất cho bà. Bà không thể tin Ngài. Ellen White mở rộng ý này khi bà viết, “Ngay từ lúc cuộc đại chiến bắt đầu, mục đích của Sa-tan là xuyên tạc bản tính Đức Chúa Trời và kích động sự phản nghịch chống lại luật pháp Ngài.”—*Patriarchs and Prophets*, tr. 338.

Bản tính của Đức Chúa Trời bị xuyên tạc trong thế gian chúng ta như thế nào? Quan trọng hơn, đôi khi bạn đã xuyên tạc bản tính của Ngài với người khác ra sao? Nếu có, nhờ sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh, bạn có thể làm gì để thay đổi? Bạn có thể bày tỏ tình yêu của Đức Chúa Trời cho những người xung quanh bạn bằng cách nào?

Đức Chúa Trời Là Thánh

Sự thánh khiết không phải là một từ mà phần lớn người ta thường dùng trong ngôn ngữ hằng ngày, có lẽ vì xung quanh chúng ta có quá ít điều thánh. Ngày Sa-bát là ngày thánh, và dĩ nhiên Đức Chúa Trời là thánh. Ngoài Đức Chúa Trời ra, đời sống thường nhật của chúng ta thiếu sự thánh khiết.

Nếu bạn nghiên cứu những thuộc tính thường được gắn với bản tính Đức Chúa Trời, bạn sẽ nhận ra sự thánh khiết là cốt lõi của chính con người Ngài. Nhưng điều đó có nghĩa gì?

Những câu Kinh Thánh sau mô tả Đức Chúa Trời như thế nào: Lê-vi Ký 20:26; 1 Sa-mu-ên 2:2; Ê-sai 57:15; Ê-xê-chi-ên 38:23?

Khi Kinh Thánh mô tả Đức Chúa Trời là đỉnh cao của sự thánh khiết, điều đó có nghĩa là Ngài hoàn toàn không có điều ác và hoàn toàn cách biệt khỏi tội lỗi. Đức Chúa Trời tốt lành trọn vẹn từ đầu đến cuối. Theo nghĩa này, sự thánh khiết là trọng tâm của mọi thuộc tính khác của Ngài.

Ví dụ, tình yêu của Đức Chúa Trời là một tình yêu tinh sạch, thánh khiết—một tình yêu hoàn toàn không mang tính ích kỷ hay động cơ vị kỷ nào. Sự toàn tri (biết hết mọi điều) của Ngài là sự toàn tri thánh khiết, nghĩa là không có ý định xấu. Chúng ta có tin một Đức Chúa Trời toàn tri nếu Ngài không thánh khiết không? Dĩ nhiên là không! Chúng ta sẽ sợ Ngài, và đó là điều hợp lý.

Sự toàn năng (có mọi quyền năng) của Đức Chúa Trời là sự toàn năng thánh khiết. Hãy tưởng tượng một Đức Chúa Trời toàn năng nhưng không thánh khiết. Ngài có thể là một bạo chúa đầy quyền lực và gian ác. Chỉ có sự thánh khiết của Đức Chúa Trời mới cho phép và giúp chúng ta thật sự yêu mến Ngài, vì Ngài tốt lành từ đầu đến cuối. Đây là lý do sự thánh khiết có lẽ là đặc tính quan trọng nhất để giúp chúng ta hiểu về bản tính Đức Chúa Trời. Tuy nhiên, có lẽ đây cũng là một trong những điều bị hiểu lầm nhiều nhất.

Hãy nghĩ về những nhân vật trong Kinh Thánh như Môi-se, Ê-sai, Ê-xê-chi-ên, Đa-ni-ên và Giăng khi họ bước vào sự hiện diện của Đức Chúa Trời. Phản ứng đầu tiên của họ là gì? Họ cởi giày, che mặt, hoặc ngã xuống như chết. Là con người, chúng ta đầy tội lỗi và bất khiết đến nỗi không thể đứng trước mặt Đức Chúa Trời. Bất cứ người nào nhìn thấy mặt Đức Chúa Trời thì sẽ chết. Cũng như vậy, khi Ellen G. White nhận được Khải tượng, bà thường kêu lên “Vinh hiển . . . vinh hiển . . . vinh hiển” vì đó là từ dường như diễn tả rõ nhất điều bà thấy. Và dĩ nhiên, bốn sanh vật sống ngày đêm không hề nghĩ nói rằng, “Thánh thay, thánh thay, thánh thay là Chúa, là Đức Chúa Trời, Đấng Toàn năng, Trước Đã Có, Nay Hiện Có, Sau Còn Đến!” (*Khải huyền 4:8*)

Quả thật, Đức Chúa Trời là sự thánh khiết tinh sạch, và khi chúng ta đến với Ngài, chúng ta phải nhìn Ngài như vậy. Việc biết điều này gây cảm hứng cho bạn như thế nào? Điều này thách thức bạn ra sao về bản tính của chính mình?

Đức Chúa Trời Là Sự Yêu Thương

Sự yêu thương có lẽ là từ phổ biến nhất mà Cơ Đốc nhân dùng để mô tả bản tính Đức Chúa Trời. Điều này có thể xuất phát từ lời khẳng định về Đức Chúa Trời trong 1 Giăng 4:8: “Ai chẳng yêu, thì không biết Đức Chúa Trời; vì Đức Chúa Trời là sự yêu thương.” Giăng không nói, “Đức Chúa Trời là Đấng yêu thương,” nhưng nói, “Đức Chúa Trời là sự yêu thương.” Yêu thương là bản tính của Ngài, là cốt lõi của con người Ngài.

Với nhiều người, hình ảnh về Đức Chúa Trời xuất phát từ định nghĩa yêu thương của con người, vốn luôn méo mó và bất toàn. Thay vào đó, định nghĩa của chúng ta về yêu thương phải được định hình bởi Đức Chúa Trời là ai và Ngài bày tỏ điều gì về chính Ngài trong Lời được soi dẫn.

1 Giăng 4:7–19 giải thích cho chúng ta điều gì về sự yêu thương?

Tình yêu của Đức Chúa Trời là trọn vẹn, tự do và sâu sắc, như 1 Giăng nhắc đi nhắc lại lời mời gọi hãy “ở trong” Ngài: “Chúng ta đã biết và tin sự yêu thương của Đức Chúa Trời đối với chúng ta. Đức Chúa Trời tức là sự yêu thương, ai ở trong sự yêu thương, là ở trong Đức Chúa Trời, và Đức Chúa Trời ở trong người ấy” (1 Giăng 4:16). Ngài đã dựng nên con người theo hình ảnh Ngài (*Sáng thế Ký 1:27*) để yêu và khao khát được yêu. Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ *hesed* mô tả tình yêu giao ước của Đức Chúa Trời, một tình yêu trung thành, che chở, bền vững và dịu dàng đối với nhân loại.

Các ngôn ngữ cổ Hê-bơ-rơ và Hy Lạp dùng nhiều danh xưng khác nhau để chỉ về Đức Chúa Trời, những danh xưng mà ý nghĩa của chúng nắm bắt và soi sáng các khía cạnh khác nhau của bản tính tuyệt mỹ của Ngài. Dưới đây là hai ví dụ:

- *Adonai*: Chúa của muôn loài, Đấng trị vì đời đời, liên quan đến giao ước (*Sáng thế Ký 15:2; Các Quan Xét 6:15; Ma-la-chi 1:6; Thi thiên 97:5*).
- *Yahweh-Yireh*: Chúa Sẻ Sấm Săn (*Sáng thế Ký 22:13, 14*).

Sự bày tỏ lớn nhất về tình yêu của Đức Chúa Trời là Ngài ban Con Ngài cho thế gian (Giăng 3:16), Đấng đã chết vì tội nhân (*Rô-ma 5:8*). Đức Chúa Trời không buộc phải làm điều này, nhưng vì tình yêu bao la, tuyệt đối và vị tha, Ngài đã sai Đức Chúa Giê-su đến để con người có thể tự do đáp lại tình yêu Ngài qua sự chết thay thế của Ngài. Đức Chúa Giê-su không chỉ là nhịp cầu nối lại mối phân cách giữa chúng ta và Đức Chúa Trời (*Ê-sai 59:1, 2*), mà còn sống để bày tỏ trọn vẹn bản tính yêu thương của Đức Chúa Trời (*Giăng 14:9; Hê-bơ-rơ 1:3*) và kéo mọi người đến cùng Ngài (*Giăng 12:32*).

Nhiều danh xưng của Đức Chúa Trời phản ánh sự thánh khiết và tình yêu làm trọng tâm. Đọc 1 Cô-rinh-tô 13:4–8, và trong mỗi trường hợp, hãy thay chữ “sự yêu thương” bằng chữ “Đức Chúa Trời.” Điều này mở rộng sự hiểu biết của bạn về bản tính Đức Chúa Trời như thế nào? Nếu bạn đặt tên mình vào chỗ chữ “sự yêu thương,” điều đó hợp với bạn được bao nhiêu?

Đức Chúa Trời Trong Sự Sáng Tạo

Hẳn bạn biết câu Kinh Thánh đầu tiên nằm lòng là: “Ban đầu Đức Chúa Trời.” Trong tiếng Hê-bơ-rơ, từ chỉ “Đức Chúa Trời” ở đây là *Elohim*. Dù từ này có thể được dùng khi nói về các “thần” giả, nhưng khi nói về Đức Chúa Trời chân thật, nó mô tả Đấng Tạo Hóa toàn năng, vô cùng quyền lực, liên quan đến toàn thể công cuộc sáng tạo; Đức Chúa Trời siêu việt vượt quá sự hiểu biết của chúng ta và kiểm soát mọi sự. Ngài quyền năng đến nỗi chỉ bởi lời phán của Ngài mọi vật được dựng nên.

Nhưng sang chương kế tiếp, Sáng thế Ký 2, lại xuất hiện một danh xưng khác của Đức Chúa Trời: Giê-hô-va. Danh xưng này gắn liền với *Elohim* (*Giê-hô-va Đức Chúa Trời*), vẫn là Đức Chúa Trời toàn năng ấy; nhưng Giê-hô-va là danh xưng mang tính cá nhân hơn của Đức Chúa Trời chân thật, thường dùng để nhấn mạnh rằng Ngài là Đức Chúa Trời của giao ước, trong mối quan hệ yêu thương với dân Ngài.

Hãy so sánh sự mô tả Đức Chúa Trời trong Sáng thế Ký 1:1 và Sáng thế Ký 2:7. Bạn nhận thấy điều gì?

Trong Sáng thế Ký 2:7, chúng ta có thể hình dung Đức Chúa Trời quỳ xuống để nắn nên con người đầu tiên từ bụi đất bằng chính tay Ngài. “Giê-hô-va Đức Chúa Trời bèn lấy bụi đất nắn nên hình người, hà sanh khí vào lỗ mũi; thì người trở nên một loài sanh linh” (*Sáng thế Ký 2:7*). Đây là Đức Chúa Trời gắn gũi—gắn đến nỗi Ngài hà hơi sống vào mũi A-đam. Danh xưng Giê-hô-va trình bày một bức tranh thân mật hơn về Đức Chúa Trời; nhưng Môi-se dùng cả hai danh xưng trong hai chương đầu của Kinh Thánh để mô tả cho chúng ta hai đặc điểm ấy của Đức Chúa Trời.

Thật đáng kinh ngạc! Chúng ta thấy sự siêu việt của Đức Chúa Trời đối với chúng ta qua *Elohim*, và sự hiện diện gắn gũi của Ngài với chúng ta qua Giê-hô-va. Thật ích lợi cho chúng ta khi suy gẫm cả hai phương diện này của bản tính Đức Chúa Trời: quyền tể trị của Ngài trên mọi sự và sự gắn gũi của Ngài với chúng ta. Như Phao-lô đã nói với người A-thên trên đồi A-rê-ô-ba: “hầu cho tìm kiếm Đức Chúa Trời, và hết sức rờ tìm cho được, dấu Ngài chẳng ở xa mỗi một người trong chúng ta. Vì tại trong Ngài, chúng ta được sống, động, và có, y như xưa một vài thi nhân của các người có nói rằng: Chúng ta cũng là dòng dõi của Ngài” (*Công vụ các Sứ đồ 17:27, 28*).

Điều quan trọng là chúng ta tiếp tục tìm kiếm một hình ảnh rõ ràng và quân bình về Đức Chúa Trời dựa trên những gì Kinh Thánh dạy về bản tính của Ngài, hầu tăng trưởng trong mối quan hệ với Ngài. Đây là lý do chúng ta cần đọc mọi phần của Kinh Thánh thay vì chỉ tập trung vào một phần nào đó. Quả thật, chúng ta càng học biết về bản tính Đức Chúa Trời, thì chúng ta càng học biết yêu mến Ngài.

Hãy đọc lời Ê-li-hu mô tả một vài thuộc tính của Đức Chúa Trời trong Gióp 36:24–33 và Gióp 37. Rồi đọc lời Đức Chúa Trời tuyên bố về sự toàn năng của Ngài trong Gióp 38 và 39. Những đoạn này bày tỏ cho chúng ta điều gì về Đức Chúa Trời?

Em-ma-nu-ên, Chúa Ở Cùng Chúng Ta

Nếu bạn muốn chia sẻ với một người chưa tin Chúa một sự mô tả từ Kinh Thánh về bản tính Đức Chúa Trời, bạn sẽ chọn phần nào trong Kinh Thánh?

Câu trả lời hay nhất, dĩ nhiên, là Đức Chúa Giê-su. Kinh Thánh nói rằng Đức Chúa Giê-su không chỉ phản chiếu Đức Chúa Trời mà còn bày tỏ Đức Chúa Trời. Có nhiều đoạn Kinh Thánh giải thích điều này, nhưng đoạn đơn giản nhất là Giăng 14:9: “Đức Chúa Giê-su đáp rằng: Hỡi Phi-líp, ta ở cùng các ngươi đã lâu thay, mà ngươi chưa biết ta! Ai đã thấy ta, tức là đã thấy Cha. Sao ngươi lại nói rằng: Xin chỉ Cha cho chúng tôi?” Muốn biết Đức Chúa Cha là Đấng như thế nào, chúng ta phải nhìn vào Đức Chúa Giê-su— lời nói, việc làm, cách ứng xử, và tình yêu lớn lao của Ngài đối với nhân loại được bày tỏ qua sự chết và sự sống lại của Ngài.

Tình yêu và sự chăm sóc của Cha được bày tỏ rõ nhất trong Con Ngài là Đức Chúa Giê-su. Vẻ đẹp của Kinh Thánh là Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta bốn góc nhìn phong phú về đời sống Đức Chúa Giê-su để chúng ta có một bức tranh đầy đủ hơn về Ngài. Trong Ma-thi-ơ (do một người Do Thái viết cho người Do Thái), chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su là Đấng Mê-si đã được trông đợi từ lâu, ứng nghiệm điều đã được hứa. Trong Mác, chúng ta thấy Đức Chúa Giê-su sống một đời sống tích cực trong sự hầu việc và hy sinh. Ngài luôn nghĩ đến người khác và luôn đáp ứng ý muốn của Cha. Trong Lu-ca, chúng ta đọc về cảm xúc của Đức Chúa Giê-su, nhân tính và lòng thương xót của Ngài, chúng ta đọc những điều này để bảo đảm rằng những gì chúng ta đọc là thật (*Lu-ca 1:3, 4*). Trong Giăng, chúng ta thấy Con Đức Chúa Trời nhập thể và được mời gọi tin rằng Đức Chúa Giê-su chính là Đấng Ngài tự xưng, để đời sống thuộc linh của chúng ta được phục hưng. Dù cả bốn sách Phúc Âm đều đề cập cùng một nội dung, nhưng “chúng không trình bày mọi điều theo cùng một lối văn. Mỗi trước giả có kinh nghiệm riêng; sự đa dạng này làm cho kiến thức được trình bày trở nên phong phú và sâu sắc hơn để đáp ứng nhu cầu của những tâm trí khác nhau.”—Ellen G. White, Manuscript 105, 1900. Bạn đã đọc Phúc Âm nào gần đây nhất?

Trong Ma-thi-ơ 1:23, có một danh được đặt cho Đức Chúa Giê-su. Vì sao điều này quan trọng trong việc hiểu bản tính Đức Chúa Trời? Hãy đọc Ma-thi-ơ 28:20, tập trung vào phần cuối câu. So sánh hai câu này. Bạn nhận thấy điều gì?

Chúng ta chỉ mới chạm đến bề mặt của đề tài rất lớn này: bản tính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời lớn lao và kỳ diệu hơn điều chúng ta có thể hiểu thấu, và chúng ta sẽ mãi mãi học biết về Ngài cho đến đời đời.

Đức Chúa Trời đáng được ngợi khen vì Ngài là ai và vì những gì Ngài đã làm và đang làm trong đời sống chúng ta. Hãy dành một ít thời giờ ngay bây giờ để dâng một lời cầu nguyện ngợi khen Đức Chúa Trời vì Ngài là ai. Hãy cụ thể về điều Kinh Thánh nói với bạn về Đức Chúa Trời. (Ví dụ: “Tạ ơn Chúa vì Ngài là _____, như Ngài phán với con trong _____.”)

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Đức Chúa Trời kêu gọi dân Ngài đại diện cho bản tính Ngài; nhưng để làm được điều ấy, chúng ta cần tự mình biết Ngài. Vì đôi mắt tội lỗi của chúng ta vốn thường hiểu lầm đường lối thánh khiết và trọn lành của Ngài, do đó cách tốt nhất để thấy Ngài rõ ràng là tìm kiếm Lời Ngài trong Kinh Thánh.

“Tất cả tình yêu của người cha đã truyền từ thế hệ này sang thế hệ khác qua dòng chảy của tấm lòng loài người, tất cả những suối nguồn dịu dàng đã mở ra trong linh hồn con người, nhưng so với tình yêu vô hạn, không bao giờ cạn của Đức Chúa Trời, thì điều đó chỉ như một dòng suối nhỏ so với đại dương bao la. Không lời nói nào có thể thốt lên; không một ngọn bút nào có thể diễn tả. Bạn có thể suy gẫm mỗi ngày trong đời mình; bạn có thể tra xét Kinh Thánh cách siêng năng để hiểu điều ấy; bạn có thể huy động mọi năng lực và khả năng mà Đức Chúa Trời đã ban cho bạn để cố gắng hiểu thấu tình yêu và lòng thương xót của Cha trên trời; tuy nhiên, vẫn còn một sự vô hạn vượt xa hơn nhiều. Bạn có thể học tình yêu ấy qua các thời đại; nhưng bạn không bao giờ có thể hiểu trọn chiều dài và chiều rộng, chiều sâu và chiều cao của tình yêu Đức Chúa Trời trong việc ban Con Ngài để chết vì thế gian. Chính cõi đời đời cũng không thể bày tỏ hết. Tuy nhiên, khi chúng ta học Kinh Thánh và suy gẫm về đời sống Đấng Christ và kế hoạch cứu chuộc, những chủ đề lớn lao ấy sẽ ngày càng mở ra rõ ràng hơn cho sự hiểu biết của chúng ta.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, tr. 740.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Khi bạn suy nghĩ về những thuộc tính của Đức Chúa Trời mà bạn đã học trong tuần này, thuộc tính nào đã tác động mạnh nhất đến sự hiểu biết của bạn về Đức Chúa Trời?
2. Bạn còn có thể nghiên cứu những thuộc tính nào khác của Đức Chúa Trời để giúp mối quan hệ của bạn với Ngài càng thêm sâu sắc và vững mạnh?
3. Với một người thân trong gia đình hoặc một người bạn, hãy đọc hoặc nghe quyển Con Đường Giải Thoát, chương 1, rồi cùng nhau thảo luận. Chương này đem đến cho bạn những nhận thức mới nào về bản tính Đức Chúa Trời và về Đức Chúa Giê-su?
4. Nhiều người có một hình ảnh méo mó về Đức Chúa Trời, điều mà Đức Chúa Giê-su đã đến để sửa lại. Bạn có thể làm gì để chia sẻ một hình ảnh rõ ràng và chính xác về bản tính Đức Chúa Trời cho những người trong phạm vi ảnh hưởng của bạn?
5. Hãy nghĩ lại điều bạn học được trong bài đọc ngày Thứ Hai. Dù rõ ràng chúng ta là những tội nhân và bất khiết, nhưng Kinh Thánh cũng có những lời tuyên bố rõ ràng về dân sự Đức Chúa Trời sống đời sống thánh khiết. Hãy đọc 1 Phi-e-rơ 1:13–16; Rô-ma 6:22; và Hê-bơ-rơ 12:14. Đức Chúa Trời là thánh và mời gọi chúng ta nên thánh. Nhưng thật sự sống đời sống thánh khiết có nghĩa là gì?

Kiều Ngạo Hay Khiêm Nhường

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 1 Giăng 2:15-17, Lu-ca 18:9-14, 1 Giăng 1:9, Hê-bơ-rơ 11:24-26, Lu-ca 22:24-27, Phi-líp 2:3-8.

CÂU GỐC: “Bởi vì ai tự nhắc mình lên, sẽ phải hạ xuống, còn ai tự hạ mình xuống, sẽ được nhắc lên” (Lu-ca 14:11).

Chúng ta ai cũng từng biết những người có cái tôi rất lớn, những người nghĩ rằng mình không bao giờ sai. Hoặc có lẽ bạn biết một người nào đó luôn muốn nắm quyền kiểm soát, không bao giờ mở lòng tiếp nhận sự chỉ dạy hay lời góp ý mang tính xây dựng. Hoặc một người dường như luôn muốn xung đột, hay là bực thầy trong việc hạ thấp người khác. Tâm trí chúng ta có thể lập tức nghĩ đến người khác, nhưng câu hỏi thật sự là: Còn mỗi người trong chúng ta thì sao? Khi chỉ tay vào người khác và chối bỏ lòng kiêu ngạo trong đời sống mình, chúng ta đang tự đối mình.

Chúng ta ai cũng từng tranh chiến với tánh kiêu ngạo. Chúng ta ai cũng từng có lúc muốn trông có vẻ, hay hành động, nói năng, hoặc thể hiện tốt hơn những người quanh mình, vì chúng ta tin rằng mình hơn họ, ít nhất là ở một phương diện nào đó. Có người từng nói rằng kiêu ngạo nảy sinh từ ao ước chúng ta tỏ đời sống mình có giá trị. Tuy nhiên, chúng ta nên biết rằng đời sống chúng ta vốn đã có giá trị, vì chúng ta được Đức Chúa Trời dựng nên và chúng ta là những người mà Đấng Christ đã chết thay.

Tuần này chúng ta sẽ khám phá những ảnh hưởng mà lòng kiêu ngạo có thể gây ra cho mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời và với người khác, và chúng ta sẽ xem Kinh Thánh dạy gì về sự khiêm nhường trước mặt người khác và, dĩ nhiên, trước mặt Đức Chúa Trời.

Học bài này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 18 tháng 4.

Những Ngón Tay Siết Chặt Của Lòng Kiêu Ngạo

Kiêu ngạo. Khi nghĩ đến từ này, bạn có thể hình dung một chính trị gia kiêu căng, một người giàu có hay nổi tiếng, hoặc một con công. Kiêu ngạo là cảm giác cho rằng mình quan trọng hơn hoặc tốt hơn người khác. Thật vậy, kiêu ngạo là một cảm giác—một điều mà không thể, và cũng không nên, đặt lòng tin.

Kiêu ngạo bắt đầu từ Lu-xi-phe, chê-ru-bim che phủ, là kẻ ở gần và phục vụ Đức Chúa Trời. Chúng ta không biết khi nào hay bằng cách nào những ý tưởng ích kỷ ấy len lỏi vào lòng nó, nhưng chúng ta biết những ý tưởng ấy đã đẩy vũ trụ vào điều mà chúng ta gọi là cuộc chiến vĩ đại. Chúng ta thấy Sa-tan đối nghịch với Đức Chúa Trời. (*Sơ sánh Ê-sai 14:12-14 và Phi-líp 2:5-11.*) Vì vậy, thế giới của chúng ta đã phải tranh chiến với hậu quả của tội lỗi kể từ khi Sa-tan gieo sự nghi ngờ vào tâm trí A-đam và Ê-va, rồi cám dỗ họ yêu và tin cậy bản ngã hơn là Đức Chúa Trời.

Đọc 1 Giăng 2:15-17. Ba điểm chính mà phần Kinh Thánh này dạy bạn về kiêu ngạo và yêu thế gian là gì?

Kiêu ngạo có bao giờ là điều tích cực không? Có lẽ không, trong bối cảnh mà chúng ta vẫn hiểu nó; dù vậy, đôi khi chúng ta dùng từ ấy theo nghĩa tích cực khi nói về thành tựu của ai đó, hoặc khi bày tỏ sự trân trọng sâu sắc về điều người khác đã làm (“Tôi rất tự hào về bạn!”). Điều quan trọng là phải hiểu rằng theo đuổi sự xuất sắc, nhìn nhận và trân trọng các ân tứ cùng năng lực mà Đức Chúa Trời ban cho chúng ta, không nhất thiết là kiêu ngạo. Theo Kinh Thánh, có một loại yêu bản thân đúng đắn (hãy nghĩ đến mạng lệnh của Đức Chúa Giê-su trong Mác 12:31, khi Ngài phán hãy yêu người khác như yêu chính mình), nhưng đó luôn là *tình yêu vô vị kỷ*. Người ta cũng không kiêu ngạo khi có sự hiện diện của Đức Chúa Trời trong đời sống và có một hướng đi có mục đích (*xem 1 Ti-mô-thê 3:1*). Người ta kiêu ngạo khi họ không dâng vinh hiển cho Đức Chúa Trời về điều Ngài đang làm trong đời sống họ.

Chúng ta cần cẩn thận nhớ rằng của cải, khả năng, và thành tựu của chúng ta không quyết định giá trị của chúng ta. Trái lại, giá trị của chúng ta luôn phải đến từ Đức Chúa Trời, vì mọi điều chúng ta có, kể cả những điều cám dỗ chúng ta kiêu ngạo, rốt lại cũng chỉ đến từ Ngài mà thôi. Đây là điểm chúng ta không bao giờ được quên.

Hãy tự hỏi: *Thật ra tôi kiêu ngạo đến mức nào? Kiêu ngạo cá nhân có thể đang tác động thế nào đến mỗi tương giao của tôi với Đức Chúa Trời và với người khác?*

Biết Chính Mình

Có hai người đến nhà thờ để cầu nguyện. Một người là trưởng lão được kính trọng, đứng ở phía trước trước khi buổi nhóm bắt đầu, ngay trước hội chúng để mọi người nhìn thấy. Ông cầu nguyện lớn tiếng, cảm tạ Đức Chúa Trời về sự “tốt lành” mà ông cho là mình có. Người kia, là tầng lớp bị xã hội xem thường, đứng tận phía cuối nhà thờ. Mắt ông nhòa lệ vì gánh nặng tội lỗi trên vai. Ở góc phía sau nhà thờ, ông quỳ xuống, thì thầm trong tuyệt vọng, “Lạy Chúa, xin thương xót con, là kẻ có tội!”

Đọc Lu-ca 18:9–14. Bạn nghĩ gì về hai người này? Đức Chúa Giê-su nghĩ gì? Có bài học quan trọng nào ở đây cho tất cả chúng ta?

Thật dễ để chúng ta tự tôn mình lên. Đôi khi việc để người khác biết về những thành tựu và sự giỏi giang của mình trở thành một phần xạ tự nhiên. Nhưng những điều ấy, tự nó, không làm nên khác biệt gì đối với danh tiếng của chúng ta trước mắt thiên đàng. Thật ra, điều đó trái với điều ta thường nghĩ vì Chúa dạy, “Ta nói cùng các ngươi, người nầy trở về nhà mình, được xưng công bình hơn người kia; vì ai tự nhắc mình lên sẽ phải hạ xuống, ai tự hạ mình xuống sẽ được nhắc lên” (*Lu-ca 18:14*). Đức Chúa Giê-su cũng khuyên chúng ta hãy ngồi chỗ thấp nhất và để chủ tiệc nâng mình lên nếu người ấy muốn (*Lu-ca 14:8–10*). Vương quốc “đảo ngược” mà Đức Chúa Giê-su dạy trái hẳn với điều chúng ta mong đợi. “Chỉ kẻ nào biết mình là tội nhân thì Đấng Christ mới có thể cứu.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 158.

Chỉ khi nhận biết tình trạng tội lỗi thật sự của mình và nhu cầu tuyệt đối cần đến Đấng Christ, thì chúng ta mới có thể đến cùng Ngài với lòng vững tin rằng “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (*1 Giăng 1:9*).

Càng đến gần Đấng Christ, chúng ta càng nhận ra tình trạng tội lỗi và sự không xứng đáng của mình. “Chỉ có một cách duy nhất để đạt được sự hiểu biết thật về bản thân mình: đó là chúng ta phải chiêm ngắm Đấng Christ. Chính sự không hiểu biết về Ngài khiến con người trở nên tự cao trong sự công bình của riêng mình.”—*Christ’s Object Lessons*, tr. 159.

Vậy Đức Chúa Trời nghĩ gì về kẻ kiêu ngạo? 1 Phi-e-rơ 5:5 cho biết rằng: “Đức Chúa Trời chống cự kẻ kiêu ngạo, mà ban ơn cho kẻ khiêm nhường.” Thật quá rõ ràng.

Lần gần đây nhất bạn trải nghiệm ân điển của Đức Chúa Trời trong đời sống bạn là khi nào? (Thật vậy, chúng ta nên kinh nghiệm ân điển ấy mỗi ngày.) Chúng ta cũng nên bày tỏ ân điển cho người khác. Hãy dành thời gian cầu nguyện ngay bây giờ, xin Đức Chúa Trời khiến bạn hạ mình dưới bàn tay quyền năng của Ngài, để chính Ngài nâng bạn lên đúng thời điểm.

Môi-Se, Tôi Tớ Khiêm Nhường

Những đại sảnh tráng lệ của cung điện Ê-díp-tô phô bày sự xa hoa, khoái lạc, và tiện nghi. “Môi-se được học cả sự khôn ngoan của người Ê-díp-tô; lời nói và việc làm đều có tài năng” (*Công vụ các Sứ đồ 7:22*).

Một đời sống quyền lực, giàu sang, và danh vọng ở ngay trước mắt; nhưng Môi-se đã chọn một điều rất khác. “Là sử gia, thi sĩ, triết gia, tướng lãnh quân đội, và nhà lập pháp, không ai sánh kịp. Tuy nhiên, với cả thế gian ở trước mặt, ông có sức mạnh đạo đức để từ chối những triển vọng quyền rũ của giàu sang, vĩ đại và danh tiếng, ‘đánh cùng dân Đức Chúa Trời chịu hà hiếp hơn là tạm hưởng sự vui sướng của tội lỗi.’” —Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 246.

Hê-bơ-rơ 11:24–26 cho chúng ta biết gì về lý do tại sao Môi-se chọn con đường khác và hạ mình?

Khi xem xét Môi-se là người quyền thế như thế nào và ông đã đến từ đâu, cho thấy sự khiêm nhường về sau của ông thật đáng kinh ngạc. Tuy nhiên, qua một hành động tội lỗi bốc đồng (*Xuất Ê-díp-tô Ký 2:12*), ông đánh mất sự tự tin và tính tự phụ của mình. Với núi rừng làm “tường lớp học,” và lòng kiêu ngạo bị gạt sang một bên, trong 40 năm Môi-se được Đức Chúa Trời dạy điều ông cần biết để dẫn một dân tộc ra khỏi cảnh nô lệ để vào Đất Hứa. Quyền lực và giàu sang của một đời sống khác ở Ê-díp-tô trở nên mờ nhạt khi Môi-se nghĩ đến cõi đời đời. Đức Chúa Trời đã kêu gọi ông cách rất cụ thể, và Môi-se đã vâng theo.

Có lẽ, điều đáng chú ý nhất đối với chủ đề này là nằm trong Dân số Ký 12:3. “Và, Môi-se là người rất khiêm hòa hơn mọi người trên thế gian.” Môi-se, một trong những tổ phụ lớn của Kinh Thánh, được biết đến vì sự khiêm nhường, sự nhu mì của ông. Hãy nghĩ xem đời sống và vai trò lãnh đạo của ông sẽ khác thế nào nếu kiêu ngạo len lõi vào mỗi biển cố lớn trong đời sống ông: bụi gai cháy, các tai vạ tại Ê-díp-tô, vượt Biển Đỏ, ma-na từ trời rơi xuống, nói chuyện trực tiếp với Đức Chúa Trời, nhận Mười Điều Răn, và nghe lời Đức Chúa Trời sau khi ông đập hòn đá.

Hãy nhìn lại cuộc đời bạn. Nếu có ai đó mô tả bạn, họ có dùng những từ như “khiêm nhường” hay “nhu mì” để nói về bạn không? Tại sao có hoặc tại sao không? Sự thật là, tự mình chúng ta không thể khiêm nhường được. Tội lỗi là một phần trong đời sống chúng ta, nên chúng ta rất cần Đức Chúa Giê-su. Hãy nghe, đọc, hoặc hát lời bài thánh ca “*Id Rather Have Jesus*” (Thà Có Chúa Giê-su), và suy gẫm những lời ấy trong mối liên hệ với cuộc đời của Môi-se và của chính bạn.

Sự Xúc Phạm Lớn Nhất

Hãy tưởng tượng bạn là một môn đồ của Chúa Giê-su. Bạn đi với Ngài, ăn với Ngài, ngủ gần Ngài, và học từ Ngài khi Ngài biến đổi vô số đời sống, kể cả đời sống của bạn. Người ta chen lấn tìm đến Ngài, và bạn nhận ra thật đặc biệt biết bao khi Ngài chọn bạn làm một trong mười hai người gần gũi nhất với Ngài. Rồi bạn bắt đầu tự hỏi: Ai thật sự là người lớn nhất trong tất cả các môn đồ?

Trong Lu-ca 22:24–27, hãy đọc lời đáp của Đức Chúa Giê-su trước cuộc tranh luận của các môn đồ về ý nghĩa của việc “lớn hơn hết.” Câu nào diễn tả trọng tâm sứ điệp của Ngài trong các câu này?

Người ta tưởng rằng sau ngắn ấy thời gian ở gần Đức Chúa Giê-su, kiểu tranh luận như thế này sẽ chấm dứt trong tâm trí họ. Nhưng thực tế không phải như vậy.

Thay vì bằng lòng với sự kêu gọi của mình, tính kiêu ngạo trở dậy trong lòng họ, đến nỗi mỗi người nghĩ mình hơn những người khác. Thật dễ để cho những ý tưởng như vậy thống trị tâm trí chúng ta. Nhưng chúng ta được dạy rằng: “Không có điều gì xúc phạm đến Đức Chúa Trời hoặc nguy hiểm cho linh hồn con người bằng tính kiêu ngạo và lòng tự mãn. Trong mọi tội lỗi, đó là tội không thể chữa được, tội bất trị nhất.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 154.

Điều này rất nghiêm trọng đối với chúng ta. Lòng kiêu ngạo xúc phạm Đức Chúa Trời hơn bất cứ điều gì khác, và đó là đức tính khó vượt qua vì chúng ta thường không thấy nó đúng như bản chất của nó. Trong trạng thái tự mãn, chúng ta chọn không tự xét mình, vì sự kiêu ngạo đang làm chủ. Chúng ta cần dừng lại, tự kiểm điểm bản thân, và xin Đức Chúa Trời mở mắt để thấy tình trạng thật của mình, vì kiêu ngạo có thể là yếu tố số một khiến chúng ta không có được mối tương giao gần gũi với Ngài ngày nay.

Nếu bạn nhận ra chỉ Đức Chúa Trời mới có thể làm công việc cất bỏ lòng kiêu ngạo và tánh ích kỷ khỏi linh hồn bạn, hãy dừng lại và cầu nguyện với lời cầu nguyện này ngay bây giờ: “Lạy Chúa, xin tiếp nhận lòng con; vì con không thể tự dâng nó. Nó thuộc về Chúa. Xin giữ nó tinh sạch, vì con không thể giữ nó cho Chúa. Xin cứu con, dù con như thế nào, dù con yếu đuối, không giống như Đấng Christ. Xin uốn nắn con, tạo dựng con, nâng con lên trong bầu không khí tinh sạch và thánh khiết, nơi dòng chảy dồi dào của tình yêu Chúa có thể tuôn qua linh hồn con.”—*Christ's Object Lessons*, tr. 159.

Hãy Ngắm Xem Ngài

Đọc lại Lu-ca 22:27. Sứ điệp then chốt dành cho mọi người theo Đấng Christ ở đây là gì?

Trái ngược hẳn với mong muốn được vượt trội và suy nghĩ mình tốt hơn người khác của các môn đồ, chúng ta thấy Chúa Giê-su—tấm gương hoàn mỹ về sự khiêm nhường. Đức Chúa Giê-su, Đấng đã phán “Nhưng ta ở giữa các ngươi như kẻ hầu việc vậy” (*Lu-ca 22:27*).

Đức Chúa Giê-su, Đấng mỗi ngày chu cấp nhu cầu cho những người thiếu thốn chung quanh Ngài vì lòng Ngài đầy dẫy sự thương xót, và Ngài thấy đoàn dân đông như chiên không có người chăn. Ngài biết nhân loại cần Ngài hơn bất cứ điều gì khác trong cuộc sống, dù ít người nhận ra lẽ thật đơn giản ấy. Đức Chúa Giê-su, Đấng từ bỏ thiên đàng để chết cho nhân loại, với hy vọng họ sẽ hiểu hành động ân điển của Ngài và đáp lại lời mời gọi của Ngài vào một mối tương giao với Ngài.

Đọc Phi-líp 2:3–8. Những câu này nói gì với chúng ta về cách chúng ta nên sống trong ánh sáng của thập tự giá?

Đức Chúa Giê-su đã làm trọn mọi sự. Ngài gánh chịu mọi sự. Khi chúng ta dừng lại đủ lâu để nhìn xem Ngài—một cách chân thật và thuần khiết—chúng ta không thể không nhận ra sự bất khiết, sự ô uế của mình, và nhu cầu của mình là rất cần đến Ngài trong cuộc sống chúng ta ngày nay.

Khi chúng ta nhìn lên Ngài, mọi điều khác (đặc biệt là chính chúng ta và sự “vĩ đại” mà chúng ta tưởng mình có) trở nên mờ nhạt đến hoàn toàn vô nghĩa. Con người của Chúa Giê-su, những gì Ngài đã làm, và tình yêu Ngài dành cho tạo vật của Ngài—đó mới là điều được đặt làm trung tâm. Khi chúng ta nhìn vào Ngài, cái tôi chắc chắn sẽ dần biến mất.

Đức Chúa Giê-su. Danh ấy thật đẹp và quyền năng. Ngài là hiện thân của sự khiêm nhường. Khi chúng ta mở rộng lòng của mình để học biết về Ngài, khi chúng ta hiểu những gì Ngài đã làm cho chúng ta, và khi chúng ta để những lời sự sống của Ngài thấm thấu vào tâm trí mình, chúng ta nhận ra mình kiêu ngạo và xấu xa đến dường nào. Nếu chính các môn đồ của Ngài, những người sống và học với Ngài, còn vật lộn với tánh kiêu ngạo, thì chúng ta không thể tự lừa dối mình rằng mình khác họ. Rốt lại, chúng ta chỉ có thể tăng trưởng trong mối tương giao với Đức Chúa Giê-su khi chúng ta khiêm nhường.

Hãy dành thêm thời gian với Ngài ngay lúc này. Hãy lấy Kinh Thánh của bạn, một cây bút, và một quyển nhật ký hoặc vài tờ giấy, rồi tìm một nơi yên tĩnh—cũng có thể ở ngoài trời. Hãy mời Đức Chúa Trời làm cho lòng bạn tan chảy và phán với tấm lòng bạn. Hãy chép Thi-thiên 138, từng câu một. Khi bạn chép, những câu nào đặc biệt nổi bật đối với bạn?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Chúng ta càng đến gần Đức Chúa Giê-su, và càng thấy rõ sự tinh sạch trong bản tính của Ngài, thì chúng ta càng thấy rõ mức kinh khiếp của tội lỗi, và càng ít có xu hướng tôn cao chính mình. Những người mà thiên đàng nhìn nhận là thánh khiết, chính là những người không bao giờ phô trương sự tốt lành của mình.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 160.

“Trước khi được tôn vinh phải mặc lấy tánh khiêm nhường. Để đảm nhận một vị trí cao trước mặt loài người, thiên đàng chọn người làm việc, giống như Giăng Báp-tít, biết hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời. Người môn đồ càng có tấm lòng như trẻ thơ thì càng hữu hiệu trong công việc của Đức Chúa Trời. Những trí tuệ trên trời có thể hiệp tác với người đang tìm kiếm, không phải để tôn cao bản ngã, nhưng để cứu linh hồn. . . .

“Khi con người tự tôn mình lên, cho rằng mình là nhân vật thiết yếu cho sự thành công của kế hoạch lớn lao của Đức Chúa Trời, thì Chúa sẽ loại trừ họ. . . .

“Chỉ được dạy dỗ về bản chất vương quốc của Ngài thì chưa đủ cho các môn đồ của Chúa Giê-su. Điều họ cần là sự thay đổi tấm lòng để đưa họ vào sự hòa hợp với các nguyên tắc của vương quốc ấy. . . . Sự đơ sơ, tinh thần quên mình, và tình yêu tin cậy của một đứa trẻ là những phẩm chất mà thiên đàng quý trọng. Đó là những đặc điểm của sự vĩ đại thật. . . .

“Tâm hồn chân thành, thống hối là quý báu trước mặt Đức Chúa Trời. Ngài đặt dấu ấn của chính Ngài trên con người, không phải bởi địa vị, không phải bởi sự giàu có, cũng không phải bởi trí tuệ lớn lao của họ, nhưng bởi sự hiệp một của họ với Đấng Christ.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 436, 437.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Các câu sau cung cấp thêm sự hiểu biết nào về lòng kiêu ngạo và tánh khiêm nhường: Ma-thi-ơ 23:12; Thi thiên 25:9; Thi thiên 149:4; và Gia-cơ 4:6, 10?
2. Hãy nghĩ thật lòng: Lần gần đây nhất bạn “phô trương sự tốt lành của mình” là khi nào? Hành động đó ảnh hưởng thế nào đến mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời hay với những người mà bạn đã phô trương điều đó trước mặt họ?
3. Bạn có thể cần thay đổi điều gì trong đời sống để hạ mình trước mặt Đức Chúa Trời hầu làm vững mạnh bước đi của bạn với Ngài?

Vai Trò Của Kinh Thánh

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ca thương 3:22, 23; 2 Ti-mô-thê 3:15-17; Giăng 17:17; Ê-phê-sô 1:13; Thi thiên 119:11; 1 Cô-rinh-tô 2:14.*

CÂU GỐC: “*Vì lời của Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, sắc hơn gương hai lưỡi, thấu vào đến đôi chia hồn, linh, cốt, tủy, xem xét tư tưởng và ý định trong lòng*” (*Hê-bơ-rơ 4:12*).

Kinh Thánh. Chắc chắn bạn có một quyển hoặc có lẽ nhiều quyển. Suốt dòng lịch sử, quyển sách quý báu này đã được sao chép trong bí mật, được lén chuyển đi, và bị cấm đoán. Đây là quyển sách được xuất bản nhiều nhất trên thế giới, với bất cứ ngôn ngữ nào, và cũng là một trong những sách cổ xưa nhất. Có người đã chết để Kinh Thánh được bảo tồn.

Kinh Thánh ở đâu trong đời sống bạn? Bạn có đọc nó không, hay nó chỉ nằm bên cạnh giường bạn hoặc trên kệ sách bám bụi? Cuộc sống có quá bận rộn khiến bạn không tìm được thời gian để thật sự học Lời Đức Chúa Trời, hay bạn cảm thấy quá mệt để mở các trang Kinh Thánh ra?

Lời Đức Chúa Trời là lời sống và linh nghiệm, và Đức Chúa Trời đang kêu gọi bạn để cho Lời ấy phán vào lòng bạn, khích lệ bạn, thách thức và biến đổi bạn, và ban cho bạn sự hướng dẫn cùng niềm hy vọng.

Kinh Thánh không chỉ là một sách học thuật hay một tuyển tập những câu chuyện xưa. Nhưng còn là một bản tường thuật đẹp đẽ và sâu sắc về cách mà Đấng Tạo Hóa của vũ trụ tìm cách kéo chúng ta lại gần Ngài. Nếu bạn có ước muốn tăng trưởng trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời, điều tốt nhất bạn có thể làm là cam kết dành thời gian chất lượng với Ngài mỗi ngày, cầu nguyện, đọc Lời được soi dẫn của Ngài, và đầu phục ý muốn mình trước những gì Lời ấy dạy.

Học bài tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát, 25 tháng 4.

Vũ Khí Mạnh Mẽ Nhất

Trước khi tìm hiểu vì sao Kinh Thánh quý giá và cách đào sâu trong học Kinh Thánh cá nhân, chúng ta cần nhận ra một điều quan trọng: một trong những cuộc tấn công lớn nhất của Sa-tan là ngăn cản bạn dành thời gian với Đức Chúa Trời qua Lời Ngài. Sa-tan dùng sự bận rộn, thờ ơ, mệt mỏi hay nghi ngờ để giữ con người xa Kinh Thánh. Nó biết rằng khi chúng ta dành thời gian với Đức Chúa Trời qua Lời Ngài, đời sống sẽ được phục hưng và linh hồn được nuôi dưỡng, nên nó tìm mọi cách để ngăn cản điều đó.

Chúng ta được cho biết rằng “Sa-tan dùng mọi phương pháp để ngăn chặn loài người hiểu biết Kinh Thánh; vì lời dạy rõ ràng của Kinh Thánh phơi bày sự lường gạt của hắn.”—Ellen G. White, *Thiên Ác Đấu Tranh*, tr. 523. Sa-tan biết rằng Lời quyền năng của Đức Chúa Trời khiến nó bất lực. Nó cũng nhận ra rằng cầu nguyện và học Kinh Thánh là những vũ khí mạnh mẽ nhất mà con người có thể dùng để chống lại nó (*Ê-phê-sô 6:17, 18; Hê-bơ-rơ 4:12*), nên nó tìm mọi cách để ngăn cản chúng ta đọc Kinh Thánh và cầu nguyện. Sa-tan biết rằng Lời của Đức Chúa Trời đầy quyền năng. Ngài không chỉ dùng Lời để tạo dựng thế gian (*Thi thiên 33:6*), mà còn có thể khiến người chết sống lại (*Giăng 11:41–44*) và ban cho chúng ta sức mạnh để chiến thắng cám dỗ (*Ma-thi-ơ 4:1–11*).

Khi Sa-tan giữ dân sự Đức Chúa Trời tránh xa Kinh Thánh, nó không chỉ ảnh hưởng đến mối quan hệ với Đức Chúa Trời mà còn làm xáo trộn các mối quan hệ với người khác. Hôn nhân trở nên căng thẳng, chúng ta la mắng con cái, thiếu nhẫn nại với bạn bè và đồng nghiệp. Cuộc sống trở nên bận rộn, căng thẳng và nặng nề, nhưng chúng ta thường không dừng lại để nhận ra điều đó. Dù tưởng rằng mình gần gũi với Đức Chúa Trời, nếu ngày này qua ngày khác không mở Lời Ngài, sức mạnh tâm linh của chúng ta sẽ dần suy yếu.

Ngay cả khi mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời lúc thăng lúc trầm và thiếu ổn định, thì Ngài vẫn luôn kiên định một cách kỳ diệu, như Ca Thương 3:22–23 cho chúng ta biết. Bạn nhận thấy điều gì trong những câu này, và chúng so sánh thế nào với bản tính của con người của chúng ta?

Là chê-ru-bim che phủ trước khi sa ngã (*Ê-xê-chi-ên 28:14–17*), Lu-xi-phe đã nghe lời Đức Chúa Trời và biết quyền năng lạ lùng của những lời ấy. Giờ đây nó ghét lẽ thật này, vì vậy, thật rõ ràng vì sao tâm trí chúng ta trở nên tê liệt và tấm lòng chúng ta trở nên chai đá khi chúng ta không chọn lắng nghe và đem Lời của Đức Chúa Trời vào đời sống hằng ngày của mình.

Bạn thiếu kiên định hoặc thất thường đến mức nào trong đời sống tinh nguyện của mình? Câu trả lời của bạn nên cho bạn biết gì về việc cần thay đổi một vài điều, nếu cần?

Thẩm Quyền Của Kinh Thánh

Thẩm quyền và chức năng của Kinh Thánh được công bố rõ ràng ngay trong các trang của nó. Hãy đọc và chép lại 2 Ti-mô-thê 3:15-17. Hãy lưu ý những câu này nói gì với bạn về chức năng của Kinh Thánh.

Khi nói đến việc học Kinh Thánh cá nhân, chúng ta phải cẩn thận đừng mong Kinh Thánh phục vụ cho mục đích hay quan điểm của chúng ta, vì những điều đó không phải lúc nào cũng giống với quan điểm của Đức Chúa Trời. Ví dụ, chúng ta không nên dùng phương pháp “nhắm mắt lại và chỉ đại vào một câu Kinh Thánh,” vì đó không phải là cách Đức Chúa Trời muốn truyền thông với chúng ta qua Lời Ngài. Đức Chúa Trời không phải là con rối bị giật dây, chờ để phục vụ nhu cầu và ý muốn của chúng ta. Đường lối và tư tưởng của Ngài cao hơn chúng ta biết bao (*Ê-sai 55:9*), vì vậy chúng ta không bao giờ nên cố kiểm soát lời Ngài phán với chúng ta. Chúng ta cũng không nên chỉ chọn những phần trong Kinh Thánh khiến mình cảm thấy thoải mái. Thay vào đó, chúng ta nên xem Kinh Thánh như một tổng thể trọn vẹn, đừng chỉ đọc những đoạn dễ và quen thuộc rồi bỏ qua những đoạn khó hiểu hay đầy thách thức. Nếu thật sự muốn Đức Chúa Trời phán với chúng ta phải tiếp nhận toàn bộ Kinh Thánh, dùng những phương pháp đúng đắn và cẩn thận khi nghiên cứu Kinh Thánh, tin cậy rằng Đức Chúa Trời sẽ bày tỏ điều chúng ta cần nghe vào đúng thời điểm.

Hơn nữa, chính Đức Chúa Giê-su phán với chúng ta, “Người hãy hết lòng, hết linh hồn, hết ý mà yêu mến Chúa, là Đức Chúa Trời người” (*Ma-thi-ơ 22:37*). Nghĩa là, Đức Chúa Trời không muốn chúng ta bỏ qua lý trí; trái lại, Ngài muốn soi dẫn tâm trí chúng ta bằng sự hiểu biết và tri thức vô hạn của Ngài, là điều được bày tỏ phần nào qua Lời của Ngài. Chúng ta có thể đọc nhiều câu chuyện Kinh Thánh, trong đó Đức Chúa Trời đã đối thoại với những người như Hê-nóc, Áp-ra-ham, Môi-se, và Gióp, cũng như nhiều cuộc trò chuyện mà Đức Chúa Giê-su đã có với con người. Đức Chúa Trời không gạt bỏ lý trí của con người, nhưng Ngài kêu gọi chúng ta thuận phục lý trí ấy dưới Lời và sự khôn ngoan của Ngài khi “làm nên sự cứu rỗi” của mình.

Tuy nhiên, lý trí của con người vẫn là *con người*—có thể sai lầm và bị lừa dối. Nó không bao giờ vô ngộ. Lý trí con người có thể gạt Đức Chúa Trời qua một bên để tự mình tìm cách giải quyết, khiến bản ngã được đặt ngang bằng với, hoặc cao hơn, Đức Chúa Trời trong lãnh vực suy nghĩ. Con người có thể đến với Kinh Thánh bằng một tinh thần kiêu ngạo và phê phán, nghĩ rằng họ đã nghe hết rồi và chẳng có gì mới. Chính khi chúng ta cảm thấy mình quan trọng, tự phụ, tự mãn, và không cần gì nữa, thì chúng ta sao lãng mối quan hệ với Đức Chúa Trời và nương cậy vào tri thức hữu hạn cùng lối lý luận lệch lạc của mình.

Lẽ Thật Trong Kinh Thánh

Một xu hướng nơi một số nhà thần học tự do trong thập niên 1960 là gạt Đức Chúa Trời ra khỏi lãnh vực thần học. Năm 2017, trang bìa của tạp chí *Time* đăng dòng tiêu đề: “Chân Lý Đã Chết Chưa?” Điều này đáng chú ý, vì xu hướng ấy phản ánh quan điểm của xã hội chúng ta ngày nay. Chính ý niệm về “chân lý” đang thoái hóa đến mức không ai còn biết chân lý là gì nữa. Theo văn hóa đại chúng, không có thước đo nào, không có nền tảng nào giữ vững và có thể được tin cậy để đứng vững trước thử thách của thời gian. Trái với điều đó, Đức Chúa Giê-su phán, “Ta là . . . lẽ thật” (*Giăng 14:6*). Lời Ngài làm chứng về chính Ngài như lẽ thật trong sự tinh sạch trọn vẹn.

Hãy đọc chậm rãi các câu Kinh Thánh sau, rồi đọc lại lần thứ hai. Bạn nhận thấy điều gì về những sứ điệp này?

Giăng 17:17

Châm ngôn 30:5, 6

Thi thiên 12:6

Kinh Thánh tuyên bố rằng lẽ thật căn bản, chính Đức Chúa Giê-su, không bao giờ thay đổi (*Hê-bơ-rơ 13:8*). Đồng thời, khi chúng ta đọc Lời Đức Chúa Trời, sự hiểu biết của chúng ta về Đức Chúa Trời và lẽ thật của Ngài được tăng trưởng. “Còn có những hầm mỏ lẽ thật đang chờ được khám phá bởi người tìm kiếm cách sống.”—Ellen G. White, *Testimonies for the Church*, tập 5, tr. 704. Khi nói về “lẽ thật,” Ellen G. White luôn đề cập đến lẽ thật do Đức Chúa Trời ban qua Lời Ngài. Chúng ta có thể tìm thêm ánh sáng trong Kinh Thánh vì Lời Đức Chúa Trời không bao giờ mâu thuẫn với những lẽ thật trước đó, mà trái lại, xây dựng trên nền tảng đó.

Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13; Thi thiên 33:4, 5; và Ê-phê-sô 1:13. Sứ điệp được tìm thấy trong những câu Kinh Thánh này là gì?

Cuối cùng, Kinh Thánh, và chỉ Kinh Thánh, phải là nguồn nền tảng cho những gì chúng ta hiểu là lẽ thật. Mọi nguồn khác đều phải được thử và tra xét bởi Lời Đức Chúa Trời. Ngay cả điều chúng ta xem là “lý trí” cũng cần được thử nghiệm bởi Lời Đức Chúa Trời!

Một số người muốn lập luận rằng không có lẽ thật. Vì sao lời tuyên bố ấy tự mâu thuẫn? Nghĩa là, vì sao khẳng định rằng không có lẽ thật lại chính là một nỗ lực để tuyên bố lẽ thật, và do đó tự phủ nhận chính nó?

Những Lời Khẳng Định Của Kinh Thánh

Điều gì có thể thay đổi trong gia đình bạn nếu khi đối diện một quyết định lớn, một nan đề trong mối quan hệ, hoặc một thách thức, mà bạn quay về với Kinh Thánh? Điều gì có thể thay đổi trong nơi làm việc hoặc trong hội thánh của bạn nếu lời Kinh Thánh thật sự trở thành lăng kính qua đó con người nhìn thế giới và chọn cách sống?

Các trước giả Kinh Thánh biết lời Kinh Thánh quý giá đến mức nào. Không có sách nào khác có thể nói đến cuộc đời bạn như những lời này. Những lời ấy có thể nằm trên trang Kinh Thánh của bạn, nhưng làm sao bạn có thể giữ chúng trong lòng mình?

Đa-vít khuyên gì trong Thi thiên 119:11, và bạn có thể làm theo điều đó như thế nào? (*Xem thêm Hê-bơ-rơ 4:12.*)

Một trong những lời khẳng định của Kinh Thánh về chính mình có thể được tìm thấy trong Hê-bơ-rơ 4:12. Gương hai lưỡi thì chắc chắn và sắc bén, nhưng Kinh Thánh có thể làm điều mà công cụ loài người không thể làm cho linh hồn con người. Kinh Thánh mô tả chính mình là sống động. Có lẽ bạn từng thắc mắc làm sao điều đó có thể như vậy, Kinh Thánh đã được viết cách đây hàng ngàn năm, nhưng Đức Chúa Giê-su phán, “Ấy là thần linh làm cho sống, xác thịt chẳng ích chi. Những lời ta phán cùng các người đều là thần linh và sự sống” (*Giăng 6:63*). Nếu lòng bạn tan vỡ hoặc đời sống bạn đang suy sụp, Đức Chúa Trời có thể phán lời Ngài vào thế giới của bạn và đổi thay mọi sự. Cựu Ước cũng mô tả Lời Đức Chúa Trời là rất sinh động chứ không hề trì trệ hay thụ động (*xem Ê-sai 55:11*). Khi Đa-vít suy gẫm về ảnh hưởng của Lời Đức Chúa Trời trên đời sống mình, ông viết, “Lời Chúa làm cho tôi được sống lại, Ấy là sự an ủi tôi trong cơn hoạn nạn” (*Thi thiên 119:50*).

Có lẽ bạn đã từng trải qua cơn đói dữ dội trong đời sống, hoặc có lẽ bạn đã từng kiêng ăn hoặc ăn kiêng. Sau khi đói, thức ăn chẳng phải rất ngon sao? Trong ý nghĩa thuộc linh, Kinh Thánh là thức ăn cho linh hồn chúng ta.

Nếu linh hồn bạn trống rỗng và đói khát, hãy mở Lời Hằng Sống. Hãy đọc Giê-rê-mi 15:16; 1 Phi-e-rơ 2:2; và Ma-thi-ơ 4:4.

Lời của Đức Chúa Trời ngọt ngào cho tâm trí và tấm lòng, và khi chúng ta đọc, Lời ấy sẽ lấp đầy và nâng đỡ chúng ta đúng như lời hứa.

Những sứ điệp trong Lời Đức Chúa Trời, tức Kinh Thánh, đến từ chính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời đã gởi những sứ điệp đặc biệt ấy cho chúng ta và cho những ai tìm kiếm Ngài. Khi chúng ta đọc Lời Chúa với một tấm lòng cầu xin và rộng mở, những lời ấy sẽ không bị uống phí.

Mỗi ngày bạn dành bao nhiêu thời gian cho Kinh Thánh, và bạn sử dụng thời gian ấy như thế nào? Bạn có thể làm gì để thời gian ấy đem lại lợi ích thuộc linh nhiều nhất?

Tình Trạng Của Tấm Lòng

Khả năng tiếp nhận sự dạy dỗ từ Lời Đức Chúa Trời của chúng ta (Gióp 22:22) phần lớn tùy thuộc vào tình trạng tấm lòng chúng ta khi đến với Kinh Thánh. 1 Cô-rinh-tô 2:14 giải thích điều này như thế nào?

Có sự phân biệt thuộc linh nghĩa là có sự nhận biết và hiểu biết thuộc linh. Vì vậy, điều hợp lý là một người có tấm lòng mở ra đối với thuộc linh sẽ nhận được những điều rất khác khi đọc Kinh Thánh so với một người khép kín về thuộc linh. Người cho rằng Kinh Thánh là điều ngu dại sẽ không tìm kiếm lẽ thật trong các trang của nó.

Vì vậy, cả thái độ của chúng ta đối với Kinh Thánh lẫn cách chúng ta đọc Kinh Thánh đều rất quan trọng cho sự tăng trưởng trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Phao-lô giải thích điều này trong 1 Tê-sa-lô-ni-ca 2:13 như thế nào?

Lời Đức Chúa Trời hành động trong chúng ta khi chúng ta tin. Khi bạn mở Kinh Thánh và tin rằng Đức Chúa Trời có điều muốn phán với bạn qua những lời trong các trang sách ấy, thì Ngài thật sự sẽ phán với bạn và hành động trong đời sống bạn. Nhưng rất nhiều điều tùy thuộc vào đức tin và sự trông đợi của bạn. Tin vui là nếu đức tin bạn còn nhỏ, Đức Chúa Trời có thể giúp nó phát triển (Mác 9:24), dù nó nhỏ như hạt cải (Lu-ca 17:6).

Một trong những mục đích cao cả của Kinh Thánh, là truyền lẽ thật vào đời sống chúng ta về tình trạng mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời và làm thế nào để củng cố mối quan hệ ấy. Nếu lòng bạn mở ra với Đức Thánh Linh và nếu bạn đến với Lời bằng sự khiêm nhường, bạn luôn sẽ luôn được biến đổi, dù bạn có thể không nhận ra ngay lập tức mỗi ngày. Sự thay đổi và tăng trưởng ấy thường diễn ra từng bước. Nhưng nếu chúng ta bám lấy sự thờ ơ và tội lỗi, không sẵn sàng thay đổi, thì việc đọc Kinh Thánh có thể ít ích lợi cho chúng ta. Đức Thánh Linh thúc giục chúng ta đến gần với Đức Chúa Giê-su Christ hơn. Chúng ta có muốn bước đến gần hơn không? Nếu có, chúng ta trở nên “khôn ngoan để được cứu” (2 Ti-mô-thê 3:15), và chúng ta sẽ thấy những điều mà chúng ta chưa từng tưởng đến.

Tình trạng tấm lòng và tâm trí tôi thế nào khi đến với Kinh Thánh? Tôi có đang mang ý kiến riêng của mình đến với Kinh Thánh với mục đích biện minh cho chúng không, hay tôi đến với tâm trí và tấm lòng rộng mở, sẵn sàng với đức tin đơn sơ như trẻ thơ, để xem Đức Chúa Trời muốn phán gì với tôi hôm nay? Tại sao câu trả lời ấy quan trọng đến vậy?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Nếu bạn xem xét những lời bạn đã nói trong 24 giờ qua, bạn sẽ đánh giá chúng thế nào? Đó có phải là những lời yêu thương, tử tế, vui mừng, nâng đỡ, hay bực bội, mệt mỏi, lo âu, giận dữ, lảm chuyện, hoặc ác ý? Kinh Thánh nói, “Hỡi dòng dõi rắn lục; bay vốn là loài xấu, làm sao nói được sự tốt? Bởi vì do sự đẩy đẩy trong lòng mà miệng mới nói ra” (*Ma-thi-ơ 12:34*). Khi trong lòng chúng ta đầy “rác rưởi,” thì nó sẽ tuôn ra trong lời nói.

Chúng ta đều từng trải qua cảm giác bực bội, mệt mỏi, hoặc căng thẳng, và trạng thái ấy ảnh hưởng đến những gì tuôn ra từ miệng chúng ta (thường là những lời mà sau đó chúng ta hối tiếc). Trái lại, khi lòng chúng ta tràn đầy tình yêu đối với ai đó, điều đó sẽ tuôn chảy qua lời nói của chúng ta.

Cũng như vậy, Lời Đức Chúa Trời bày tỏ tấm lòng và ý định của Ngài đối với chúng ta. Thật đáng kinh ngạc khi nghĩ rằng chính những lời này, trực tiếp từ tấm lòng của Đức Chúa Trời, đang ở trong tay chúng ta qua Kinh Thánh. Thật đáng kinh ngạc khi thấy quyền năng mà Lời Đức Chúa Trời đã thể hiện suốt dòng lịch sử.

“Xem Kinh Thánh như một quyển sách dạy luân lý tốt, chỉ nghe theo chừng nào còn phù hợp với tinh thần của thời đại và địa vị của chúng ta trong thế gian, là một chuyện; nhưng xem Kinh Thánh đúng như bản chất thật của nó—là Lời của Đức Chúa Trời hằng sống, là Lời làm nên sự sống của chúng ta, là Lời uốn nắn hành động, lời nói, và tư tưởng của chúng ta—lại là một chuyện khác. Xem Lời Đức Chúa Trời kém hơn điều này tức là từ chối Lời ấy. Và sự từ chối này bởi những người xưng rằng mình tin nhận Lời Chúa, là nguyên nhân hàng đầu của sự hoài nghi và vô tín nơi giới trẻ.”—Ellen G. White, *Education*, tr. 260.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Những lý do hợp lý và logic nào bạn có cho đức tin của mình? Có lẽ nhiều hơn bạn tưởng.
2. Làm sao bạn có thể chắc chắn rằng học Kinh Thánh và cầu nguyện là nền tảng của mối quan hệ giữa bạn với Đức Chúa Trời? Làm sao bạn có thể có mối quan hệ với Đức Chúa Trời nếu không có cả cầu nguyện lẫn học Kinh Thánh?
3. Nếu có người muốn có mối quan hệ sâu sắc với Đức Chúa Trời, bạn sẽ khuyên họ bắt đầu đọc ở đâu?
4. Làm sao bạn có thể sống bởi mọi lời ra từ miệng Chúa? (*Phục truyền Luật lệ Ký 8:3*). Điều đó thật sự sẽ như thế nào trong đời sống bạn?
5. Các câu Kinh Thánh sau đây nói gì với chúng ta về Lời Đức Chúa Trời? *Hê-bơ-rơ 11:3*; *Thi thiên 33:6*; *Ma-thi-ơ 11:4, 5*; *1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16*; *Ê-phê-sô 6:17*; *Gia-cơ 1:21*.

Cách Học Kinh Thánh

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Giăng 15:1-8; Mác 1:35; 1 Sử ký 16:11; Thi thiên 119:105; Ê-sai 50:4; Ê-sai 55:1-13.*

CÂU GỐC: “Thì lời nói của ta cũng vậy, đã ra từ miệng ta, thì chẳng trở về luống nhưng, mà chắc sẽ làm trọn điều ta muốn, thuận lợi công việc ta đã sai khiến nó.” (Ê-sai 55:11).

Hãy nhớ lại lúc bạn nhận được quyển Kinh Thánh đầu tiên của mình. Có lẽ bạn còn là một đứa trẻ, và quyển ấy được một người bà con Cơ Đốc trao cho bạn. Hoặc có lẽ bạn tự mua khi đã trưởng thành. Dù bạn đã có Kinh Thánh bao lâu (có lẽ bạn còn có hơn một bản), hãy suy nghĩ về giá trị mà bạn dành cho Sách này. Nó có phải là một trong những tài sản quý báu, được trân trọng nhất của bạn không, hay bạn xem như chuyện hiển nhiên rằng bạn có Lời Hằng Sống của Đức Chúa Trời ngay trong tầm tay? Bạn có gặp khó khăn để trung tín đọc Kinh Thánh không? Bạn đã bao giờ tự hỏi: Tôi bắt đầu từ đâu? Tôi đọc Sách này thế nào để đến gần Đức Chúa Trời hơn?

Martin Luther nói, “Trong vài năm nay, hằng năm tôi đã đọc trọn bộ Kinh Thánh hai lần. Nếu Kinh Thánh là một cây lớn, mạnh mẽ, và mọi lời của nó là những nhánh nhỏ, thì tôi đã gõ vào mọi nhánh, khao khát biết trong đó có gì và nó có thể mang lại điều gì.”

Dù bạn đang có một thì giờ học Kinh Thánh hằng ngày đầy sống động, hay Kinh Thánh của bạn phần nhiều vẫn nằm đóng lại trên kệ sách, thì thực tế là chúng ta đều có thể phát triển thì giờ học Kinh Thánh với Đức Chúa Trời vững mạnh hơn. Tuần này chúng ta sẽ khám phá một số cách thực tế để học Lời Đức Chúa Trời tốt hơn.

Học bài tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát ngày 2 tháng 5.

Thời Gian

Bạn đã bao giờ đặt báo thức sớm hơn thường lệ một chút để thức dậy và đọc Kinh Thánh chưa? Bạn đã bao giờ vật lộn để kéo mình ra khỏi giường rồi nhìn đồng hồ và nghĩ: Tôi còn 15 phút trước khi phải bắt đầu một ngày; tôi phải vội thôi! Bạn đã bao giờ làm cho xong một lời cầu nguyện vội vàng hoặc lướt qua một chương, chỉ để rồi thấy lương tâm được xoa dịu, nhưng trong lòng lại không thỏa mãn trước khi vội vã bước vào ngày mới?

“It có ích lợi nào do việc đọc Kinh Thánh vội vã. Người ta có thể đọc trọn cả Kinh Thánh mà vẫn không thấy vẻ đẹp của nó hoặc hiểu được ý nghĩa sâu kín, ẩn giấu của nó.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 90.

Dù thật sự có những phước hạnh đến từ việc đọc Kinh Thánh—như uống nước từ vòi cứu hỏa (nhiều và nhanh)—nhưng người ta có thể đọc Kinh Thánh thật nhanh rồi bỏ lỡ rất nhiều điều. Đức Chúa Trời ban cho chúng ta Lời Ngài, được soi dẫn và quý báu, để chúng ta có thể biết Ngài nhiều hơn (và trong tiến trình ấy, cũng biết chính mình nhiều hơn nữa). Khi chúng ta dành thời gian để nhìn thấy bản tính đẹp đẽ khôn tả của Đức Chúa Trời và những cách Ngài đã tương giao với nhân loại xuyên suốt lịch sử, chúng ta chỉ có thể yêu Ngài hơn. Bản ghi chép về sự tương giao ấy ở ngay trong tay chúng ta—nhưng chúng ta phải tìm thời gian, và dành thời gian, để biết Đức Chúa Trời qua việc đọc Lời Ngài (*Công vụ 17:11*). Hãy xem các gợi ý sau:

Hãy xin Đức Chúa Trời đặt trong lòng bạn sự khao khát tìm kiếm Ngài. Hãy nhận lấy các lời hứa trong Giê-rê-mi 29:13 và Thi thiên 37:4. Hãy mời Ngài đánh thức bạn sớm hơn thường lệ hoặc dành riêng một khoảng thời gian trong ngày để làm điều đó.

Hãy phò dăng thời gian của bạn cho Đức Chúa Trời. Đúng vậy, bạn bận rộn, và có rất nhiều việc cấp bách phải làm. Nhưng thì giờ ở cùng Đức Chúa Trời là vô giá. Hãy đến một nơi yên tĩnh, chỉ một mình bạn, và đọc Thi thiên 46:10. Hãy đọc lời (hoặc hát) bài thánh ca "Hiến Cả Thủy Cho Ngài." Hãy nghĩ về những lĩnh vực trong đời sống bạn có thể chưa phò dăng và hãy dâng thời gian cho Đức Chúa Trời.

Hãy dành thời gian với Đức Chúa Trời ngay cả khi bạn không “có cảm giác” muốn làm. Cũng như cần một quyết định có ý thức và một kế hoạch hành động để sống khỏe mạnh (tập luyện, ăn uống tốt), thì cũng cần một quyết định có ý thức để có mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng những thói quen mới có thể cần ít nhất 21 ngày để hình thành, và chúng ta không bao giờ có thể thành công nếu không có sự giúp đỡ của Đức Thánh Linh.

Đọc lại Giăng 15:1–8. Đức Chúa Giê-su đang nói gì với chúng ta về việc cứ ở trong Ngài, và vì sao điều này lại rất quan trọng đối với đức tin của chúng ta?

Một Nơi Chốn

Đức Chúa Giê-su là gương mẫu hoàn hảo của chúng ta trong mọi sự, và khi nói đến thì giờ thờ phượng cá nhân, Ngài cũng không ngoại lệ. Mác 1:35 cho chúng ta biết gì về thời gian của Đức Chúa Giê-su dành cho Cha Ngài?

Dấu Mác 1:35 chỉ là một câu, chúng ta có thể học được rất nhiều từ gương mẫu của Đức Chúa Giê-su. Từ tờ mờ sáng, Ngài rời khỏi mọi người để đến một nơi yên tĩnh, vắng vẻ, hầu cho Ngài có thể ở với Cha. Bạn có thể hình dung cảnh ấy không—Đức Chúa Giê-su, ngồi bên Biển Ga-li-lê hoặc trên sườn đồi, cầu nguyện và tương giao với Cha Ngài trước khi thế giới quanh Ngài thức giấc? Dù câu Kinh Thánh này mô tả sự tận tâm của Đức Chúa Giê-su trong việc cầu nguyện, nhưng chúng ta cũng thấy rõ việc cầu nguyện là ưu tiên đối với Ngài. Chắc chắn thời gian ấy đã ban cho Ngài sức lực để đối diện với những gì Ngài đã chịu đựng. Nếu Đức Chúa Giê-su cần cầu nguyện để bắt đầu mỗi ngày, thì chúng ta lại càng cần hơn nữa!

Khi Đức Chúa Trời phán cùng chúng ta, “Các người hãy tìm mặt ta,” thì Ngài hy vọng sự đáp lại của chúng ta là, “Đức Giê-hô-va ôi! con sẽ tìm mặt Ngài” (*Thi thiên 27:8*).

Trong 1 Sử ký 16:11 nói gì về cách chúng ta nên tìm mặt Ngài?

Bạn có một nơi nào mà bạn có thể đến mỗi buổi sáng để ở cùng Đức Chúa Trời không? Có lẽ bạn có thể tìm một chiếc ghế bên cửa sổ, một chỗ yên tĩnh ngoài trời, hoặc thậm chí một chiếc bàn nơi nhà bếp, nơi bạn có thể mỗi ngày đến ngồi dưới chân Đức Chúa Giê-su để học Lời Đức Chúa Trời. Ngồi dưới chân Chúa Giê-su là nơi tốt nhất để dành thời gian cho Đức Chúa Trời (*Lu-ca 10:39-42*). Khi hình thành một thói quen hằng ngày đi đến một nơi nhất định để dành thời gian với Đức Chúa Trời, bạn sẽ dễ quay trở lại đó mỗi ngày hơn. Đừng nản lòng nếu có lúc nào đó bạn lỡ một ngày, vì những trường hợp khẩn cấp có thể xảy đến, và bạn có thể không dành được thời gian với Đức Chúa Trời. Nhưng hãy cố gắng đừng để quá lâu mà không dành thời gian với Đức Chúa Trời. Hãy nhớ rằng có một mối quan hệ “cứ ở trong” Đức Chúa Trời là một quyết định hằng ngày—một quyết định mà hôm nay bạn có thể bắt đầu lại, nếu bạn chọn.

Trong tuần qua, bạn đã dành bao nhiêu thời gian cho sự cầu nguyện và đọc Kinh Thánh? Câu trả lời của bạn cho biết gì về những thay đổi mà bạn cần phải thực hiện trong thứ tự ưu tiên của mình?

Nghiên Cứu Kinh Thánh Chuyên Sâu

Dù bạn không cần phải là một học giả để nghiên cứu Kinh Thánh, làm thế nào bạn có thể học Kinh Thánh cách chuyên sâu?

Câu nguyện: Cầu nguyện là việc thiết yếu khi học Kinh Thánh, cần thực hiện lúc bắt đầu, trong suốt quá trình và cả khi kết thúc. Ellen G. White nói rằng khi học Kinh Thánh, chúng ta không đơn độc; nếu mời Đức Thánh Linh hướng dẫn và loại bỏ mọi sự xao lãng, kẻ thù sẽ phải chạy trốn. “Đừng bao giờ nghiên cứu Kinh Thánh mà không cầu nguyện. Chỉ có Đức Thánh Linh mới làm cho chúng ta cảm thấy sự quan trọng của những điều dễ hiểu, hoặc ngăn cản chúng ta giải sai những lẽ thật khó hiểu.”—*Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 529.

Đọc và Viết: Sự khác biệt giữa việc đọc và học Kinh Thánh là viết ra suy nghĩ, vì viết giúp chúng ta chậm lại để suy ngẫm sâu hơn và hiểu rõ Lời Đức Chúa Trời qua việc quan sát, giải nghĩa, áp dụng và cam kết. Viết giúp những ý tưởng ban đầu rời rạc trở nên rõ ràng hơn, đi từ tâm trí xuống trang giấy và thấm sâu vào tâm hồn, ở lại với chúng ta suốt ngày. Chúng ta cũng dễ nhớ những gì mình đã viết ra (*Thi thiên 119:15, 16*). Nếu không thể viết ra suy nghĩ của mình, bạn có thể đọc hoặc nghe Kinh Thánh lớn tiếng, rồi bày tỏ những suy nghĩ ấy như một lời cầu nguyện dâng lên Chúa.

Chia sẻ: Hãy chia sẻ cho ai đó về điều bạn đã học được. Công việc này sẽ giúp bạn nhớ lâu hơn và cũng khích lệ người khác.

Hãy bắt đầu với một sách ngắn trong Kinh Thánh (như Giô-na, Mác, Phi-líp hoặc 1 Giăng) và từ từ học từng phần. Bạn có thể áp dụng một phương pháp học đơn giản cho từng câu, một phân đoạn hoặc cả một chương:

1. **Hãy cầu xin Đức Thánh Linh hướng dẫn tâm trí bạn và làm mềm lòng bạn khi bạn đọc.**
2. **Chọn một câu hoặc một phân đoạn Kinh Thánh.**
3. **Viết phân đoạn ấy vào sổ tay hoặc viết những phần nổi bật đối với bạn khi bạn đọc.**
4. **Đọc lại những phân đoạn ấy một cách thành tâm, sau đó gạch dưới những ý chính.**
5. **Viết lại những bài học mà bạn đã rút ra được từ những ý chính.**
6. **Cầu nguyện về những ý đó và suy ngẫm chúng ảnh hưởng thế nào đến mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời.**
7. **Nghĩ xem hôm nay bạn có thể chia sẻ điều này với ai.**

“Mỗi khi dân sự Đức Chúa Trời tăng trưởng trong ân điển, họ sẽ không ngừng nhận được sự hiểu biết rõ ràng hơn về Lời Ngài. Họ sẽ nhận ra ánh sáng và vẻ đẹp mới trong những chân lý thánh của Lời ấy. Điều này đã đúng trong lịch sử hội thánh qua mọi thời đại, và như vậy sẽ tiếp tục cho đến cuối cùng.”—Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, tr. 38, 39.

Bạn thấy sứ điệp trong lời trích dẫn trên đúng với bạn như thế nào? Xem thêm Thi thiên 119:105.

Phước Hạnh Gấp Đồi

Có nhiều cách để chúng ta học Kinh Thánh, như phương pháp từng câu (đã nhắc), học theo chương, học theo chủ đề, học theo từ, hoặc học theo sách. Chúng ta có thể học với sách đối chiếu và tự điển Kinh Thánh, và chúng ta có thể đọc Kinh Thánh song song với bộ sách (*Conflict of the Ages*) để có thêm hiểu biết sâu sắc. Chúng ta có thể đi dạo ngoài thiên nhiên và nghe Kinh Thánh được đọc cho mình, hoặc gặp một người bạn hay một nhóm nhỏ để cùng học.

Giống như cách chúng ta giữ cho tình bạn luôn thấm thiết qua những trải nghiệm mới và đa dạng, chúng ta nên giữ cho cuộc hẹn hằng ngày với Đức Chúa Trời luôn mới mẻ và sinh động bằng cách dùng những phương pháp khác nhau khi học Kinh Thánh. Luôn luôn còn nhiều điều để học!

Một điều sẽ giúp thời gian học Kinh Thánh của bạn sinh động là chia sẻ với người khác những gì bạn khám phá. Khi chúng ta giải thích điều mình đã học, quá trình tóm lược và tổng hợp sẽ củng cố những ý tưởng của chúng ta. Điều này giúp chúng ta nhớ được điều mình đã học. Phước hạnh tăng gấp bội là khi chúng ta chia sẻ và thảo luận với người khác, cuộc trò chuyện thuộc linh thường sẽ thách thức và củng cố cả hai. Thường chính khi chúng ta chia sẻ hoặc hướng dẫn người khác thì sự học hỏi sâu sắc nhất sẽ diễn ra trong tâm trí chúng ta.

Bạn cũng sẽ nhận ra rằng điều bạn học mỗi ngày không chỉ là sứ điệp của Đức Chúa Trời dành cho riêng bạn mà còn là sứ điệp dành cho người khác.

Đọc Ê-sai 50:4. Câu này nói gì với chúng ta về việc có mối quan hệ với Đức Chúa Trời và nó có thể tác động đến các mối quan hệ của chúng ta với người khác như thế nào?

Thời gian học Kinh Thánh cá nhân không chỉ củng cố đức tin chúng ta, nhưng còn giúp chúng ta khích lệ những người chúng ta gặp trong ngày. Nó có thể trở thành một phước hạnh gấp đôi.

Đời sống thuộc linh của chúng ta là một cuộc chạy đua đường trường. Hãy cầu xin Chúa giúp bạn kiên trì trong cuộc đua, nhắm mục đích mà chạy (*Phi-líp 3:14*). Đừng nản lòng nếu bạn đã lơ lửng một thời gian, nhưng hãy thực hiện những thay đổi cần thiết trong đời sống để giữ cho mối quan hệ của bạn, và đặc biệt thời gian học Kinh Thánh và cầu nguyện, luôn mới mẻ. Vì, đúng như vậy, sự sống đời đời là nhận biết Đức Chúa Trời ngay hôm nay (*Giăng 17:3*). Sự cam kết hằng ngày của chúng ta để cứ ở trong Ngài và trong Lời Ngài là điều biến đổi đời sống chúng ta.

Hãy đọc câu gốc của tuần này và suy ngẫm ý nghĩa của nó. Bạn học được điều gì ngay lúc này? Bạn có thể chia sẻ điều này với ai?

Thật Ngọt Ngào!

Hãy nghĩ về món tráng miệng bạn yêu thích. Nó có tốt cho sức khỏe bạn không? Có lẽ bạn dùng mật ong làm chất tạo ngọt, hoặc thậm chí dùng mật ong Manuka vì những lợi ích y học mà được cho là có trong thứ mật ong đó. Nếu bạn đã từng thử tổ ong, bạn sẽ biết vị ngọt dịu và cảm giác mềm tan như thế nào khi nó tan trên lưỡi.

Trong Thi thiên 119:103, 104, trước giả Thi thiên mô tả Kinh Thánh như mật ong—một ẩn dụ về sự vui thích: “Lời Chúa ngọt hòng tôi dường bao! Thật ngọt hơn mật ong trong miệng tôi! Nhờ giềng mối Chúa tôi được sự thông sáng.”

“Nhờ giềng mối Chúa tôi được sự thông sáng” nghĩa là gì? (Thi thiên 119:104). Vì sao ý tưởng này quan trọng trong việc nắm bắt được những lợi ích mà việc học Kinh Thánh đem lại cho chúng ta?

Đúng vậy, lời Đức Chúa Trời thật sự ngọt ngào cho linh hồn chúng ta và không giống bất cứ điều gì mà thế gian đem lại. Không như các món tráng miệng, sự ngọt ngào của Lời Đức Chúa Trời chữa lành linh hồn, thay đổi đời sống và tính cách của chúng ta. Nếu bạn đã xa cách Đức Chúa Trời, bạn có thể quỳ xuống, mở Lời Ngài ra, và uống nước sự sống là nước duy nhất có thể làm thỏa nguyện cuộc sống bạn.

Trong Ê-sai 55:1–13, nhà tiên tri diễn giải sứ điệp được nhắc ở trên. Hãy dành thời gian đọc chương này ngay bây giờ, sau đó trả lời những câu hỏi sau:

- Chúa ban gì cho những người đến với Ngài để “ăn” từ Lời Ngài?
  - Lời mời của Ngài dành cho bạn ở đây là gì?
  - Thách thức của Ngài là gì?
  - Lời hứa của Ngài là gì?
-

Lời sống động và đầy quyền năng của Đức Chúa Trời xuyên thấu vào hồn, linh, cốt, tủy chúng ta khi Lời ấy thách thức chúng ta lớn lên trong Đấng Christ. Nhưng Lời Chúa chỉ có thể tác động trên chúng ta khi chúng ta dành thời gian và nỗ lực (đúng vậy, phải rất nỗ lực) để đào sâu vào Lời Chúa với thái độ thuận phục, khiêm nhường, và sẵn lòng làm theo những gì Lời ấy dạy.

Những cách cụ thể nào bạn có thể “tìm kiếm Đức Giê-hô-va đang khi mình gặp được” (Ê-sai 55:6)?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Mục đích của việc học Kinh Thánh là để biết Đức Chúa Trời và tăng trưởng trong mối tương giao với Ngài, vì đó chính là sự sống đời đời—được ở mãi mãi với Đức Chúa Trời mà chúng ta yêu mến (Giăng 5:39; Giăng 17:3).

Một phần của mọi mối quan hệ là sự tương giao hai chiều. Chúng ta đọc trong Khải huyền 3:20 rằng Đức Chúa Giê-su tìm kiếm mối tương giao ấy với chúng ta; tuy nhiên, chúng ta phải nhận biết rằng, là những tạo vật của Ngài, chúng ta luôn có thể học biết thêm về Đấng Tạo Hóa của mình. Như một người thợ mỏ đào tìm châu báu, chúng ta cũng phải không ngừng tìm kiếm trong Kinh Thánh. Dầu chúng ta nhiều lần đọc những câu chuyện trong Kinh Thánh hay các chương của Kinh Thánh, vẫn luôn có nhiều điều để chúng ta khám phá.

“Dầu loài người có tiến bộ đến đâu về mặt trí tuệ, cũng đừng bao giờ nghĩ rằng không cần phải học hỏi Kinh Thánh một cách kỹ lưỡng và liên tục để nhận được ánh sáng lớn hơn. Là một dân của Chúa, chúng ta được kêu gọi, từng cá nhân một, trở nên những học trò của lời tiên tri.”—Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, tr. 41.

Chúng ta cũng không nên cố làm cho Kinh Thánh phù hợp với quan điểm hay suy nghĩ của loài người. “Chúng ta sẽ tra cứu Kinh Thánh như thế nào? Chúng ta có nên lần lượt áp đặt những giáo lý theo suy nghĩ của mình, rồi cố gắng làm cho toàn bộ Kinh Thánh phù hợp với những quan điểm đã được vạch sẵn đó? Hay chúng ta sẽ đem các ý tưởng và quan điểm của mình đến với Kinh Thánh, rồi dùng Kinh Thánh của lẽ thật để đo lường các lý thuyết của mình ở mọi mặt? Nhiều người đọc và thậm chí dạy Kinh Thánh, mà không hiểu chân lý quý báu họ đang dạy hay đang học. . . . Nhiều người gán cho lời Kinh Thánh một ý nghĩa để phù hợp với quan điểm riêng của mình.”—Ellen G. White, *Counsels to Writers and Editors*, tr. 36.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn thường đến với Kinh Thánh với thái độ nào? Có điều gì cần phải thay đổi không? Vì sao thái độ khiêm nhường và đầu phục Lời Chúa lại hết sức quan trọng?
2. Có những quan điểm nào đã được hình thành sẵn mà bạn cần gạt sang một bên để cho Kinh Thánh tự lên tiếng không? Nếu có, bạn có thể bắt đầu cầu nguyện về những điều đó ngay bây giờ như thế nào?
3. Tính “độc đáo” có thể trở thành rào cản trong mối tương giao của một người với Đức Chúa Trời như thế nào? Nghĩa là, ước muốn tìm điều gì đó mới lạ và sáng tạo có thể khiến người ta lạc lối ra sao—đặc biệt nếu họ làm điều đó vì mục đích ích kỷ?

Những Chiến Binh Cầu Nguyện

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Đa-ni-ên 2:20–23; Đa-ni-ên 6:10, 11; Công vụ 20:36; Sáng thế Ký 5:22–24; Xuất Ê-díp-tô Ký 33:15–23; Xuất Ê-díp-tô Ký 32:31, 32.

CÂU GỐC: “Tôi yêu mến Đức Giê-hô-va, vì Ngài nghe tiếng tôi, và lời nài xin của tôi. Tôi sẽ cầu khẩn Ngài trọn đời tôi, Bởi vì Ngài có nghiêng tai qua tôi” (Thi thiên 116:1, 2).

Hãy tưởng tượng nếu bạn hiếm khi nói chuyện với người bạn thân nhất hoặc với vợ hoặc chồng mình. Chẳng bao lâu mối quan hệ sẽ rạn nứt, và sẽ có vấn đề. Cũng như vậy, sự cầu nguyện là một phần thiết yếu để có mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời. Đó là một thói quen tâm linh quan trọng, điều mà mỗi chúng ta đều cần và có thể củng cố. Nếu chúng ta không cầu nguyện thường xuyên và liên tục, không sớm thì muộn chúng ta sẽ lìa xa Chúa.

Trong Kinh Thánh, chúng ta học về đời sống của nhiều cá nhân khác nhau đã cầu nguyện theo những cách khác nhau. Chúng ta có thể lùi lại và nhìn qua sự thông công của họ với Đức Chúa Trời đã ảnh hưởng đến mối quan hệ của họ với Ngài như thế nào, chúng ta có thể cầu nguyện như thế nào và cầu nguyện cho điều gì, và những lời cầu nguyện của họ đã thay đổi đời sống của người khác ra sao. Đúng vậy: đời sống cầu nguyện của chúng ta không chỉ ảnh hưởng đến chính mình mà còn đến người khác nữa.

Giống như việc nghiên cứu Kinh Thánh, chủ đề cầu nguyện vừa rộng lớn vừa quan trọng, và bao quát hơn nhiều so với những gì có thể trình bày chỉ trong hai tuần. Tuần này chúng ta sẽ học những bài học từ một số người trong Kinh Thánh đã cầu nguyện, và cho chúng ta thấy sự cầu nguyện giữ vị trí trung tâm như thế nào trong việc có một mối quan hệ mạnh mẽ với Đức Chúa Trời. Hãy học từ gương của họ.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 9 tháng 5.

Đa-ni-ên Trung Tín

Đa-ni-ên là một trong những anh hùng vĩ đại của Kinh Thánh. Chúng ta cũng biết câu chuyện đầu tiên (xem *Đa-ni-ên 1*): “Và, Đa-ni-ên quyết định trong lòng rằng không chịu ô uế bởi đồ ngon vua ăn và rượu vua uống, nên cầu xin người làm đầu hoạn quan để đừng bắt mình phải tự làm ô uế” (*Đa-ni-ên 1:8*). Cũng vậy, đối với Đa-ni-ên và ba người bạn của ông, “Và, Đức Chúa Trời ban cho bốn người trai trẻ đó được thông biết tỏ sáng trong mọi thứ học thức và sự khôn ngoan. Đa-ni-ên cũng biết được mọi sự hiện thấy và chiêm bao” (*Đa-ni-ên 1:17*). Kinh Thánh mô tả Đa-ni-ên là khôn ngoan (*Đa-ni-ên 1:20; Đa-ni-ên 2:14, 21, 23, 48*) vì Thần của Đức Chúa Trời ở trong ông (*Đa-ni-ên 4:9, 18; Đa-ni-ên 5:14; Đa-ni-ên 6:3*), và ông được thiên đàng rất yêu quý (*Đa-ni-ên 9:23, Đa-ni-ên 10:11*). Đây là một vài mô tả về một người có mối liên hệ bền chặt và thường xuyên với Đức Chúa Trời.

Trong *Đa-ni-ên 2*, khi vua Nê-bu-cát-nết-sa ban chiếu chỉ xử tử tất cả các nhà thông thái ở Ba-by-lôn, Đa-ni-ên tìm kiếm sự thương xót của Đức Chúa Trời về điều bí mật của giấc chiêm bao của vua (*Đa-ni-ên 2:18*). Khi Đức Chúa Trời bày tỏ giấc chiêm bao của vua cho Đa-ni-ên, ông lập tức cầu nguyện.

Đọc *Đa-ni-ên 2:20–23*. Vì sao Đa-ni-ên cầu nguyện, và chúng ta có thể học được gì từ lời cầu nguyện này?

Năm tháng trôi qua, các đời vua thay đổi, Đa-ni-ên vẫn làm cố vấn cho các vua và được mô tả là nổi bật “vì người có linh tánh tốt lành; thì vua định lập người trên cả nước” (*Đa-ni-ên 6:3*). “Bởi người là trung thành, trong người chẳng có điều lỗi và cũng chẳng có sự xấu” (*Đa-ni-ên 6:4*). Dầu gặp sự ghen ghét dữ dội và mưu đồ gian ác (*Đa-ni-ên 6:5–9*) từ những người đồng liêu, Đa-ni-ên vẫn luôn vững vàng và không sợ hãi trong đời sống cầu nguyện của ông.

Đọc *Đa-ni-ên 6:10, 11*. Những câu Kinh Thánh này cho chúng ta biết gì về Đa-ni-ên?

Khi đối mặt với khó khăn, Đa-ni-ên cầu nguyện. Dầu bị đe dọa đến tính mạng, ông vẫn kiên định và bền bỉ trong sự cầu nguyện (mỗi ngày ba lần, như thói quen), và đều đặn (tại cửa sổ mở, mỗi ngày ba lần ông cầu nguyện hướng về Giê-ru-sa-lem). Lời cầu nguyện của ông là một hành động cụ thể (ông quì gối) và tập trung vào sự tạ ơn cùng lời nài xin.

Trước một câu chuyện như thế này, những lý do biện minh cho việc không cầu nguyện của bạn yếu ớt đến mức nào?

Tư Thế Cầu Nguyện

Khi có điều gì đó bất an xảy ra trong cuộc sống, hầu hết chúng ta tìm một người bạn thân để tâm sự. Khi có tin vui, chúng ta tìm ai đó để chia sẻ. Chúng ta cũng có thể làm như vậy với Đức Chúa Trời. “Cầu nguyện là mở lòng ra cho Đức Chúa Trời cũng như cho người bạn thân.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 80.

Sự cầu nguyện không chỉ giữ cho chúng ta gắn bó với Đức Chúa Trời mà còn cho ma quỷ biết chúng ta thuộc về ai. Khi chúng ta quỳ gối cầu nguyện vào buổi sáng, điều đó giống như một tuyên bố bằng hành động đối với các quyền lực tối tăm rằng hôm nay chúng ta chọn Đức Chúa Trời. Không những thế, khi chúng ta cầu nguyện, Đức Chúa Trời sai các thiên sứ đến ở bên chúng ta, và chúng ta được củng cố, được che phủ khỏi kẻ thù của sự tối tăm (*Thi thiên 91*).

Hành động quỳ gối trong sự thuận phục bày tỏ một tư thế khiêm nhường. Nó khác với việc ngồi trên ghế hoặc nằm trên giường khi cầu nguyện, mặc dù chúng ta cũng có thể cầu nguyện trong những tư thế ấy. Tuy nhiên, khi quỳ trước mặt Đức Chúa Trời, chúng ta bày tỏ rằng mình sẵn sàng phục vụ Đức Chúa Trời bằng cả tấm lòng, và lời nói của chúng ta tuyên bố Ngài là Đấng Tể trị, còn chúng ta chỉ là con cái do Ngài dựng nên.

Đọc các câu Kinh Thánh sau và suy gẫm đời sống của những nhân vật này đã quỳ gối khi họ cầu nguyện: *Đa-ni-ên 6:10, Lu-ca 22:41, Công vụ 7:60, Công vụ 9:40, Công vụ 20:36.*

Đứng để cầu nguyện là một tập quán phổ biến trong thời Kinh Thánh (2 *Sử ký* 20:5, 6, 13; 1 *Sa-mu-ên* 1:26; *Gióp* 30:20; *Lu-ca* 18:11, 13). Kinh Thánh cũng nêu những ví dụ về người ngồi khi cầu nguyện (2 *Sa-mu-ên* 7:18). Một số khác sắp mình trước mặt Đức Chúa Trời, mặt úp xuống đất—đầu tư thế này ít khi gắn liền với sự cầu nguyện, nhưng thường là sự thuận phục trước một bậc tôn quý (1 *Các Vua* 1:47, *Mác* 14:35).

Tư thế thường lệ của bạn khi cầu nguyện là gì? Kinh Thánh không đòi hỏi chúng ta phải cầu nguyện trong một tư thế nhất định nào, nhưng tư thế là quan trọng, vì nó phản ánh sự kính trọng, cảm xúc bên trong, và ước muốn đầu phục Đức Chúa Trời. Một số người không thể quỳ; vì vậy, sau cùng, điều quan trọng nhất chính là tấm lòng. Nếu bạn có thể quỳ mà thường không quỳ, sao không thử quỳ gối lần tới khi cầu nguyện và xem điều đó ảnh hưởng thế nào đến thời gian bạn thông công cùng Đức Chúa Trời?

Kinh Thánh mời gọi chúng ta “cầu nguyện không thôi” (1 *Tê-sa-lô-ni-ca* 5:17), **hàm ý sự bền bỉ** (*Cô-lô-se* 4:2) và **kiên trì** (*Rô-ma* 12:12). **Hôm nay, khi bạn đứng, ngồi, nằm, hay bước đi, hãy hướng tâm trí về Đức Chúa Trời và nói chuyện với Ngài như với Người Bạn của mình. Hãy bắt đầu ngay bây giờ.**

Ê-Nóc Đi Và Trò Chuyện

Đọc Sáng thế Ký 5:22–24. Chính xác thì chúng ta biết gì về Ê-nóc?

Kinh Thánh không cho biết nhiều về đời sống của Ê-nóc, nhưng có nói rằng ông đi với Đức Chúa Trời trong 300 năm cho đến khi Đức Chúa Trời đem ông lên trời. Thật đẹp biết bao khi sự tận hiến bền bỉ của một người đối với Đức Chúa Trời lại chính là điều định nghĩa đời sống của người ấy!

Một điều chúng ta biết là Ê-nóc hẳn đã “bên lòng mà cầu nguyện” (*Rô-ma 12:12*), kiên trì và ngày càng gần Đức Chúa Trời hơn trong đức tin qua những kinh nghiệm hằng ngày của ông. Thế gian trở nên càng lúc càng gian ác hơn trong thời ông sống, và Ê-nóc bận rộn phục vụ Đức Chúa Trời, nhưng ông không thể làm điều đó tốt nếu không ở trong Ngài.

“Giữa một đời sống lao động bận rộn, Ê-nóc vẫn bên lòng giữ sự thông công với Đức Chúa Trời. Công việc càng nhiều, càng khẩn thiết, thì lời cầu nguyện của ông càng thường xuyên và sốt sắng. . . . Sau khi ở giữa dân sự một thời gian, lao động để đem ích lợi cho họ bằng lời dạy dỗ và gương mẫu, ông lui về, dành một thời kỳ sống yên lặng, đói khát sự hiểu biết thiêng liêng mà chỉ một mình Đức Chúa Trời mới có thể ban cho. Nhờ thông công như vậy với Đức Chúa Trời, Ê-nóc càng ngày càng phản chiếu hình ảnh thiêng liêng. . . . Ngay cả kẻ vô tín cũng kính sợ ngắm nhìn dấu ấn của thiên đàng trên nét mặt ông.”—Ellen G. White, *Patriarchs and Prophets*, tr. 86, 87.

Đức Chúa Trời không đòi chúng ta phải sống như ẩn sĩ hay tu sĩ, tách biệt khỏi thế gian đến mức không còn ích lợi gì trên đất. Như Ê-nóc, chúng ta có thể làm việc hữu ích và quan tâm đến những nhu cầu xung quanh mình, nhưng chỉ khi đồng đi và trò chuyện với Đức Chúa Trời trong mối quan hệ vững bền, ở trong Ngài, thì Ngài mới có thể phản chiếu tánh tình tuyệt diệu của Ngài qua chúng ta.

Chúng ta có thể cầu nguyện bất cứ lúc nào, ở bất cứ nơi đâu. Không có nơi nào trên đất mà Đức Chúa Trời không thấy hoặc không nghe chúng ta (*Thi thiên 139:7–12*); Ngài luôn nghe tiếng kêu của tấm lòng chúng ta, dù chúng ta ở đâu (*đọc Ca thương 3:55–57*). Tuy nhiên, có điều đáng nói về việc cầu nguyện bằng tiếng thay vì cầu nguyện trong tâm trí. Khi cầu nguyện thầm, chúng ta có thể bị sao lãng hoặc thậm chí không kết thúc dòng suy nghĩ hay câu nói của mình, và khó giữ tư tưởng tập trung. Nhưng khi cầu nguyện bằng tiếng, dù thì thầm hay với giọng nói thường ngày, điều đó nhắc chúng ta rằng Đức Chúa Trời là có thật, Ngài đang lắng nghe, và chúng ta có một những vấn đề cụ thể để thưa chuyện với Ngài.

Hôm nay, khi bạn trải qua một ngày của mình, bạn sẽ thì thầm lời cầu nguyện thông công với Đức Chúa Giê-su ở đâu hay như thế nào?

Môi-se, Nhà Lãnh Đạo Tin Kính

Dầu Ê-nóc rõ ràng có một mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời, chúng ta lại có nhiều hiểu biết hơn về mối quan hệ của Môi-se với Đức Chúa Trời và thậm chí có thể đọc nhiều câu chuyện về những cuộc trò chuyện giữa Môi-se với Chúa. Khi cùng Môi-se đi qua những thăng trầm trong đời sống của nhà lãnh đạo khiêm nhường này, hết lần này đến lần khác chúng ta thấy rằng phần quan trọng nhất trong cuộc đời ông và bí quyết thành công của ông như một nhà lãnh đạo tin kính chính là sự giao tiếp thường xuyên và mối quan hệ bền chặt với Đức Chúa Trời.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 33:15–23. Nội dung và cách thức của cuộc trò chuyện giữa Môi-se và Chúa là gì?

Hãy tưởng tượng việc được nói chuyện với Đức Chúa Trời và nghe rõ tiếng của Ngài sẽ như thế nào. Thật ngạc nhiên khi dân Y-sơ-ra-ên không tìm kiếm sự thông công như thế cho chính họ, nhưng lại xin Môi-se thay mặt họ nói chuyện với Đức Chúa Trời (*Xuất Ê-díp-tô Ký 20:18–21*). Tuy nhiên, Đức Chúa Trời đã chuẩn bị Môi-se cho điều này, bắt đầu bằng cuộc gặp gỡ tại bụi gai cháy, ngay trên cùng ngọn núi này. Dầu chúng ta đọc được những lời cầu nguyện riêng của Môi-se, nhưng chúng ta thấy ông hầu như luôn ở trong sự hiện diện của Đức Chúa Trời, xin sự hướng dẫn và cầu thay cho dân sự mà ông đang dẫn dắt.

Trong hai lần, Môi-se cầu thay cho những người trong gia đình. Những hoàn cảnh nào dẫn đến sự cầu thay đó, và điều gì đã xảy ra nếu ông không đứng ra làm nhện cầu nối cho khoảng cách đó?

- **A-rôn:** *Xuất Ê-díp-tô Ký 32:1–14, 31–34; Phục truyền Luật lệ Ký 9:20*
  - **Mi-ri-am:** *Dân số Ký 12:13*
-
-

Điều đặc biệt đáng kinh ngạc trong câu chuyện về Mi-ri-am là Môi-se chính là người bị bà đối xử tệ và ghen ghét. Ông có thể dễ dàng đứng sang một bên để Đức Chúa Trời giáng hình phạt mà Mi-ri-am và A-rôn đáng phải chịu. Thay vào đó, ông nhanh chóng tha thứ và cầu thay cho sự chữa lành của chị gái mình. Thật là một sự phản chiếu mạnh mẽ về ân điển tha thứ của Đức Chúa Trời dành cho tội nhân, được bày tỏ qua hành động của Môi-se.

Đọc Ma-thi-ơ 5:44 và Cô-lô-se 3:13. Bạn có thể học để thực hiện những sự dạy dỗ ở đây như thế nào? Vì sao điều quan trọng là bạn phải làm?

Môi-Se Cầu Thay Cho Một Dân Tộc

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 32:31, 32. Điều này dạy chúng ta gì về Môi-se và sự cầu nguyện?

Môi-se nhiều lần mạnh dạn cầu thay cho dân sự Đức Chúa Trời. Ông quay về với Đức Chúa Trời khi dân khát (*Xuất Ê-díp-tô Ký 15:25; 17:2-6*), khi dân đói (*Dân số Ký 11:21, 22*), và khi rơi vào sự tuyệt vọng (*Dân số Ký 11:11-15*).

Khi dân Y-sơ-ra-ên làm con bò con vàng ngay sau khi Đức Chúa Trời lập giao ước với họ, Moses đã nhớ lại: “Vì ta sợ cơn thịnh nộ và tức giận của Đức Giê-hô-va đã nổi phùng lên, đặng diệt các ngươi; nhưng Đức Giê-hô-va còn nhậm lời ta lần này nữa” (*Phục truyền Luật lệ Ký 9:19*).

Khi các thám tử trở về từ Đất Hứa, Môi-se nhớ lại: “VẬY, vì có Đức Giê-hô-va có phán rằng Ngài toan diệt các ngươi, nên ta cứ sắp mình xuống trước mặt Đức Giê-hô-va trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm” (*Phục truyền Luật lệ Ký 9:25*).

Khi chi phái Lê-vi được biệt riêng khỏi các chi phái khác để phục vụ trong đền thánh, Môi-se nhớ lại: “VẬY, ta ở trên núi trong bốn mươi ngày và bốn mươi đêm như lần đầu, và lần này Đức Giê-hô-va lại nhậm lời ta, bằng lòng không diệt ngươi” (*Phục truyền Luật lệ Ký 10:10*). Đức Chúa Trời đã nghe lời nài xin của Môi-se.

Chúng ta có thể học được nhiều điều từ cuộc đời của Môi-se về sự cầu nguyện và nắm chặt Đức Chúa Trời:

- **Môi-se có một tình yêu sâu sắc dành cho Đức Chúa Trời và hiểu rõ bản tính của Ngài.** Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho Môi-se trong Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6: “Ngài đi ngang qua mặt người, hô rằng: Giê-hô-va! Giê-hô-va! là Đức Chúa Trời nhân từ, thương xót, chậm giận, đầy dẫy ân huệ và thành thực”
- **Môi-se vừa can đảm vừa trung tín, khi ông bám chặt lấy Đức Chúa Trời giữa những thăng trầm** của hành trình mệt mỏi đến Đất Hứa. Dù phải vật lộn như mọi người, ông vẫn tin cậy vào quyền năng, sự hiện diện và sự dẫn dắt của Đức Chúa Trời trong đời sống mình (*Xuất Ê-díp-tô Ký 33:13*).
- **Môi-se đã nhắc Đức Chúa Trời nhớ đến giao ước của Ngài** (*Xuất Ê-díp-tô Ký 32:13*), **nắm lấy những lời hứa của Đức Chúa Trời thay cho dân sự** (*Phục truyền Ký 7:8*), và **nhớ lại sự dẫn dắt của Ngài trong quá khứ** (*Phục truyền Ký 8:2*).
- **Môi-se chấp nhận câu trả lời của Đức Chúa Trời cho lời cầu nguyện của mình, dù là “có” hay “không.”** Ở trong mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời không có nghĩa là chúng ta luôn nhận được điều mình muốn (*Phục truyền Ký 3:23-29*), nhưng chúng ta vẫn cần kiên trì cầu nguyện (*Lu-ca 18:1-8*).

Ai đang cần lời cầu thay của bạn ngay bây giờ? Điều gì đang ngăn cản bạn cầu nguyện ngay lúc này?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Rốt lại, chúng ta nên cầu nguyện vì chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời đến nỗi không thể không chia sẻ mọi điều trong đời sống mình với Ngài: niềm vui và những “chiến thắng” trong cuộc sống, gánh nặng và lo âu, lời cầu xin và nhu cầu hằng ngày.

“Chúng ta có thể gần gũi với Chúa đến nỗi, hễ gặp cơn thử thách bất ngờ thì tư tưởng của chúng ta liền hướng về Chúa một cách vô cùng tự nhiên như loài hoa xoay về hướng mặt trời mọc vậy. Hãy trình bày cho Chúa mọi nhu cầu, mọi niềm vui, mọi nỗi khổ đau, mọi sự lo âu cũng như sợ hãi. Bạn không thể nào làm cho Chúa mang quá nặng đâu, cũng không có thể làm cho Ngài mệt mỏi được. Chúa là Đấng thường đếm tóc trên đầu bạn, sẽ không làm ngơ trước những sự thiếu thốn của con cái Ngài. . . . Tấm lòng đầy nhân từ và yêu thương của Chúa vô cùng xúc động trước những sự đau khổ của chúng ta, ngay khi ta vừa thốt nên lời. Hãy dâng cho Chúa mọi phiền lo trong tâm trí mình. Không có gì quá lớn mà Ngài mang không nổi, vì Ngài nâng thế giới trên tay và điều khiển mọi sự trong vũ trụ. Không có gì liên quan đến sự an khang của chúng ta mà lại quá nhỏ để Ngài không lưu ý đến. Những đoạn đời của chúng ta không có chỗ nào quá đen tối đến nỗi Ngài đọc không được; không một rối rắm nào quá khó đến nỗi Ngài giải quyết không xong. Không một tai ương nào có thể xảy ra cho đứa con hèn mọn nhất của Ngài. Không một lo âu nào vò xé linh hồn, không một niềm vui nào tươi nở, không một lời cầu nguyện thành thật nào thoát khỏi đôi môi của con cái Ngài mà Cha chúng ta ở trên trời không chú ý đến ngay. . . . Mối liên hệ giữa Đức Chúa Trời và mỗi linh hồn trong thế gian gắn bó mật thiết quá rõ ràng trọn vẹn đến nỗi dường như không có một linh hồn nào không được Ngài chăm lo, cũng như không còn có một linh hồn nào mà Ngài không ban Con yêu quý duy nhất của Ngài chết thay cho họ.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 86, 87.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Bạn sẽ mô tả sự cầu nguyện là đẹp đẽ hay nặng nề? Điều gì đã góp phần hình thành quan điểm của bạn?
2. Có rất nhiều sứ điệp sâu sắc trong lời trích dẫn ở trên. Ý tưởng nào đặc biệt chạm đến bạn?
3. Trong ba nhân vật Kinh Thánh được học tuần này (Đa-ni-ên, Ê-nóc, và Mô-i-se), bạn thấy đời sống cầu nguyện của ai liên quan đến bạn nhất, và tại sao?

Đời Sống Cầu Nguyện

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: 1 Các Vua 19:1-18; Ma-thi-ơ 6:5-8; Lu-ca 11:2-4; Ma-thi-ơ 6:5-15; Đa-ni-ên 9:4-19; Rô-ma 8:26, 27.

CÂU GỐC: “Hỡi bá tánh, khá nhờ cậy nơi Ngài luôn luôn, Hãy dốc đổ sự lòng mình ra tại trước mặt Ngài: Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta” (Thi thiên 62:8).

Đời sống cầu nguyện của bạn như thế nào? Bạn có cầu nguyện thường xuyên không? Bạn cầu nguyện tha thiết đến mức nào? Trông đợi đến mức nào? Bạn cầu nguyện hằng ngày hay chỉ trong những trường hợp khẩn cấp? Lời cầu nguyện của bạn luôn là chỉ xin điều gì đó, hay bạn cũng ngợi khen Đức Chúa Trời trong khi cầu nguyện?

Ngoài ra, bạn chỉ dâng lời cầu nguyện trước khi ăn sáng, hoặc có lẽ thêm một lần nữa giữa ngày bận rộn? Có thể bạn đã tham gia một nhóm cầu nguyện đều đặn, hoặc thậm chí trải nghiệm việc cầu nguyện suốt ngày đêm. Bạn đã từng kinh nghiệm quyền năng và sự hiện diện của Đức Chúa Trời qua sự cầu nguyện—một sự cầu nguyện thay đổi mọi điều trong đời sống bạn—chưa?

Cầu nguyện là mối liên kết liên tục giữa chúng ta (những nhánh) và Chúa Giê-su (Gốc Nho). “Nếu chúng ta muốn lớn lên và đâm hoa kết trái, chúng ta phải liên tục hút nhựa sống và dưỡng chất từ Gốc Nho sống; vì khi tách rời khỏi Gốc Nho, chúng ta sẽ không có chút sức lực nào.”—Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 73. Đây là phước hạnh của sự cầu nguyện bền đỗ. Đức Chúa Trời nghe chúng ta, và Ngài luôn trả lời theo thời điểm của Ngài và theo cách tốt nhất của Ngài—dù không phải lúc nào cũng theo cách chúng ta mong đợi.

Tuần này, chúng ta hãy cùng học về những anh hùng cầu nguyện khác trong Kinh Thánh và suy ngẫm về những cách thực tế, để làm cho đời sống cầu nguyện của chúng ta được mạnh mẽ hơn trong đời sống hằng ngày.

Học bài tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát 16 Tháng 5.

Ê-li—Câu Nguyện Trong Cơn Khủng Hoảng

Một tiên tri trung tín, Ê-li, sống trong thời kỳ mà sự gian ác bao phủ khắp nơi, khi vua A-háp làm nhiều điều “chọc giận Giê-hô-va Đức Chúa Trời của Y-sơ-ra-ên hơn hết thầy các vua Y-sơ-ra-ên đã trị vì trước người” (1 Các Vua 16:33). Những khoảnh khắc kịch tính nhất trong đời sống Ê-li hẳn là cuộc đối đầu trên núi Cạt-mên (xem 1 Các Vua 18). Cao trào của câu chuyện phi thường này là A-háp và vương quốc của ông tận mắt chứng kiến một lễ thật: Đức Chúa Trời đáp lời cầu nguyện. Đây là khoảnh khắc không thể quên trong lịch sử Y-sơ-ra-ên; và đó là lý do tại sao, sự thay đổi đột ngột của diễn biến trong câu chuyện khiến chúng ta ngạc nhiên.

Đọc 1 Các Vua 19:1–18, đặc biệt lưu ý những lời cầu nguyện của Ê-li và sự tương tác của Đức Chúa Trời với ông. Điều gì là nguyên nhân sâu xa của sự chán nản của Ê-li ở đây? Phản ứng của Đức Chúa Trời trong trường hợp này khác với những gì đã xảy ra tại núi Cạt-mên như thế nào?

Trong vòng một ngày, mặc dù Đức Chúa Trời đã đáp mọi lời cầu nguyện của Ê-li, nhưng cảm xúc, tinh thần và thể chất của vị tiên tri này đã nhanh chóng thay đổi. Dù Ê-li đã kinh nghiệm một chiến thắng lớn lao cùng Đức Chúa Trời hôm ấy, nhưng chỉ trong một khoảnh khắc mệt mỏi, ông đã để nỗi sợ chết lấn át đức tin nơi Đức Chúa Trời. Điều đáng chú ý là, dù Ê-li rơi vào tình trạng tuyệt vọng và nản lòng, Đức Chúa Trời vẫn đến với ông bằng sự dịu dàng và quan tâm, Ngài ban cho ông thức ăn và nước uống lần nữa (1 Các Vua 19:5, 6)—đến nỗi ông đi được bốn mươi ngày bốn mươi đêm (1 Các Vua 19:8). Và khi Đức Chúa Trời bày tỏ chính Ngài, Ngài làm điều đó theo một cách rất khác với trước kia.

Đôi khi trong đời sống của chúng ta, Đức Chúa Trời trả lời cách trực tiếp, mạnh mẽ và không thể phủ nhận. Điều ấy làm vững mạnh đức tin chúng ta, và chúng ta cảm nhận sự gắn gũi của Đức Chúa Trời trong đời sống mình.

Nhưng có lúc, chúng ta dao động và sa vào cảm dỗ, nghĩ rằng thật quá khó để theo Đức Chúa Trời với đức tin không lay chuyển. Chúng ta tìm kiếm câu trả lời của Đức Chúa Trời theo cách mình mong Ngài hành động, mà không nhận ra rằng tư tưởng và đường lối của Ngài cao hơn và khôn ngoan hơn rất nhiều so với chúng ta (Ê-sai 55:8, 9). Có nhiều điều về sự sáng tạo của Đức Chúa Trời mà chúng ta không thể hiểu nổi, thì chúng ta cũng không có gì phải ngạc nhiên khi có quá nhiều điều về đường lối của Ngài khiến chúng ta cũng không thể hiểu được.

Đức Chúa Trời, Cha nhân từ và tốt lành của chúng ta, biết chính xác bạn cần gì. Làm thế nào để bạn đủ yên lặng mà tin cậy Ngài và hướng mắt mình chăm nhìn nơi Ngài trong mọi hoàn cảnh? Hãy thưa chuyện với Ngài về điều này ngay bây giờ.

Khi Lời Cầu Nguyện Dường Như Không Được Đáp

Có lẽ bạn đã cầu nguyện về một điều gì đó rất lâu, thậm chí nhiều năm, và cảm thấy như Đức Chúa Trời không nghe lời cầu nguyện của bạn. Kinh Thánh dạy: “hãy xin, sẽ được” (*Ma-thi-ơ 7:7*) “nếu chúng ta xin điều chi theo ý muốn Ngài” (*1 Giăng 5:14*). Bạn hiểu những lời hứa này thế nào?

An-ne là một tấm gương về một người nữ tín kính đã cầu xin một điều rất cụ thể (*1 Sa-mu-ên 1:10-17*). Bà đầu dường như Đức Chúa Trời không đáp lời cầu nguyện của bà, nhưng bà kiên trì, và Đức Chúa Trời đã trả lời trong thời điểm tốt đẹp nhất của Ngài và theo ý muốn Ngài. Khi chúng ta học tin cậy nơi Chúa nhiều hơn, thì sự chờ đợi đôi khi giúp chúng ta bước đi với Chúa sâu sắc hơn.

Thi thiên 62:8 nói, “Hỡi bá tánh, khá nhờ cậy nơi Ngài luôn luôn, Hãy dốc đổ sự lòng mình ra tại trước mặt Ngài: Đức Chúa Trời là nơi nương náu của chúng ta.” Tin cậy. Chúng ta có tin rằng Ngài thật sự biết điều tốt nhất, ngay cả khi chúng ta chưa thấy câu trả lời ngay lập tức cho lời cầu nguyện không? Chúng ta có tin rằng cuối cùng Ngài sẽ đáp vào thời điểm và cách thức hoàn hảo của Ngài không?

Đôi khi lời cầu nguyện của chúng ta không được đáp nhanh như chúng ta mong muốn, hoặc không theo cách chúng ta kỳ vọng. Kinh Thánh khuyên chúng ta điều gì về vấn đề này?

- **Tìm ý muốn của Đức Chúa Trời, không phải ý riêng mình** (*Ma-thi-ơ 6:10; 1 Giăng 5:14, 15*).
- **Xem xét động cơ của mình** (*Châm ngôn 16:2; Gia-cơ 4:3*).
- **Nghĩ xem bạn có đang áp ú một tội lỗi yêu thích nào không** (*Thi thiên 66:18; 1 Phi-e-rơ 3:12; Châm ngôn 15:29*).
- **Ở trong Đức Chúa Trời và trong Lời Ngài** (*Giăng 15:7*).
- **Có đức tin khi cầu nguyện không** (*Hê-bơ-rơ 11:6; Gia-cơ 1:6; Mác 11:24; Ma-thi-ơ 21:22*).
- **Xem xét tấm lòng của mình (khiêm nhường hay kiêu ngạo)** (*Gia-cơ 4:6; 1 Phi-e-rơ 5:6*).
- **Bền đỗ** (*1 Tê-sa-lô-ni-ca 5:17, 18*).
- **Tha thứ cho người khác** (*Mác 11:25, 26*).
- **Sau cùng, Đức Chúa Trời thấy toàn cảnh và biết điều gì là tốt nhất cho chúng ta** (*Rô-ma 8:28; Ê-phê-sô 3:20; Giê-rê-mi 29:11-13*). **Đôi khi câu trả lời của Ngài chỉ đơn giản như đối với Phao-lô: “Ăn điển ta đủ cho người rồi”** (*2 Cô-rinh-tô 12:9*).

Một yếu tố then chốt quyết định phản ứng của chúng ta trước điều tưởng như lời cầu nguyện không được đáp là hình ảnh của chúng ta về Đức Chúa Trời. Nếu chúng ta xem Đức Chúa Trời như xa cách và thờ ơ, mối quan hệ của chúng ta với Ngài sẽ yếu đi. Trong những lúc như vậy, hãy tìm trong Kinh Thánh bằng chứng về tình yêu và sự chăm sóc của Ngài dành cho bạn, và cầu xin để hình ảnh sai lệch của bạn về Ngài được trở nên rõ ràng hơn.

Chúa Giê-su Dạy Chúng Ta Cầu Nguyện

Trong thời của Jesus Christ, những lời cầu nguyện dài, được chuẩn bị kỹ lưỡng và dùng từ ngữ phức tạp như một màn trình diễn thường được coi trọng. Tuy nhiên, Chúa Giê-su không khen ngợi kiểu cầu nguyện này (xem *Ma-thi-ơ 6:5-8*), vì Ngài cho rằng đó chỉ là sự phô trương đạo đức.

Các môn đồ thấy Chúa Giê-su cầu nguyện, và họ biết cầu nguyện là phần quan trọng trong đời sống Ngài (xem *Lu-ca 5:16; Lu-ca 6:12; Lu-ca 9:18; Lu-ca 22:41; Lu-ca 24:30; Mác 1:35; Mác 6:46*). Khi quan sát Chúa Giê-su, họ thấy sự tương phản giữa Ngài với các nhà lãnh đạo tôn giáo, và nhận ra còn có nhiều điều về sự cầu nguyện hơn những gì họ từng nghĩ đến. Vì vậy, các môn đồ đến với Chúa Giê-su và thưa rằng: “Lạy Chúa, xin dạy chúng con cầu nguyện” (*Lu-ca 11:1*).

Chúa Giê-su đã làm gương cho các môn đồ (và cho chúng ta) rằng chúng ta có thể cầu nguyện một cách đơn giản bằng ngôn ngữ hằng ngày. Ngài cho thấy rằng những lời cầu nguyện của chúng ta phải chân thành và xuất phát từ tấm lòng.

Đọc *Lu-ca 11:2-4* và *Ma-thi-ơ 6:5-15*, và chú ý những khía cạnh sau của lời cầu nguyện mà Chúa Giê-su dạy:

- **Lạy Cha chúng tôi ở trên trời:** nhìn nhận mối liên hệ cá nhân của bạn với Cha của muôn loài.
- **Danh Cha được thánh:** nhận biết sự thánh khiết của Đức Chúa Trời khiến chúng ta đến với tấm lòng kính sợ và tôn trọng.
- **Nước Cha được đến:** khao khát Chúa trở lại và sự ngự trị của Đức Thánh Linh trong lòng cho đến khi điều ấy xảy ra.
- **Ý Cha được nên, ở đất như trời:** đầu phục và cầu xin ý muốn của Đức Chúa Trời được thực hiện trong đời sống chúng ta, tin rằng Ngài biết điều tốt nhất, thay vì chỉ cầu xin điều chúng ta muốn.
- **Xin cho chúng tôi hôm nay đồ ăn đủ ngày:** xin điều cần thiết để sống, cả về thể chất (thức ăn và nước uống) lẫn về thuộc linh (Chúa Giê-su và Lời hằng sống của Ngài).
- **Xin tha tội cho chúng tôi như chúng tôi cũng tha kẻ phạm tội nghịch cùng chúng tôi:** ăn năn, xin sự tha thứ, và nhớ tha thứ cho những người làm tổn thương mình cách rộng lượng như Đức Chúa Trời tha thứ cho chúng ta.
- **Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, nhưng cứu chúng tôi khỏi điều ác:** xin sự bảo vệ và che chở khỏi điều ác trong thế gian này (*Thi thiên 91*).
- **Vì nước, quyền, vinh hiển đều thuộc về Cha đời đời. A-men:** thừa nhận rằng mọi điều chúng ta có, và mọi điều chúng ta làm đều thuộc về Đức Chúa Trời. Chỉ một mình Ngài xứng đáng nhận vinh hiển và sự ngợi khen của chúng ta (*1 Sử ký 29:11*).

Sao bạn không cầu nguyện nhiều hơn và hướng mặt về Đức Chúa Trời mỗi buổi sáng để thưa chuyện với Đấng yêu bạn hơn bất cứ ai khác? Điều gì đang ngăn bạn làm điều bạn biết mình nên làm? Hãy cầu nguyện ngay bây giờ, như Chúa Giê-su đã mời gọi chúng ta.

Ngợi Khen, Xưng Tội, Nài Xin, Tạ Ơn

Cũng như Chúa Giê-su dạy chúng ta cách cầu nguyện trong Ma-thi-ơ 6:5-15, chúng ta có thể theo mẫu đơn giản này khi đến với Đức Chúa Trời cách cá nhân, hoặc với gia đình, hoặc như một hội thánh—ghi nhớ rằng cầu nguyện là trò chuyện với Đức Chúa Trời như với một người bạn. Thường thì lời cầu nguyện của chúng ta đầy những điều cầu xin, trong khi Chúa Giê-su dạy chúng ta việc cầu nguyện còn nhiều điều hơn thế nữa!

Đọc lời cầu nguyện của Đa-ni-ên trong Đa-ni-ên 9:4-19 và tìm những phần khác nhau trong lời cầu nguyện của ông.

Hãy suy nghĩ xem bạn có thể đưa các yếu tố sau vào lời cầu nguyện của mình như thế nào:

Ngợi khen: Ngợi khen là sự tôn thờ bày tỏ Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào và bản tính Ngài ra sao. Hãy đọc Thi thiên 100; đây là một bài ca khen ngợi tuyệt đẹp dâng lên Đức Chúa Trời. Hãy suy gẫm về nhiều danh xưng của Ngài và bản tính vinh hiển của Ngài. Hãy ngợi khen Ngài vì Ngài là Đấng Cứu Chuộc, Đấng Cứu Rỗi, Đấng An Ủi, Đấng Chữa Lành, Đấng Chấn Chiên Hiên Lành, An-pha và Ô-mê-ga, và Hòn Đá, v.v...

Xưng tội và tha thứ: Khi chúng ta trò chuyện và ở trong Đức Chúa Trời, chúng ta không thể không buông bỏ bất cứ điều gì đang kìm giữ mình hoặc khiến mình xa cách Ngài. Càng gần Ngài, chúng ta càng thấy mình không xứng đáng và bất khiết. Điều ấy khiến chúng ta nài xin Ngài cất bỏ tội lỗi của chúng ta và uốn nắn bản tính chúng ta giống như của Ngài. Nếu chúng ta mong Đức Chúa Trời tha thứ cho mình, chúng ta cũng phải sẵn sàng tha thứ cho người khác. “Vậy, hãy xưng tội cùng nhau, và cầu nguyện cho nhau, hầu cho anh em được lành bệnh: người công bình lấy lòng sốt sắng cầu nguyện, thật có linh nghiệm nhiều” (*Gia-cơ 5:16*).

Nài xin: Bạn đang đối diện với những thử thách nào, có lẽ gia đình, bạn bè, sức khỏe, tài chánh, công việc, hoặc học tập? Cụ thể, bạn cần bàn tay dẫn dắt của Đức Chúa Trời hướng dẫn đi đâu? Ai cần sự nâng đỡ của bạn, và bạn có thể nâng đỡ họ tốt nhất bằng cách nào? Hãy cầu nguyện cụ thể cho những lĩnh vực và con người ấy, xin ý muốn của Đức Chúa Trời được nên.

Tạ ơn: Hãy đọc Phi-líp 4:6 và nghĩ về những phước hạnh trong đời sống bạn. Có thể bạn nhớ đến những điều lớn lao, nhưng còn những điều nhỏ nhặt mà ta thường xem là hiển nhiên thì sao? Chúng ta luôn nhận lãnh sự thương xót của Đức Chúa Trời; vậy mà chúng ta bày tỏ lòng biết ơn quá ít, ngợi khen Ngài quá ít về những gì Ngài đã làm cho chúng ta.

Bạn cần ngợi khen Đức Chúa Trời về điều gì, xưng tội với Ngài về điều gì, xin Ngài điều gì, và tạ ơn Ngài về điều gì? Sao không làm ngay bây giờ?

Những Câu Hỏi Khác Về Sự Cầu Nguyện

Tại sao cầu nguyện khi Đức Chúa Trời đã biết mọi điều? Ellen G. White giải thích như sau: “Cầu nguyện không phải tỏ cho Đức Chúa Trời biết chúng ta là người thế nào, nhưng là để dọn mình tiếp rước Chúa. Cầu nguyện không phải để đem Chúa hạ xuống tới mức của chúng ta, nhưng là nâng mình lên với Ngài.”—*Con Đường Giải Thoát*, tr. 80. Dù Đức Chúa Trời biết mọi ao ước và nhu cầu của chúng ta, cầu nguyện vẫn tốt cho chúng ta. Cầu nguyện giúp chúng ta dừng lại giữa nhịp sống bận rộn, nhận biết Đức Chúa Trời là Đấng Tể Trị và đặt mình dưới chân Ngài. Khi cầu nguyện, chúng ta cũng mở lòng để Đức Chúa Trời hành động; và khi không biết cầu nguyện thế nào, Đức Thánh Linh sẽ cầu thay cho chúng ta (*Rô-ma 8:26-27*).

Tại sao cầu nguyện khi mọi sự đều tốt đẹp? Sự tự mãn và kiêu ngạo (xem bài 3) có thể là rào cản lớn cho đời sống cầu nguyện. Khi thật sự nhận ra mình cần Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ tìm đến Ngài nhiều hơn. Nếu các thiên sứ trọn vẹn còn tôn thờ Ngài, thì con người tội lỗi lại càng cần Ngài hơn. *Ma-thi-ơ 5:6* và *Ê-sai 44:3* nói gì về lẽ thật này?

Vai trò của đức tin trong sự cầu nguyện là gì? Hãy đọc *Hê-bơ-rơ 11:6* và suy gẫm những lời sau: Cầu nguyện và đức tin liên hệ mật thiết với nhau và cần được hiểu chung. Trong lời cầu nguyện, bởi đức tin có một khoa học thiêng liêng mà mỗi người muốn thành công trong đời sống cần phải học và hiểu. Đấng Christ phán: ‘Mọi điều các người xin trong lúc cầu nguyện, hãy tin đã được, tất điều đó sẽ ban cho các người’ (*Mác 11:24*). Ngài cho thấy rằng lời cầu xin phải theo ý muốn Đức Chúa Trời. Chúng ta cần xin những điều Ngài đã hứa, và dùng những gì nhận được để làm theo ý Ngài. Khi các điều kiện ấy được đáp ứng, lời hứa của Ngài chắc chắn sẽ được thực hiện... Chúng ta không cần tìm bất cứ bằng chứng bên ngoài nào cho sự ban phước ấy.”—Ellen G. White, *Education*, tr. 257, 258.

Cầu nguyện với ai? Chúng ta nên cầu nguyện theo ba cách. Trước hết là cầu nguyện cá nhân với Đức Chúa Trời, vì cầu nguyện và học Kinh Thánh là mạch sống của mối quan hệ với Ngài (*Ma-thi-ơ 6:6*). Thứ hai là cầu nguyện với gia đình hoặc nhóm nhỏ, vì nơi có hai hoặc ba người nhóm lại, Đức Chúa Trời ở giữa (*Công vụ 12:12; Ma-thi-ơ 18:20*). Cuối cùng là cầu nguyện chung trong hội thánh (*Gia-cơ 5:13-16*). Cả ba hình thức đều quan trọng.

Lắng nghe như thế nào? Cầu nguyện không chỉ là nói với Đức Chúa Trời; chúng ta cũng cần để Ngài “tia sửa” và hướng dẫn đời sống mình. Cách an toàn nhất là kết hợp cầu nguyện với học Kinh Thánh trong thì giờ thông công. Hãy cẩn thận, đừng để tâm trí trống rỗng hay chỉ nghe theo suy nghĩ riêng mà không tra xét Kinh Thánh.

Bạn thấy điều nào là thách thức nhất đối với mình trong những điểm đã nêu ở trên?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Nếu chúng ta nghĩ và nói nhiều hơn về Đức Chúa Giê-su mà không quá quan tâm đến cá nhân mình, chúng ta sẽ được càng gần Chúa hơn.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 88.

“Nếu ta nghe theo lời khuyên nhủ kia với lòng nghi ngờ và lo sợ, hoặc cố giải quyết mọi việc mà mình không thấy rõ ràng, rồi mới có đức tin sau, thì mọi bối rối sẽ tăng thêm mà thôi. Ngược lại, nếu chúng ta đến cùng Đức Chúa Trời khi tự cảm thấy hoàn toàn bất lực và lệ thuộc như thực trạng của chúng ta, rồi với đức tin đơn sơ và khiêm nhường, bày tỏ mọi nhu cầu cho Ngài là Đấng có sự hiểu biết vô hạn, là Đấng thấy hết mọi sự, vừa là Đấng dùng ý muốn và lời phán mà cai trị mọi vật, thì Ngài có thể và sẽ nghe lời kêu van của chúng ta, sẽ để sự sáng Ngài chiếu rọi vào lòng chúng ta.”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 83, 84.

“Linh hồn sẽ nương cánh tạ ơn mà bay bổng lên thiên đàng. Trên thiên cung cao kia Đức Chúa Trời được thờ phượng bằng bài ca, tiếng nhạc, nên khi chúng ta bày tỏ lòng biết ơn của mình, điều đó cũng phù hợp với sự thờ phượng của các thiên binh vậy. . . Vậy chúng ta hãy hết lòng tôn kính, vui mừng mà đến trước Đấng Tạo Hóa mình để dâng lời ‘tạ ơn và tiếng ca hát.’ (Ê-sai 51:3).”—Ellen G. White, *Con Đường Giải Thoát*, tr. 90

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Ý tưởng nào trong các trích dẫn trên truyền cảm hứng cho bạn nhiều nhất? Ý tưởng nào thách thức bạn nhiều nhất?
2. Bạn còn học được những bài học nào từ đời sống cầu nguyện của những anh hùng cầu nguyện khác trong Kinh Thánh? (Xem *E-xơ-ra* 10:1; 2 *Các Vua* 13:4; *Giô-na* 4:2, 3; *Ha-ba-cúc* 3:1; 2 *Các Vua* 19:14–19; *Giê-rê-mi* 32:16–25; *Nê-hê-mi* 1:4–11; 1 *Các Vua* 8:22–54; chỉ nêu vài ví.)
3. Vai trò của sự kiêng ăn đi kèm với sự cầu nguyện là gì?
4. Có điều gì mới mà bạn muốn thay đổi hoặc áp dụng trong đời sống cầu nguyện của mình sau bài học tuần này không? Vì sao không thực hiện những thay đổi ấy?

Đức Tin

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Mác 8:11, 12; Ma-thi-ơ 15:21–28; Lu-ca 7:1–10; Ê-phê-sô 2:8; Hê-bơ-rơ 11; Khải huyền 14:12.*

CÂU GỐC: “Và, đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy” (*Hê-bơ-rơ 11:1*).

Có người đã từng nói: “Đức tin giống như WiFi. Nó vô hình, nhưng có quyền năng kết nối bạn với điều bạn cần.” Thật vậy: không có đức tin thì sẽ không có mối quan hệ với Đức Chúa Trời.

Đức tin của bạn hôm nay như thế nào? Đức tin của bạn nơi Đức Chúa Trời có khi nào bị lay chuyển không? Có lẽ bạn đã trải qua điều gì đó thách thức bạn đến mức bạn không biết phải tiến bước thế nào trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Hay đức tin của bạn giống như một đóa hoa hồng, từ thân cây xanh lớn lên thành nụ nhỏ, rồi cuối cùng trở thành bông hoa rực rỡ, khoe sắc và tỏa hương thơm ngào ngạt khắp phòng? Vì thật vậy, “đức tin là sự biết chắc vững vàng của những điều mình đang trông mong là bằng cứ của những điều mình chẳng xem thấy” (*Hê-bơ-rơ 11:1*). Đó không phải là điều chúng ta có thể tự tạo ra, vì đó là “lượng đức tin mà Đức Chúa Trời đã phú cho từng người” (*Rô-ma 12:3*). Đức tin là ân tứ của Đức Chúa Trời ban cho (*Ê-phê-sô 2:8, 9*), và ngay cả như vậy, đức tin của chúng ta nơi Đức Chúa Trời cũng chỉ có thể có được nhờ những gì chính Đức Chúa Trời đang làm trong chúng ta và cho chúng ta.

Tuần này, chúng ta hãy cùng khám phá chủ đề đức tin: phải làm gì với sự nghi ngờ và sự không tin; theo lời Chúa Giê-su, đức tin mạnh mẽ trông như thế nào; và “đức tin của Chúa Giê-su” có ý nghĩa gì.

Học bài tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát 23 Tháng 5.

Chỉ Cần Cho Tôi Một Dấu Hiệu!

Có thể bạn đã từng nghe người ta nói: “Nếu tôi chỉ được thấy Biển Đỏ rẽ ra, hay ma-na trên đất, hay Chúa Giê-su chữa cho một người mù, thì tôi sẽ tin.” Hoặc có lẽ chính bạn cũng từng có những ý nghĩ tương tự.

Vì sao ngày nay chúng ta lại dễ có đức tin hơn người thời Kinh Thánh cổ xưa? Dân Y-sơ-ra-ên không có trọn bộ Kinh Thánh, họ cũng không có một lịch sử lâu dài để nhìn lại như chúng ta. Môi-se nhấn mạnh tầm quan trọng của việc nhìn lại quá khứ để ghi nhớ sự dẫn dắt và sự nhân lành của Đức Chúa Trời (*xem Phục truyền Luật lệ Ký 4:7-10; 8:2, 3*). Không giống như họ, chúng ta có 6,000 năm lịch sử Kinh Thánh để rút ra bài học (*xem Giăng 20:30, 31*).

Mỗi thế hệ đều muốn có một dấu lạ, và thế hệ chúng ta cũng không khác. Nhưng các dấu lạ ở khắp xung quanh ta. Nếu bạn đọc Ma-thi-ơ 24, bạn sẽ thấy có bao nhiêu điều đã ứng nghiệm và đang ứng nghiệm ngay bây giờ.

Ngay cả trong thời của Chúa Giê-su, người ta cũng muốn một dấu lạ để chứng tỏ Chúa Giê-su thật sự là Con Đức Chúa Trời, dù họ đã nhận được nhiều dấu lạ. Chúa Giê-su đã đáp lại thế nào? (*Xem Mác 8:11, 12.*)

Chúng ta có tranh luận với Chúa Giê-su và thử Ngài như người Pha-ri-si chẳng? Chúng ta có làm cho Ngài “than thở trong lòng” (*Mác 8:12*) vì sự thiếu đức tin của mình, trong khi Ngài đã ban cho chúng ta mọi điều cần thiết để tin chẳng? “Những dấu lạ ấy không phải là điều người Do Thái cần. Không có bằng chứng bên ngoài nào có thể giúp ích cho họ. Điều họ cần không phải là sự soi sáng về trí tuệ, mà là sự đổi mới tâm linh.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 406. Có phải chính chúng ta cũng cần sự đổi mới tâm linh—một đời sống bước đi chân thật, đúng đắn, và có từng giây phút với Đức Chúa Trời? Có lẽ chúng ta thật ra không cần một dấu lạ nào, vì chúng ta đã có rất nhiều kiến thức trong tầm tay, đặc biệt là từ chính Kinh Thánh của mình.

Vì vậy, thay vì khiến Chúa Giê-su “than thở trong lòng” vì sự thiếu đức tin của chúng ta, nguyện chúng ta nhớ lời Chúa Giê-su phán với Tô-ma: “Phước cho những kẻ chẳng từng thấy mà đã tin vậy!” (*Giăng 20:29; xem thêm Hê-bơ-rơ 11:1*). Đức Chúa Trời không đòi hỏi chúng ta phải có một đức tin mù quáng—Ngài đã ban cho chúng ta rất nhiều lý do để tin. Và tuy vậy, ngay cả với tất cả những lý do này, vẫn luôn có chỗ cho sự nghi ngờ. Điều quan trọng là hãy tập trung vào những gì củng cố đức tin, chứ không phải vào những điều đem lại sự nghi ngờ.

Chỉ trong 60 giây, bạn sẽ mô tả đức tin của mình nơi Đức Chúa Trời như thế nào? Câu trả lời của bạn cho biết gì về bước đi của bạn với Đức Chúa Trời?

Chúa Giê-su Thấy Đức Tin Của Chúng Ta

Hãy so sánh cách Chúa Giê-su mô tả đức tin của các môn đồ Ngài trong Mác 4:40 với đức tin của người đàn bà trong Ma-thi-ơ 15:21–28.

Không phải vì xưng mình là môn đồ của Chúa Giê-su, mà đức tin chúng ta tự động trở nên mạnh mẽ. Thật ra, có người tuyên bố mình tin, nhưng Chúa Giê-su nhìn thấu điều thật sự ở trong lòng họ (*Giăng 2:23–25*).

Hãy đọc Lu-ca 7:1–10. Từ câu chuyện này, chúng ta học được gì về đức tin?

Trong Mác 9, chúng ta đọc về câu chuyện người đàn ông đến cùng Chúa Giê-su để Ngài đuổi quỷ ra khỏi con trai mình, nhưng ông chỉ có thể đủ đức tin để thốt lên rằng, “Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*).

Trong mỗi cuộc tương tác như vậy, Chúa Giê-su nhận thấy đức tin (hoặc sự thiếu đức tin) của con người, rồi Ngài thực hiện phép lạ vì đức tin ấy hoặc để củng cố đức tin của họ.

Dù Đức Thánh Linh thúc chúng ta tin, kẻ thù của linh hồn muốn chúng ta nghi ngờ hoặc gạt bỏ sự can thiệp của Đức Chúa Trời trong đời sống mình. “Sự không tin được nuôi dưỡng trong tâm hồn có một sức mê hoặc. Những hạt giống nghi ngờ mà người ta gieo sẽ sinh ra mùa gặt của nó; nhưng họ phải tiếp tục nhổ bật mọi gốc rễ của sự không tin. Khi những cây độc này bị nhổ lên, chúng sẽ ngừng phát triển vì thiếu sự nuôi dưỡng qua lời nói và hành động. Tâm hồn cần phải được gieo trồng những cây quý báu của đức tin và tình yêu trong mảnh đất của tấm lòng và để chúng ngự trị tại đó.”—Ellen G. White, *Faith and Works*, tr. 17.

Khi chúng ta có những nghi ngờ về Đức Chúa Trời, về bản tính của Ngài, hay về Lời của Ngài, chúng ta nên làm gì với những nghi ngờ ấy? Đức Chúa Trời không phớt lờ hay bỏ qua lý trí của con người, vì Ngài đã tạo dựng chúng ta theo hình ảnh của Ngài và mời gọi chúng ta đối thoại với Ngài, như Ngài đã làm với Áp-ra-ham, Môi-se và Gióp. Đức Chúa Trời mời gọi chúng ta học cách vận hành trong những khuôn mẫu lý trí rộng lớn và vô hạn của Ngài, dù có lúc chúng ta phải đấu phục trước những điều mà mình chưa thể hiểu trọn vẹn.

Hãy nghĩ về mọi lý do hợp lý mà bạn có để tin. Đồng thời, đến điểm nào thì lý trí dừng lại và đức tin, một đức tin vững chắc và hợp lý, cần được thể hiện?

Đức Tin Không Phải Là Cảm Xúc

Chúa Giê-su phán rằng nếu bạn có đức tin nhỏ như hạt cải, bạn sẽ dời được núi (*Ma-thi-ơ 17:20*). Nếu bạn từng thấy hạt cải, bạn biết nó nhỏ bé thế nào. Thế mà, có đức tin nhỏ như vậy lại có thể tạo ra thay đổi lớn lao. Vì vậy, đức tin hẳn rất quan trọng và cũng phải đầy quyền năng, mạnh mẽ đủ để làm điều vượt quá sức người. Tuy nhiên, giống như hạt cải có thể phát triển thành cây lớn (*Ma-thi-ơ 13:31, 32*), đức tin của chúng ta phải tăng trưởng không được dậm chân tại chỗ.

Thật vậy, ngay từ đầu chúng ta cần có một lượng đức tin nhất định để có thể có mối quan hệ với Đức Chúa Trời (*xem Rô-ma 12:3*).

Ê-phê-sô 2:8 nói gì về vai trò của đức tin trong sự cứu rỗi? Công bằng mà nói, tại sao không ai có thể nói rằng: “Tôi không có đức tin vì Đức Chúa Trời chưa ban cho tôi”?

Trước hết, chúng ta phải hiểu rằng đức tin không phải là một vật chất; đó là sự hồi đáp của con người khi được Đức Thánh Linh thúc giục. Đức Chúa Trời là Đấng khởi xướng đầy ân điển; qua Đức Thánh Linh, Ngài kéo chúng ta đến cùng Ngài khi chúng ta cho phép Ngài làm như vậy (*Giê-rê-mi 31:3*). Chúng ta được cứu bởi ân điển, qua đức tin; đức tin là sự đáp ứng đối với ân điển Đức Chúa Trời ban cho chúng ta qua sự chết của Chúa Giê-su. Chúng ta được cứu vì chúng ta tin Đức Chúa Trời và đó là kết quả của ân điển Ngài. Điều này nằm ngay trung tâm của việc có mối quan hệ với Ngài.

Tiếp theo, chúng ta phải nhớ rằng đức tin không phải là cảm xúc. “Nhiều người không thực hành đức tin mà họ có đặc quyền và bổn phận phải thực hành, thường chờ đợi cảm giác mà chỉ có đức tin mới đem lại. Cảm giác không phải là đức tin. . . . Đức tin là phần của chúng ta phải thực hành, còn niềm vui và phước lành là phần của Đức Chúa Trời ban cho.”—Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 72.

Một số người cảm thấy rằng họ không có đức tin vì họ không cảm thấy gần Đức Chúa Trời hoặc thấy mình chưa sống đúng như một Cơ Đốc nhân nên có. Nhưng đức tin là sự tin cậy và phó thác nơi Đức Chúa Trời, không chỉ trong những lúc thuận lợi mà cả trong lúc tối tăm, hay trong cơn bão của cuộc đời, hoặc khi bạn không thể hoàn toàn hiểu điều gì đang xảy ra trong đời sống mình.

Cảm xúc không bao giờ nên chi phối kinh nghiệm tôn giáo hay mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Chính khi chúng ta nghĩ rằng mình xa cách Đức Chúa Trời, thì đó là lúc chúng ta càng cần thực hành đức tin và kêu cầu Ngài (như người cha trong *Mác 9:24*).

Hãy tra xem các câu Kinh Thánh sau đây và tiếp nhận như một hành động đức tin để củng cố mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời hôm nay: *Hê-bơ-rơ 12:1, 2; 2 Sử ký 15:7; Rô-ma 3:23–26; Lu-ca 7:50*. Hãy đọc lớn tiếng những câu này như một phần trong lời cầu nguyện của bạn với Đức Chúa Trời.

Những Tấm Gương Đức Tin

Hôm nay, hãy dành thời gian học Hê-bơ-rơ 11—chương vĩ đại về đức tin. Trước tiên, hãy đọc lớn tiếng cả chương mà không dừng lại. Sau đó, đọc lần thứ hai, và ghi lại suy nghĩ của bạn cho các câu hỏi sau:

- Đọc lại câu 1. Hôm nay bạn trông mong điều gì mà bạn chưa thể thấy? (Hãy nghĩ về nhu cầu trước mắt và những ước mơ đời đời.)
- Đức tin giữ vai trò gì trong chứng đạo cá nhân và trong sự cải đạo của bạn?
- Đọc lại câu 3, nói về Đức Chúa Trời và sự Sáng Tạo. Vì sao, theo nhiều cách, sự tồn tại của Đức Chúa Trời Tạo Hóa lại là điều dễ chấp nhận bằng đức tin nhất?
- Đọc câu 6 và viết sù điệp của câu này bằng lời của bạn.
- Các câu 7–40 trình bày đời sống của nhiều nhân vật trong Kinh Thánh. Vì sao đức tin là yếu tố trung tâm xác định sức mạnh trong mối quan hệ của họ với Đức Chúa Trời?

Biết Đức Chúa Trời và có một mối quan hệ sống động, mạnh mẽ với Ngài đòi hỏi đức tin. Bạn có thể làm gì để làm vững mạnh đức tin của mình, hoặc khích lệ người có đức tin đang dao động? Dưới đây là vài ý tưởng:

Một đức tin nhỏ (như hạt cải) đầy quyền năng, và đó là tất cả những gì bạn cần để bắt đầu phát triển mối quan hệ với Đức Chúa Trời (*Ma-thi-ơ 17:20*). Miễn là bạn sẵn sàng cộng tác với Ngài, Đức Chúa Trời sẽ giúp đức tin bạn tăng trưởng.

Đức tin đến từ việc nghe Đức Chúa Trời phán với chúng ta trong Lời Ngài—Kinh Thánh (*Rô-ma 10:17*). Hãy cam kết học Kinh Thánh và cầu nguyện mỗi ngày.

Hãy xin Đức Chúa Trời thêm đức tin cho bạn (*Lu-ca 17:5*). Như người cha đưa đứa con bị quỷ ám đến với Chúa Giê-su, “Tức thì cha đưa trẻ la lên rằng: Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*), chúng ta có thể nhận ra sự không tin của mình và xin Đức Chúa Trời thêm đức tin cho chúng ta.

Đức tin và nghi ngờ có thể cùng tồn tại (*Mác 9:24*). Đừng rời bỏ Đức Chúa Trời chỉ vì bạn có những thắc mắc. Thật ra, điều quan trọng là “làm nên sự cứu rỗi mình với lòng sợ sệt run rẩy” (*Phi-líp 2:12–16*) và “sở hữu” đức tin của chính mình thay vì mượn từ người khác, như năm trinh nữ dại đã cố làm (*Ma-thi-ơ 25:8*).

Hãy đáp lại sự kêu gọi của Đức Thánh Linh và cầu xin Ngài nhiều hơn trong đời sống bạn.

Hãy thực hành đức tin. Hãy nhớ rằng đức tin không phải là cảm xúc, mà là một quyết định để tin. Hãy nhớ rằng ngay cả trong lúc tối tăm, khi bạn không thấy Ngài, Đức Chúa Trời vẫn ở đó (*2 Cô-rinh-tô 5:7*).

Như một lời cầu nguyện cá nhân để cảm tạ Đức Chúa Trời vì sự thành tín của Ngài, hãy suy gẫm lời ca trong bài thánh ca “Sự Thành Tín Ngài Thật Lớn Lao” (*Great Is Thy Faithfulness*).

Đức Tin của Chúa Giê-su

Khi thế giới này tiến đến hồi kết, một phần trong sứ điệp ba thiên sứ mô tả dân sự Đức Chúa Trời là những người giữ các điều răn của Đức Chúa Trời và có đức tin của Chúa Giê-su.

Hãy đọc Khải huyền 14:12. “Đức tin của Chúa Giê-su” có nghĩa là gì?

Nếu bạn nghiên cứu cách Hội thánh Cơ Đốc Phục Lâm hiểu về sự xưng công bình bởi đức tin, bạn sẽ thấy rằng trong thập niên 1890, sự hiểu biết về đức tin của Chúa Giê-su và sứ điệp ba thiên sứ đã được nhấn mạnh rất nhiều trong hội thánh. Trước đó, hội thánh nhấn mạnh nhiều về luật pháp, và vì vậy cần có sự nhấn mạnh nhiều hơn về phúc âm. Ellen G. White đã tóm tắt điều này rất rõ: “Các điều răn của Đức Chúa Trời đã được rao truyền, nhưng đức tin của Đức Chúa Giê-su Christ chưa được những người Cơ Đốc Phục Lâm rao truyền với tầm quan trọng ngang bằng như các điều răn, trong khi luật pháp và phúc âm phải song hành với nhau.”—*Selected Messages*, quyển 3, tr. 172.

Mặc dù Hê-bơ-rơ 11 liệt kê những người nam và người nữ tin kính có đức tin mạnh mẽ, nhưng không ai có đức tin sánh với đức tin của Chúa Giê-su.

Hãy đọc Ma-thi-ơ 26:36–42. Điều này cho chúng ta biết gì về đức tin của Chúa Giê-su trong thời điểm quan trọng ấy?

Khi chúng ta có đức tin của Chúa Giê-su, điều đó không chỉ có nghĩa là chúng ta, qua sự vâng theo Ngài và Lời của Ngài, sẽ noi theo đức tin mà Ngài đã có nơi Đức Chúa Trời; nhưng còn có nghĩa là, chúng ta sẽ có một kinh nghiệm sống động và tích cực với Chúa Giê-su mỗi ngày. Đó là nhận biết và hành động theo sự thật rằng: nếu không đặt Chúa Giê-su làm trung tâm của đời sống hằng ngày, chúng ta không thể có một mối quan hệ cứu rỗi với Đức Chúa Trời.

Có đức tin của Chúa Giê-su nghĩa là Chúa Giê-su ngự trong chúng ta, và vì vậy đức tin của Ngài ở trong lòng chúng ta, bởi vì Chúa Giê-su là nền tảng thật của đức tin chúng ta. Đôi khi đức tin của chúng ta có thể yếu đuối và mong manh. Nhưng Chúa Giê-su là Đấng xứng đáng (*Khải huyền 5:9*), và chúng ta có thể có đức tin của Ngài—vừa được bày tỏ trong kinh nghiệm của đời sống chúng ta, vừa được kể là của chúng ta—qua ân điển mà Ngài ban cho tất cả những ai tin.

Bạn mong muốn có đức tin của Chúa Giê-su đến mức nào? Hãy khiêm nhường cầu xin Đức Chúa Trời ban cho bạn đức tin ấy và nhận lấy lời trong Hê-bơ-rơ 11:6 như lời cầu nguyện cá nhân của mình, rằng: “Lạy Chúa, nếu không có đức tin thì không thể sống đẹp lòng Ngài. Con đến với Ngài và tin rằng Ngài hiện hữu, và rằng Ngài sẽ ban thưởng cho những ai hết lòng tìm kiếm Ngài. Con đến tìm kiếm Ngài ngay lúc này.”

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Chúng ta được xưng công bình (được tha thứ và được đặt lại đúng mối quan hệ với Đức Chúa Trời) bởi đức tin (*Rô-ma 5:1*). Sau đó, chúng ta cũng được nên thánh (được ban quyền năng để trở nên giống Chúa Giê-su) bởi đức tin (*Công vụ 26:18*). Khi chúng ta mời Chúa Giê-su bước vào đời sống mình, chúng ta cũng trở thành con cái của Đức Chúa Trời bởi đức tin (*Giăng 1:12*). Chúng ta sống bởi đức tin nơi Con Đức Chúa Trời (*Ga-la-ti 2:20*).

“Khi một linh hồn nhận biết sự hư không của mình và hoàn toàn nương cậy vào công đức của Đấng Cứu Thế, thì dù bên ngoài nhìn có vẻ như một kẻ bất lực, nhưng thật sự là người vô cùng mạnh mẽ. Qua sự cầu nguyện cùng việc nghiên cứu lời Ngài, và bởi đức tin nơi sự hiện diện hằng hữu của Ngài, thì một con người dẫu yếu đuối vẫn có thể sống trong mối tương giao với Đấng Christ hằng sống, và bàn tay của Ngài luôn nắm chặt người ấy không bao giờ buông.”—Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 182

“Đức tin của họ phải được củng cố bởi sự cầu nguyện sốt sắng, kiêng ăn, cùng với tấm lòng hạ mình. Họ phải từ bỏ bản ngã và được đẩy dẩy Thánh Linh cùng quyền năng của Đức Chúa Trời. Chỉ có sự cầu xin tha thiết và kiên trì với Đức Chúa Trời trong đức tin—một đức tin dẫn đến sự hoàn toàn nương cậy nơi Ngài và sự dâng hiến trọn vẹn cho công việc của Ngài—mới có thể đem lại cho con người sự trợ giúp của Đức Thánh Linh trong cuộc chiến chống lại các quyền lực, các thế lực, những kẻ cai trị sự tối tăm của thế gian này và các thần dữ ở các nơi trên trời.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 431.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Năm điểm chính nào được nhấn mạnh trong lời trích dẫn ngay bên trên về việc cộng tác với Đức Thánh Linh chống lại kẻ thù?
2. Đức tin đóng vai trò gì trong cuộc chiến chống lại điều ác?
3. Bạn thấy cuộc chiến này đang diễn ra như thế nào trong chính đời sống của mình hiện nay?
4. Hãy đọc Hê-bơ-rơ 10:23. Tại sao việc giữ vững lời xưng nhận đức tin của chúng ta lại quan trọng?
5. Bạn có thường suy nghĩ về lẽ thật này không: khi bạn cảm thấy bất lực, đó chính là cơ hội để bạn nương cậy hoàn toàn hơn nơi Chúa Giê-su?

Tội Lỗi, Phúc Âm, Và Luật Pháp

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Các Quan Xét 14; Mác 9:42-48; Rô-ma 3:20; Ma-thi-ơ 5:17, 18; Rô-ma 3:28; Ma-thi-ơ 7:24-29.

CÂU GỐC: “Tôi chẳng hề quên giếng mỗi Chúa, Vì nhờ đó Chúa làm cho tôi được sống. Tôi thuộc về Chúa, xin hãy cứu tôi; Vì tôi tìm kiếm các giếng mỗi Chúa” (Thi thiên 119:93, 94).

Không nghi ngờ gì nữa, tội lỗi là trở ngại lớn nhất cản trở mối quan hệ mật thiết với Đức Chúa Trời. Tội lỗi không những phân rẽ chúng ta khỏi Đức Chúa Trời ngay bây giờ (Ê-sai 59:2), mà nó còn lừa dối, làm tổn thương, nuốt chửng, và cuối cùng hủy diệt chúng ta. Cuộc chiến của chúng ta chống lại tội lỗi và bản ngã là cuộc chiến lớn nhất mà chúng ta từng phải đối diện, với những hệ quả vô cùng to lớn, thậm chí còn mang tính đời đời.

Một số người xem tội lỗi chỉ là một phần bình thường của cuộc sống. Suy cho cùng, bản tính con người vốn thích buông theo khoái lạc. Nhưng có phải chúng ta xem nhẹ tội lỗi vì xã hội đã trở nên quá quen thuộc với nó chăng? Chúng ta có thể né tránh nói về tội lỗi, sợ rằng mình sẽ làm ai đó phật ý nếu nói ra đúng với bản chất của nó. Nhưng rốt cuộc, càng chọn sống thoải mái với tội lỗi bao nhiêu, chúng ta càng trượt xa khỏi mối tương giao lành mạnh với Đức Chúa Trời bấy nhiêu.

Đúng vậy, mọi người đều đã phạm tội, và những tư tưởng, động cơ, hành động, và lời nói của chúng ta làm tổn thương người khác, chính mình, và cả Đức Chúa Trời. Cuối cùng, tội lỗi hủy hoại mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời, nhưng Đức Chúa Trời đã bày tỏ chính Ngài cho chúng ta qua sự hiểu biết về luật pháp của Ngài, là điều soi sáng tội lỗi trong đời sống chúng ta.

Tuần này, chúng ta hãy cùng tìm hiểu lý do Đức Chúa Trời ban cho chúng ta luật pháp của Ngài, và khi một người vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời, tức là phạm tội, thì điều gì hoặc ai có thể giúp khôi phục lại mối tương giao của họ với Đức Chúa Trời.

Hãy nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho ngày Sa-bát 30 tháng 5.

Sự Xao Lãng Và Những Cám Dỗ

Hãy đọc về những sự cám dỗ của Sam-sôn trong Các Quan Xét 14 và Các Quan Xét 16:1, 4, 16, 17. Mặc dù được Đức Chúa Trời kêu gọi cho mục đích đặc biệt, Sam-sôn phục vụ Đức Chúa Trời nhưng vẫn nuông chiều theo sự cám dỗ. Sự cuối cùng của cuộc đời ông dạy chúng ta điều gì?

Cuộc chiến khốc liệt là có thật, và tất cả chúng ta đều bị cuốn vào cuộc chiến đó. Trận chiến vũ trụ bắt đầu trên trời hiện đang diễn ra trong từng đời sống của mỗi chúng ta.

Sa-tan biết rằng trong thời kỳ chúng ta đang sống, ngay trước khi Chúa Giê-su tái lâm, nó phải tung ra mọi thủ đoạn để ngăn cản mối tương giao mật thiết giữa chúng ta với Đức Chúa Trời. Có lẽ bạn đang bị phân tâm bởi một điều gì đó mà bản thân nó không hẳn là sai, nhưng lại chiếm quá nhiều thời gian và sức lực đến nỗi chẳng còn bao nhiêu dành cho Đức Chúa Trời. Có thể đó là công việc, mạng xã hội, mua sắm, thể thao, hoặc thức ăn. Khi nghiêm túc nhìn lại chính mình, chúng ta sẽ thấy rằng sự tiêu thụ quá mức và tình trạng mất cân bằng trong bất cứ điều nào trong những điều ấy có thể khiến chúng ta còn rất ít thời gian cho Đức Chúa Trời và cho người khác. Kẻ thù biết điểm yếu của chúng ta và những điều khiến chúng ta xao lãng không dành thời gian cho Đức Chúa Trời. Chúng ta nên nhớ, hãy tìm kiếm Đức Chúa Trời trước nhất (*Ma-thi-ơ 6:33*), trước khi lao vào một ngày mới và bị cuốn vào công việc.

Chúa Giê-su hiểu tình trạng của chúng ta, nhưng Ngài quở trách sự thờ ơ của chúng ta (*Khải huyền 3:14-22*). Dù Ngài là Đức Chúa Trời, Ngài cũng từng là một con người cảm thấy mệt mỏi như chúng ta (*Giăng 4:6*). Ngài biết những áp lực của cuộc sống như chúng ta, nhưng Ngài thường tìm được sự nâng đỡ bằng cách tìm nơi vắng vẻ để cầu nguyện cùng Đức Chúa Cha (*Lu-ca 5:16, Lu-ca 6:12, Mác 1:35, Ma-thi-ơ 14:23*). Ngài biết rằng thời gian ở cùng Cha là điều tốt nhất để Ngài lấy lại sức lực hầu chiến đấu với những cám dỗ. Đó cũng là con đường tốt nhất và chắc chắn nhất cho chúng ta.

Sam-sôn sa ngã vì ông nghĩ mình mạnh mẽ. Ông cậy vào sức riêng để vượt qua những cám dỗ. Mỗi ngày, mỗi người chúng ta đều đối diện với những cuộc chiến chống lại tội lỗi, khi kẻ thù của linh hồn tìm cách làm suy yếu và phá hủy mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời. Nó biết những điểm yếu của chúng ta và nhắm vào đó để làm mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời trở nên nguội lạnh, đồng thời khiến chúng ta mang cảm giác mặc cảm tội lỗi và cảm thấy không xứng đáng, những cảm giác này làm cho chúng ta xa cách Đức Chúa Trời. Ma quỷ làm thay đổi suy nghĩ, ý định, và hành động của chúng ta nhằm chiếm lấy một chỗ đứng trong một phần nào đó của đời sống chúng ta. Nhưng hãy nhớ: đức tin sẽ giúp chúng ta đứng vững, và đức tin đến từ việc nghe Lời Đức Chúa Trời.

Bạn đang vật lộn với điều gì ngay lúc này? Lời Đức Chúa Trời có thể giúp bạn ngay bây giờ như thế nào?

Những Thành Lũy Trong Mỗi Quan Hệ Với Chúa

Có nhiều sứ điệp trong Kinh Thánh nói về mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời và những rào cản ngăn chúng ta tăng trưởng trong Đấng Christ. Hãy suy gẫm những lời này từ Phao-lô và Chúa Giê-su:

“Vậy nên, ai tưởng mình đứng, hãy giữ kéo ngã” (1 Cô-rinh-tô 10:12). Giống như Sam-sôn, cậy vào sức mình sẽ làm bạn ngã.

“Đừng thổi kèn trước mặt mình như bọn giả hình làm . . . để được người ta tôn kính” (Ma-thi-ơ 6:2). Hãy thôi nói với mọi người rằng bạn tốt lành thế nào! Hãy khiêm nhường như Chúa Giê-su đã khiêm nhường.

“Song ta phán cho các người biết: Hễ ai ngó đàn bà mà động tình tham muốn, thì trong lòng đã phạm tội tà dâm cùng người rồi. Nếu con mắt bên hữu người xui cho người phạm tội, thì hãy móc mà quăng nó cho xa người đi” (Ma-thi-ơ 5:28, 29). Hãy làm bất cứ điều gì để loại bỏ sự ham muốn ra khỏi lòng bạn, vì đó là rào cản đối với mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời.

“Các người đừng đoán xét ai, để mình khỏi bị đoán xét. Vì các người đoán xét người ta thế nào, thì họ cũng đoán xét lại thế ấy” (Ma-thi-ơ 7:1, 2). Hãy ngưng chỉ trích và xét đoán người khác. Đức Chúa Trời là Đấng phán xét, vậy hãy để Ngài làm điều đó (1 Cô-rinh-tô 4:5).

“Song ta nói cùng các người rằng: Hãy yêu kẻ thù nghịch, và cầu nguyện cho kẻ bắt bớ các người” (Ma-thi-ơ 5:44). Hãy ngừng ghét kẻ thù nghịch mình. Khi bạn nuôi cảm xúc tiêu cực đối với những người đối xử tệ với mình, điều đó ngay lập tức tạo ra một rào cản trong mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời. Thay vào đó, hãy bắt đầu cầu nguyện cho kẻ thù mình, rồi bạn sẽ nhận ra rằng hành động này không chỉ làm thay đổi mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời mà còn cả mối quan hệ của bạn với người khác.

“Song ta phán cho các người: Hễ ai giận anh em mình thì đáng bị tòa án xử đoán” (Ma-thi-ơ 5:22). Có lẽ bạn đang biện minh cho việc mình la mắng những người gần gũi với mình. Sự nóng giận của bạn đang ảnh hưởng đến mối tương giao của bạn với Đức Chúa Trời như thế nào, chưa kể đến những người mà bạn đang giận dữ? Đó chỉ là một vài trong nhiều điều khiến chúng ta vấp ngã.

Chúa Giê-su đã cảnh báo về điều chúng ta phải làm khi tay, chân, và mắt khiến chúng ta phạm tội. Chúa Giê-su đang cảnh báo chúng ta về điều gì? Đọc Mác 9:42–48.

Việc chặt tay hay chân, hoặc móc mắt đi vì nó khiến bạn phạm tội là điều quá cực đoan. Đó là điều Chúa Giê-su muốn nhấn mạnh. Qua đó, Ngài cho thấy Ngài xem tội lỗi và ảnh hưởng của nó trong đời sống chúng ta nghiêm trọng đến mức nào. Còn bạn, bạn đang xem tội lỗi nghiêm trọng đến mức nào?

Luật Pháp

Bạn sẽ định nghĩa và mô tả tội lỗi cho một người chưa phải là Cơ Đốc nhân như thế nào? Kinh Thánh mô tả tội lỗi ra sao? Đọc Rô-ma 3:20 và 1 Giăng 3:4.

Tội lỗi là sự vi phạm luật pháp của Đức Chúa Trời (1 Giăng 3:4), và tội lỗi cũng ăn sâu vào bản tính của chúng ta (Thi thiên 51:5, Giê-rê-mi 17:9). Vì vậy, luật pháp cho biết tội lỗi thật sự là như thế nào. Luật pháp giống như việc đeo kính vào để chúng ta có thể nhìn rõ những gì thật sự ở quanh mình, hoặc dùng một chiếc gương để thấy rõ mình thật sự trông như thế nào. Luật pháp đem đến sự sáng tỏ và sự cáo trách cho đời sống và tính cách của chúng ta, đồng thời cho chúng ta biết về bản tính của Đức Chúa Trời và điều gì là quan trọng đối với Ngài.

Mười Điều Răn (Xuất Ê-díp-tô Ký 20:3-17) do chính ngón tay Đức Chúa Trời viết ra. Chúa Giê-su nhấn mạnh tầm quan trọng của chúng: “Người phải hết lòng, hết linh hồn, hết trí khôn, hết sức mà kính mến Chúa là Đức Chúa Trời người.” Đó là điều răn thứ nhất. Còn điều răn thứ hai cũng vậy: “Người phải yêu kẻ lân cận như mình. Chẳng có điều răn nào lớn hơn hai điều đó” (Mác 12:30, 31). Ngài còn nói thêm: “Hết thầy luật pháp và lời tiên tri đều bởi hai điều răn đó mà ra” (Ma-thi-ơ 22:40).

Lời Đức Chúa Trời phán với dân Y-sơ-ra-ên tại núi Si-na-i và với chúng ta ngày nay (Ê-bơ-rơ 1:1, 2) cho biết rằng luật pháp hoàn toàn liên quan đến các mối tương giao. Đức Chúa Trời ban luật pháp như một hàng rào bảo vệ để gìn giữ mối tương giao của chúng ta với Ngài và với người khác. Tuy nhiên, Sa-tan đã bóp méo vẻ đẹp của luật pháp Đức Chúa Trời đến nỗi một số người xem đó là gánh nặng. Chủ nghĩa giữ luật cách hình thức thường gắn liền với luật pháp thay vì tình yêu thương và sự tự do, mặc dù Kinh Thánh cho chúng ta biết: “Vì này là sự yêu mến Đức Chúa Trời, tức là chúng ta vâng giữ điều răn Ngài. Điều răn của Ngài chẳng phải là nặng nề” (1 Giăng 5:3).

1. Trên thang điểm từ một đến năm, Lời hằng sống (và luật pháp như một phần của Lời ấy) quý báu đối với tôi đến mức nào?
2. Khi tôi giữ luật pháp của Đức Chúa Trời, điều đó đang hạn chế tôi hay làm tôi mạnh mẽ hơn? Nếu tôi nghĩ rằng luật pháp đang hạn chế mình, làm sao tôi có thể hiểu luật pháp rõ hơn?
3. Điều gì có thể xảy ra nếu luật pháp yêu thương Đức Chúa Trời và người khác được đặt vào trung tâm đời sống tôi, gia đình tôi, và hội thánh tôi? Điều gì có thể thay đổi trong đời sống và các mối tương giao của tôi?

Luật Pháp Và Phúc Âm

Chính Chúa Giê-su đã giải thích rất mạnh mẽ và súc tích về mối liên hệ của Ngài với luật pháp.

Trong Ma-thi-ơ 5:17, 18, Chúa Giê-su đã phán gì về luật pháp?

Tương tự như cách những giới hạn mà cha mẹ đặt ra cho con cái bày tỏ điều họ cho là quan trọng, thì luật pháp của Đức Chúa Trời cho chúng ta biết về bản tính Ngài và điều gì là quan trọng đối với Ngài. Đức Chúa Trời đã ban cho chúng ta luật pháp của Ngài để bảo vệ mối tương giao của chúng ta với Ngài và với nhau, vì Ngài biết rằng luật pháp của Ngài sẽ hướng dẫn mọi khía cạnh trong đời sống chúng ta khi chúng ta tăng trưởng trong Ngài. Suy cho cùng, ai trong chúng ta lại chưa từng chịu những hậu quả khủng khiếp do tội lỗi, tức sự vi phạm luật pháp, gây ra cho mình?

Tình yêu dành cho Chúa Giê-su chính là trung tâm của luật pháp. Chúa Giê-su phán, “Nếu các ngươi yêu mến ta, thì giữ gìn các điều răn ta” (*Giăng 14:15*). Khi chúng ta thật lòng yêu mến Chúa Giê-su, chúng ta sẽ tự nhiên được thôi thúc giữ luật pháp của Ngài. Khi chúng ta nhìn thấy luật pháp của Ngài một cách rõ ràng, chúng ta sẽ cảm thấy được thúc giục yêu mến Chúa Giê-su nhiều hơn. Và điều quan trọng hơn hết, luôn đặt trước mắt mình hình ảnh thập tự giá và sự chết thay của Đấng Christ vì chúng ta là cách tốt nhất để nuôi dưỡng tình yêu của chúng ta dành cho Đức Chúa Trời.

Đó là lý do vì sao phúc âm đi đôi với luật pháp. Nghĩa là, dù chúng ta tin nơi luật pháp và tầm quan trọng của việc giữ luật pháp đến đâu, chúng ta vẫn phải luôn nhớ rằng xét về địa vị pháp lý của chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời, luật pháp chỉ lên án mà thôi. Luật pháp không bao giờ tha thứ, không bao giờ xứng công bình, và không bao giờ chuộc tội. Trái lại, luật pháp chỉ ra vì sao chúng ta cần được tha thứ, vì sao chúng ta cần được xứng công bình, và vì sao chúng ta cần sự chuộc tội. Đó là lý do tại sao cùng với luật pháp—thậm chí là nền tảng cho sự hiểu biết của chúng ta về luật pháp—còn có phúc âm, tức là Đấng Christ đã chết thay cho chúng ta. Phúc âm làm được điều mà luật pháp không bao giờ làm được: xứng công bình chúng ta trước mặt Đức Chúa Trời.

Hãy đọc các câu Kinh Thánh sau: Rô-ma 3:28, Rô-ma 4:13–16, Ga-la-ti 2:16, Ga-la-ti 3:13, và Phi-líp 3:9. Những câu này dạy chúng ta điều gì có thể giúp chúng ta, là những tín hữu, giữ luật pháp mà không trở thành người theo chủ nghĩa luật lệ hình thức?

Biết Và Làm

Trong Bài Giảng Trên Núi, Chúa Giê-su nói rất nhiều về các mối tương giao—với Ngài và với nhau. Gần cuối bài giảng của mình, Ngài nói một điều rất sâu sắc:

“Chẳng phải hễ những kẻ nói cùng ta rằng: Lạy Chúa, lạy Chúa, thì đều được vào nước thiên đàng đâu; nhưng chỉ kẻ làm theo ý muốn của Cha ta ở trên trời mà thôi” (*Ma-thi-ơ 7:21*).

Chúa Giê-su giải thích rằng một số người sẽ kêu cầu Ngài và biết về Ngài nhưng không thật sự biết Ngài. Dĩ nhiên, việc tìm kiếm tri thức là quan trọng, và Kinh Thánh cho chúng ta biết rằng dân sự Đức Chúa Trời có thể bị hủy diệt vì thiếu sự hiểu biết về Đức Chúa Trời và vì họ đã từ chối sự hiểu biết về Ngài (*Ô-sê 4:1, 6, 10*). Chúng ta không bao giờ nên xem nhẹ tầm quan trọng của lẽ thật đời đời của Kinh Thánh. Nhưng nếu sự hiểu biết ấy không thay đổi chúng ta và không làm sâu sắc thêm sự dẫn thân cũng như việc bước đi với Đức Chúa Trời, thì nó chẳng ích lợi gì.

“Và, sự sống đời đời là nhìn biết Cha, tức là Đức Chúa Trời có một và thật, cùng Chúa Giê-su Christ, là Đấng Cha đã sai đến” (*Giăng 17:3*). Chúa Giê-su khẳng định rằng điều kiện tiên quyết để được vào thiên đàng là làm theo ý muốn của Đức Chúa Trời và cuối cùng là biết Đức Chúa Trời—vì chúng ta không thể làm theo ý muốn Ngài nếu không biết Ngài. Đây là yếu tố quyết định và là một đòi hỏi rất hợp lý. Nếu con cái bạn nói rằng chúng yêu bạn và thường làm theo điều bạn bảo, hành động của chúng bày tỏ tình yêu sâu sắc và sự kính trọng chúng dành cho bạn. Cũng vậy, khi chúng ta yêu mến Đức Chúa Trời, chúng ta sẽ muốn làm theo ý muốn Ngài, vì chúng ta biết rằng đó là điều tốt nhất cho chúng ta. Sự đáp ứng của chúng ta đối với Ngài, và, cuối cùng là sự vâng phục Ngài là sự tuôn tràn từ tình yêu của chúng ta, bày tỏ bản chất thật của mối tương giao giữa chúng ta với Ngài.

Chúa Giê-su kết thúc Bài Giảng Trên Núi bằng cách để lại cho thánh giá một lời thách thức sâu sắc cuối cùng. Đó là gì? Đọc Ma-thi-ơ 7:24–29.

Khi chúng ta thật sự lắng nghe những lời dạy dỗ của Chúa Giê-su, chúng ta không thể nào không được thách thức và được biến đổi. Nhưng trước hết, tai chúng ta phải được mở ra và lòng chúng ta phải sẵn sàng tiếp nhận để bản thiết kế cho đời sống trong mối tương giao mật thiết với Đức Chúa Trời được khắc sâu vào chính tâm hồn chúng ta theo từng hơi thở. Đời sống của chúng ta có thể được xây trên Vầng Đá và trên kế hoạch trọn vẹn của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta.

Bản thiết kế của mối tương giao mật thiết này không phải là điều bí mật. Nó đã được bày tỏ trong các trang của Lời được Đức Chúa Trời soi dẫn, và Ngài ban nó cho mỗi người. Việc tiếp nhận điều đó bởi đức tin, nhận lấy sự công bình trọn vẹn của Đấng Christ, rồi sống bày tỏ sự công bình ấy—đó là sự lựa chọn của mỗi cá nhân.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: Không có gì phải ngạc nhiên khi chủ đề về luật pháp bị bóp méo và hiểu sai nhiều đến như vậy, vì sự thách thức tối hậu của Sa-tan chống lại Đức Chúa Trời chính là về luật pháp của Ngài.

Một số người trong thời Chúa Giê-su nghĩ rằng Ngài đến để hủy bỏ luật pháp, nhưng điều đó hoàn toàn sai. Chúa Giê-su soi sáng luật pháp và bản tính tốt đẹp của Đức Chúa Trời, và Ngài đến để làm trọn luật pháp (*Ma-thi-ơ 5:17, 18*) nhằm bày tỏ cho chúng ta biết Đức Chúa Trời là Đấng như thế nào.

“Chỉ khi nào lòng dân sự biết quý trọng Lời thánh của Đức Chúa Trời, thì họ mới có thể hy vọng hoàn thành mục đích thiêng liêng. Chính sự tôn trọng luật pháp Đức Chúa Trời đã ban cho Y-sơ-ra-ên sức mạnh trong triều đại của Đa-vít và những năm đầu trị vì của Sa-lô-môn; chính nhờ đức tin nơi lời hằng sống mà công cuộc cải cách đã được thực hiện trong những ngày của Ê-li và của Giô-si-a. Và cũng chính Kinh Thánh chân lý ấy, di sản quý báu nhất của Y-sơ-ra-ên, mà Giê-rê-mi đã kêu gọi dân sự trở về khi ông nỗ lực thực hiện sự cải cách.”—Ellen G. White, *Prophets and Kings*, tr. 465, 466.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Văn hóa đại chúng nhìn nhận tội lỗi như thế nào? Hội thánh chúng ta nên đáp ứng ra sao?
2. Bạn đã tận mắt chứng kiến tội lỗi hủy hoại các mối tương giao với Đức Chúa Trời và với người khác khi nào?
3. Trong đời sống bạn, sự vâng phục luật pháp Đức Chúa Trời là dễ hay khó? Những yếu tố nào đã góp phần tạo nên điều đó?
4. Là những Cơ Đốc Phục Lâm, ngay trong chính tên gọi của mình đã cho thấy chúng ta xem trọng luật pháp đến mức nào. Vậy làm thế nào để chúng ta tránh rơi vào cái bẫy của chủ nghĩa giữ luật hình thức, tức là cạy vào việc giữ luật để được cứu? (Hãy thử suy nghĩ một tình huống: Trong ngày phán xét, khi mọi tội lỗi của bạn được bày ra trước một Đức Chúa Trời thánh khiết và trọn vẹn, bạn sẽ dựa vào điều gì? Bạn sẽ dựa vào việc giữ luật của mình, hay sự công bình trọn vẹn của Đức Chúa Giê-su thay cho bạn?)
5. Sự hiểu biết (hoặc thiếu hiểu biết) có thể ảnh hưởng thế nào đến mối tương giao của một người với Đức Chúa Trời? (*Đọc Châm ngôn 24:3, 13, 14.*)

Ăn Năn Và Tha Thứ

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: Ê-sai 61:10; Ô-sê 6; Công-vụ 3:18, 19; Xuất Ê-díp-tô Ký 34:1-10; Rô-ma 6:23; Ma-thi-ơ 22:1-14.

CÂU GỐC: “Còn nếu chúng ta xưng tội mình, thì Ngài là thành tín công bình để tha tội cho chúng ta, và làm cho chúng ta sạch mọi điều gian ác” (1 Giăng 1:9).

Đất Hứa dường như quá xa đối với dân Y-sơ-ra-ên, là những người đang đóng trại dưới trụ mây trên đồng bằng. Môi-se đã lên trên ngọn núi bị bao phủ bởi đám mây mù dày đặc từ nhiều ngày trước. Họ nghĩ rằng chắc hẳn đến nay người lãnh đạo của họ đã chết rồi, nếu không phải vì đói khát thì có lẽ cũng vì ngọn lửa thiêu đốt trên đỉnh núi. Đám dân pha tạp này (người Y-sơ-ra-ên cùng với những người dân đã ra khỏi Ai Cập với họ trong cuộc Xuất Hành) cảm thấy bồn chồn và thiếu kiên nhẫn, sẵn sàng lên đường tiến đến xứ đượm sữa và mật. Mặc dù chính những người này, chỉ vài ngày trước đó, đã long trọng lập giao ước với Đức Chúa Trời để vâng lời Ngài, nay lại muốn một hình tượng mà họ có thể nhìn thấy. Thế là, họ tụ tập quanh trại của A-rôn và đòi ông phải làm cho họ một thần tượng. Vì sợ cho sự an toàn của chính mình, A-rôn đã đồng ý. Trong Xuất Ê-díp-tô Ký 32-34, chúng ta đọc thấy câu chuyện buồn này diễn tiến như thế nào.

Câu chuyện này chỉ là một trong những câu chuyện của Kinh Thánh dạy chúng ta về sự ăn năn và sự tha thứ, là chủ đề của bài học tuần này. Hãy ghi nhớ chủ đề của câu gốc trong tuần này khi bạn học mỗi ngày. Đúng vậy, chúng ta phạm tội, nhưng nhờ sự chết của Chúa Giê-su trên thập tự giá, tại đó sự tha thứ sẵn sàng cho tội nhân chân thành xưng tội và ăn năn.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 6 tháng 6.

Nhịp Sống Vội Vã

Đó là một tuần thật bận rộn. Dù biết còn rất nhiều việc phải làm trước ngày Sa-bát, nhưng những việc khẩn cấp dường như đã lấn át những điều quan trọng, và trước khi bà kịp nhận ra thì mặt trời đã lặn. Cả gia đình cùng chia sẻ một bữa ăn tối thú Sáu đặc biệt và cùng nhau thờ phượng.

Nhưng khi sáng Sa-bát đến và bà thức dậy sớm, nhìn thấy phòng tắm bị bẩn, thế là bà phải lau chùi. Rồi bà thấy con trai nhỏ của mình làm ướt giường, nên bà bỏ ga giường của con vào máy giặt cùng với những quần áo khác. Trong lúc chuẩn bị bữa sáng cho gia đình, bà nhận ra không có món tráng miệng cho bữa trưa, nên vội vàng nướng ít bánh chuối. Bà thấy chồng mình cần một chiếc áo sơ-mi được ủi để đi nhà thờ, nên bà làm luôn việc đó, rồi gấp vài bộ quần áo và đem rác ra ngoài.

Rồi bà chợt nhận ra. *Hôm nay là ngày Sa-bát—một ngày mà tôi yêu thích hơn bất cứ ngày nào khác! Thế mà tôi đang ở đây, làm tất cả những việc lặt vặt này, và để cho chúng làm mình xao lãng khỏi ý nghĩa thật sự của ngày Sa-bát—đó là đến gần Đức Chúa Trời.*

Chỉ trong chốc lát, tâm trí bà bắt đầu biện minh cho những hành động của mình—đây đều là những việc cần phải làm. Thật sự là vậy sao? Bà nhận ra mình đang hành động giống như Ma-thê, “mang lo về việc vặt” (*Lu-ca 10:40*), nhưng lời của Chúa Giê-su vang lên trong tâm trí bà: “Người chịu khó và bối rối về nhiều việc; nhưng có một việc cần mà thôi. Ma-ri đã lựa phần tốt, là phần không có ai cất lấy được” (*Lu-ca 10:41, 42*). *Phần tốt ấy.* Ngồi dưới chân Chúa Giê-su vì một tình yêu sâu đậm dành cho Ngài—không chỉ trong ngày Sa-bát mà mỗi ngày. Sáng hôm đó bà đã không chọn điều ấy.

Bà yêu mến Đức Chúa Trời, nhưng thật dễ quên rằng Ngài đã ban ngày Sa-bát cho bà như một món quà về thời gian để làm cho mối quan hệ giữa Chúa và bà thêm vững mạnh. Những giọt lệ lặng lẽ rơi xuống từ đôi mắt, khi bà đứng đó trong bếp.

Mục đích của ví dụ này không phải để tập trung vào việc chúng ta nên hay không nên làm gì trong ngày Sa-bát; nhưng là lời nhắc nhở rằng tại sao điều quan trọng đối với chúng ta là phải nhận ra những điều làm suy yếu hoặc phá vỡ mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời. Khi lòng chúng ta cảm nhận nỗi đau của tội lỗi và sự chia cách, thì hãy kêu cầu cùng Ngài, Chúa Giê-su ở rất gần (*Thi thiên 53:2*). Trong đôi tay đầy dấu máu của Ngài, Ngài cầm một chiếc áo trắng. Ngài thấy những giọt lệ ăn năn của chúng ta và cất bỏ chiếc áo dơ bẩn của chúng ta. Sau đó, Ngài khoác chiếc áo công bình tinh sạch của Ngài, bao phủ chúng ta hoàn toàn. Sự tinh sạch của Ngài che phủ tội lỗi mà chúng ta đã xưng ra—hoàn toàn và trọn vẹn. Chúng ta có thể giặt áo mình trong huyết Ngài (*Khải huyền 7:14*).

Ê-sai 64:6, Xa-cha-ri 3:4, và Ê-sai 61:10 bày tỏ lẽ thật quan trọng nào về sự công bình của Đấng Christ cho chúng ta? Tại sao chúng ta phải luôn bám chặt vào điều Đức Chúa Trời hứa với chúng ta trong những câu này?

Sự Thúc Giục Của Thánh Linh

Khi nghĩ về khoảng cách giữa mình với vợ, ông biết rằng mình đã sai. Ông đã không tử tế, đã khắc nghiệt, và đã nói ra những lời khiến ông hối tiếc. Nhưng rồi ý nghĩ tiếp theo xuất hiện: *Nhưng chẳng phải cô ấy cũng đáng bị như thế, dù chỉ một chút sao?*

Những suy nghĩ này có quen thuộc với bạn không? Thật dễ chuyển từ cảm giác hối hận sang biện minh cho suy nghĩ và hành động của mình. Không phải lúc nào cũng dễ nói rằng, “Tôi xin lỗi...” khi chúng ta làm điều sai, nhưng điều đó lại vô cùng cần thiết để xây dựng lại hay củng cố bất kỳ mối quan hệ nào.

Điều đó cũng đúng với chúng ta và Đức Chúa Trời. Thánh Linh thường thúc giục tâm trí chúng ta nghĩ đến những tội lỗi mà chúng ta phạm. Lòng chúng ta được rung động bởi những thúc giục ấy, nhưng thật dễ dàng gạt bỏ tiếng nói êm dịu, nhỏ nhẹ đó khi chúng ta tự biện minh cho hành động của mình. Một trong những vai trò của Đức Thánh Linh là “khiến thế gian tự cáo về tội lỗi” (*Giăng 16:8*). Thật là một món quà kỳ diệu từ Đức Chúa Trời (*Luca 11:13*), vì chúng ta cần những sự cáo trách ấy để sửa chữa khoảng cách có thể dẫn đến xuất hiện trong con đường mà chúng ta đang đi với Ngài!

Đọc Ô-sê 6. Bạn đặc biệt nhận thấy điều gì ở đây về cách Đức Chúa Trời mô tả chính Ngài trong lời kêu gọi ăn năn của Ngài?

Hãy nghĩ đến vai trò của Đức Thánh Linh trong quá trình ghép chúng ta trở lại với Gốc Nho (*Giăng 15:4*). “Chúng ta thường buồn rầu vì những việc làm xấu xa của mình đem lại những hậu quả khó chịu cho chính mình; nhưng đó không phải là sự ăn năn. Sự buồn rầu thật về tội lỗi là kết quả của công việc Đức Thánh Linh. Thánh Linh bày tỏ sự vô ơn của tấm lòng đã khinh để và làm buồn lòng Cứu Chúa, và đem chúng ta đến trong sự ăn năn thống hối dưới chân thập tự giá. Mỗi một tội lỗi đều làm cho Chúa Giê-su bị tổn thương thêm một lần nữa;...chúng ta than khóc vì tội lỗi đã đem nỗi đau đớn đến cho Ngài. Sự than khóc như vậy sẽ dẫn đến việc từ bỏ tội lỗi.” —Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 300.

Sự thật là, chúng ta không thể tăng trưởng trong mối quan hệ của mình với Đức Chúa Trời khi những tội lỗi mà chúng ta lựa chọn và nuôi dưỡng vẫn đứng giữa chúng ta và Ngài. Tất cả chúng ta đều đã thiếu mất sự vinh hiển của Đức Chúa Trời, nhưng khi Đức Thánh Linh nhắc nhở chúng ta về những tội lỗi ấy, thì chúng ta có thể—và cần phải—ăn năn về tội lỗi của mình (*Ê-phê-sô 4:30*).

Lần cuối cùng bạn nghe một lời quở trách hay lời kêu gọi ăn năn là khi nào? Bạn đã đáp lại thế nào? Hãy dành ít thời gian ngay bây giờ trong sự cầu nguyện, xin Đức Chúa Trời làm mềm lòng bạn và mở tai bạn để nghe tiếng Ngài trong Lời Ngài tuần này.

Sự Ăn Năn Thật

Thế gian dồn dập tấn công chúng ta bằng những thông điệp về sự độc lập, sự buông thả, và sự đề cao bản thân—hoàn toàn trái ngược với các nguyên tắc của vương quốc Đức Chúa Trời. Điều thú vị là những lời đầu tiên của Giăng Báp-tít và Chúa Giê-su được Kinh Thánh ghi lại khá giống nhau. Giăng nói, “Các người phải ăn năn, vì Nước Thiên Đàng đã đến gần” (*Ma-thi-ơ 3:2*). Chúa Giê-su phán, “Kỳ đã trọn, nước Đức Chúa Trời đã đến gần; các người hãy ăn năn và tin đạo Tin Lành” (*Mác 1:15; xem thêm Lu-ca 24:46, 47*). Cả Chúa Giê-su lẫn Giăng đều kêu gọi những người nghe mình phải ăn năn vì nước thiên đàng đã gần. Phải chăng sứ điệp ấy vẫn còn phù hợp và cần thiết cho chúng ta ngày nay?

Đọc Công-vụ 3:19, 20. Tại sao sự ăn năn lại quan trọng đến vậy trong tiến trình tăng trưởng thuộc linh? “Kỳ thơ thái” là gì?

Lòng nhân từ và tốt lành của Đức Chúa Trời dẫn chúng ta đến sự ăn năn (*Rô-ma 2:4*). Sự ăn năn bao gồm hai bước: (1) thật sự đau đớn và buồn rầu vì tội lỗi của mình; và (2) chân thành quyết định từ bỏ tội lỗi. Trong Kinh Thánh, sự ăn năn hầu như luôn gắn liền với sự tha thứ. Chúng ta thật lòng ăn năn; Đức Chúa Trời tha thứ. Đơn giản là như vậy (*1 Giăng 1:9, Khải huyền 3:19*). “Chúa không chậm trễ về lời hứa của Ngài như mấy kẻ kia tưởng đâu, nhưng Ngài lấy lòng nhịn nhục đối với anh em, không muốn cho một người nào chết mất, song muốn cho mọi người đều ăn năn” (*2 Phi-e-rơ 3:9*). Khi mỗi cá nhân chuẩn bị tâm hồn mình cho sự tái lâm, thì Đức Chúa Trời ban cho chúng ta thời gian để làm hòa với Ngài.

Chúa Giê-su đã chịu đau đớn, chết, và sống lại để khi chúng ta ăn năn, ân điển của Ngài có thể làm điều kỳ diệu trong đời sống chúng ta. Trái với thế gian, vốn bảo chúng ta rằng cứ như hiện tại là tốt rồi, Đức Chúa Trời kêu gọi chúng ta quay về với Ngài trong sự ăn năn và đức tin (*Công vụ 20:21*), hoàn toàn phó mình trong tay Ngài để Ngài có thể tía sửa và uốn nắn tính cách chúng ta y theo tính cách Ngài một cách tuyệt vời, hầu làm chúng về Ngài (*Giăng 15:2, 8*). Rồi chúng ta tăng trưởng và kết quả xứng đáng với sự ăn năn (*Ma-thi-ơ 3:8*).

“Không có sự ăn năn chân thật nào mà không dẫn đến sự thay đổi. Sự công bình của Đấng Christ không phải là một chiếc áo choàng để che phủ tội lỗi chưa được xưng ra và chưa từ bỏ; đó là một nguyên tắc sống biến đổi tính cách và kiểm soát hành vi.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 555, 556.

Sự ăn năn dẫn đến sự sống (*Công vụ 11:18*) và là một phần quan trọng trong việc tăng trưởng trong mối quan hệ với Đức Chúa Trời. Trong tiến trình đầu phục, ăn năn, và để Đức Chúa Trời tía sửa bạn, bước nào là khó nhất đối với bạn?

Ân Điển Dư Dật

Khi chúng ta cảm nhận gánh nặng của tội lỗi và để Đức Thánh Linh dẫn mình đến chân thập tự giá, chúng ta nên cầu xin sự tha thứ của Đức Chúa Trời, biết rằng “Đức Giê-hô-va có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ” (*Thi thiên 103:8*). Chính Đức Chúa Trời phán câu này (*Xuất Ê-díp-tô Ký 34:6*) sau khi dân được chọn của Ngài làm buồn lòng Ngài.

Đọc Xuất Ê-díp-tô Ký 34:1–10. Lễ thật quan trọng nào được tìm thấy ở đây?

Sự thật rằng Chúa có lòng thương xót, hay làm ơn, chậm nóng giận, và đầy sự nhân từ cũng chính là lý do Chúa Giê-su đã chết trên thập tự giá—để mối quan hệ của chúng ta với Đức Chúa Trời được phục hồi.

Chính khi chúng ta sẵn sàng nhìn nhận và xưng tội của mình; khi chúng ta nói: *Lạy Chúa, con lại đến đây...* “*Xin thương xót lấy con, vì con là kẻ có tội!*” (*Lu-ca 18:13*), thì Chúa Giê-su—Đấng đã hành động trong chúng ta và vì chúng ta qua Đức Thánh Linh ngay trước cả khi chúng ta kêu cầu cùng Ngài—thấy gánh nặng ấy và cất nó khỏi chúng ta. Những gánh nặng của chúng ta được cất khỏi tại đồi Gô-gô-tha, và Chúa Giê-su chắc chắn ở rất gần khi chúng ta đến với Ngài, và ngay cả trước đó, Ngài tìm kiếm chúng ta như Đấng Chấn Chiên Nhân Lành và đứng ngoài cửa mà gõ (*Khải huyền 3:20*). Đứng đứng xa thập tự giá và nhìn Đức Chúa Trời từ đằng xa. Hãy chạy đến với Chúa Giê-su và trao mọi tội lỗi cùng gánh nặng của mình cho Ngài để nhận lấy sự công bình của Ngài (*Xa-cha-ri 3:4*).

Đọc chậm rãi những câu sau đây. Hãy viết bằng lời của riêng bạn những gì các câu Kinh Thánh đó nói với bạn về ân điển của Đức Chúa Trời dành cho bạn:

“**Vì tiền công của tội lỗi là sự chết; nhưng sự ban cho của Đức Chúa Trời là sự sống đời đời trong Đức Chúa Jêsus Christ, Chúa chúng ta**” (*Rô-ma 6:23*).

“**Vả, luật pháp đã xen vào, hầu cho tội lỗi gia thêm; nhưng nơi nào tội lỗi đã gia thêm, thì ân điển lại càng dư dật hơn nữa, hầu cho tội lỗi đã cai trị làm nên sự chết thể nào, thì ân điển cũng cai trị bởi sự công bình thể ấy, đặng ban cho sự sống đời đời bởi Đức Chúa Jêsus Christ, là Chúa chúng ta**” (*Rô-ma 5:20, 21*).

“**Nhưng Đức Chúa Trời tỏ lòng yêu thương Ngài đối với chúng ta, khi chúng ta còn là người có tội, thì Đấng Christ vì chúng ta chịu chết**” (*Rô-ma 5:8*).

Chiếc Áo Đắt Giá Nhất

Y phục sang trọng thường được thế gian dùng như tiêu chuẩn để xác định người giàu. Có người nói, “Tôi ăn mặc thế này để bày tỏ tôi là ai.” Nhưng trên thiên đàng, mọi thứ ngoài mối tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời rồi sẽ qua đi (*Ma-thi-ơ 6:19-21*). Bản sắc cá nhân của chúng ta phải được gói trọn trong Chúa Giê-su và chiếc áo công bình trọn vẹn của Ngài.

Hãy đọc thí dụ trong Ma-thi-ơ 22:1-14 mà Chúa Giê-su kể để giải thích điều này. Bạn có thể tìm thấy những sứ điệp nào trong thí dụ ấy?

Chúa Giê-su gọi người không mặc áo lễ là “bạn,” và mặc dù ông không đáp lại, chắc hẳn giữa Chúa Giê-su và người ấy phải có một mối quan hệ. Người ấy hẳn đã biết về chiếc áo lễ, nhưng đã chọn không mặc nó. Bản tính của Chúa Giê-su là trọn vẹn và không tí vết, và Ngài ban nó cho chúng ta để hội thánh Ngài “được mặc áo sáng láng tinh sạch bằng vải gai mịn” (*Khải huyền 19:8*), “không vết, không nhăn, không chi giống như vậy” (*Ê-phê-sô 5:27*).

Vải gai mịn ấy “là sự công bình của Đấng Christ, là bản tính không tí vết của chính Ngài, được ban cho những ai bởi đức tin tiếp nhận Ngài làm Cứu Chúa cho cuộc đời mình.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 310.

A-đam và Ê-va đã mặc một chiếc áo trắng bằng ánh sáng dịu dàng trước khi họ phạm tội; sau khi phạm tội, họ nhận ra mình lỏa lồ (*Sáng thế Ký 3:7*) và kết lá vả làm áo che thân. Rồi Đức Chúa Trời thay những chiếc lá vả ấy bằng chiếc áo làm từ da thú. Đã có một sự hy sinh để tạo nên chiếc áo cho họ. Cũng như vậy, chúng ta tiếp nhận sự hy sinh của Chúa Giê-su bằng cách tiếp nhận chiếc áo công bình của Ngài. “Lỏa lồ và xấu hổ, họ tìm cách thay thế y phục thiên thượng bằng cách khâu lá vả lại để che thân. . . . Những gì con người nghĩ ra không bao giờ có thể thay thế được chiếc áo thánh khiết mà họ đã đánh mất. Không một chiếc áo lá vả nào, không một trang phục nào theo tiêu chuẩn của thế gian, có thể được mặc bởi những con người được ngồi cùng với Đấng Christ và các thiên sứ tại tiệc cưới Chiên Con. Chỉ có sự che phủ do chính Đấng Christ ban cho mới có thể làm cho chúng ta xứng đáng xuất hiện trước mặt Đức Chúa Trời. Sự che phủ này, là chiếc áo công bình của chính Ngài, Đấng Christ sẽ đặt trên mọi linh hồn ăn năn và tin nhận.”—Ellen G. White, *Christ's Object Lessons*, tr. 311.

Suy ngẫm: Hằng ngày chúng ta nên chọn mặc chiếc áo công bình của Chúa Giê-su. Điều này thật sự có ý nghĩa gì, và chúng ta thực hiện điều đó như thế nào?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Kinh Thánh thường dùng các ẩn dụ về nông nghiệp để mô tả tình trạng thuộc linh của chúng ta. Ô-sê 10:12 là một ví dụ tiêu biểu tóm tắt những điều chúng ta đã thảo luận trong tuần này:

“Hãy gieo cho mình trong sự công bình, hãy gặt theo sự nhân từ; hãy vỡ đất mới! Vì là kỳ tìm kiếm Đức Giê-hô-va, cho đến chừng nào Ngài đến và sa mưa công bình trên các người.”

Chúng ta gieo, gặt, vỡ đất cứng, và tìm kiếm Đức Chúa Trời để Ngài đến gần chúng ta. Mảnh đất cứng của lòng chúng ta phải được chuẩn bị và sẵn sàng để mưa (Đức Thánh Linh) tuôn đổ trên đó. Đức Chúa Trời có thể ban cho chúng ta lòng khao khát chuẩn bị đất, nhưng cuối cùng, mối quan hệ với Ngài là một sự hợp tác (*xem Phi-líp 2:12, 13*). Chúng ta phải nhìn về phía Ngài, đưa tay ra với Ngài, và bám chặt lấy Ngài. Khi đó, Ngài làm việc trong chúng ta để hoàn thành phần còn lại.

Ý nghĩa của ví dụ lớn trong việc bám chặt lấy Đức Chúa Trời có thể được tìm thấy trong những câu Kinh Thánh này: “Mắt các người đã thấy điều Đức Giê-hô-va làm; vì Giê-hô-va Đức Chúa Trời người có diệt khỏi giữa người mọi kẻ tin theo Ba-anh-Phê-ô. Còn các người, là những kẻ vẫn theo Giê-hô-va Đức Chúa Trời mình, ngày nay hết thầy còn sống” (*Phục truyền Luật lệ Ký 4:3, 4*).

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. “Xin chớ để chúng tôi bị cám dỗ, mà cứu chúng tôi khỏi điều ác!” (*Ma-thi-ơ 6:13*). Chúa Giê-su đã đặc biệt dạy các môn đồ cầu nguyện như vậy, nhưng liệu chúng ta có giữ dòng suy nghĩ này trong những lời cầu nguyện hằng ngày của mình không? Bạn có thường xuyên cầu xin sự bảo vệ khỏi sự cám dỗ và tội lỗi không?
2. Bạn sẽ giải thích món quà quý giá là chiếc áo công bình của Đấng Christ như thế nào cho một người chưa tin Chúa hoặc một tín hữu mới?
3. Chiếc áo công bình của Đấng Christ liên hệ thế nào với sứ điệp về đền thánh, vốn nói về việc Đức Chúa Trời tha thứ và làm sạch tội nhân ăn năn? Bạn hiểu về đẹp và sự phong phú của sứ điệp này đến mức nào?

Những Trở Ngại

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Mác 4:35-41; Mác 5:21-34; Rô-ma 5:3-5; Gióp 19:23-27; Gióp 23:8-12; Lu-ca 24:13-27; Rô-ma 8:18, 28.*

CÂU GỐC: “Nào những thế thôi, nhưng chúng ta cũng khoe mình trong hoạn nạn nữa, vì biết rằng hoạn nạn sanh sự nhịn nhục, sự nhịn nhục sanh sự rèn tập, sự rèn tập sanh sự trông cậy. Và, sự trông cậy không làm cho hổ thẹn, vì sự yêu thương của Đức Chúa Trời rải khắp trong lòng chúng ta bởi Đức Thánh Linh đã được ban cho chúng ta” (*Rô-ma 5:3-5*).

Một buổi chiều nọ, khi mặt trời dần lặn xuống chân trời, một cô bé đang đi bộ về nhà thì một cơn bão kéo đến. Em bước nhanh hơn, biết rằng mình vẫn còn một quãng đường phải đi. Một giọt mưa rơi xuống má em, rồi thêm một giọt nữa, và trước khi em kịp nhận ra, em đã ướt đẫm. Em bắt đầu chạy về phía cửa trước nhà mình, nơi cha em vội chạy ra đón. Ông đã dõi theo em từ khung cửa sổ phía trước. Vừa quần chiếc mền quanh vai em, ông vừa hỏi, “Cha vừa thấy con ở ngoài mưa. Tại sao mỗi khi chớp lóe lên, con lại ngừng chạy, ngước lên và mỉm cười?”

“Ồ, con dừng lại để ngước lên trời,” em nói, “vì Đức Chúa Trời đang chụp hình con!”

Phản ứng của chúng ta như thế nào khi những cơn bão của cuộc đời kéo đến, hay khi chúng ta gặp những trở ngại nào đó trong mối tương giao của mình với Đức Chúa Trời? Chúng ta cúi đầu xuống khi mưa quất vào lưng mình, hay chúng ta ngước lên, biết và tin chắc rằng Đức Chúa Trời đang ở đó khi chúng ta hướng mặt về phía Ngài?

Tuần này, chúng ta sẽ khám phá một số phản ứng mà mình thường có khi cuộc sống trở nên khó khăn. Chúng ta sẽ suy nghĩ về cách dùng những trở ngại của cuộc sống để làm cho mối quan hệ quan trọng nhất của mình được mạnh mẽ hơn, chứ không yếu đi.

Học bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 13 tháng 6.

Những Con Bão Cuộc Đời

Chúa Giê-su đã dành trọn ngày hôm đó để dạy dỗ đám đông trên bờ biển Ga-li-lê. Những lời của Chúa Giê-su sẽ vang vọng trong tâm trí dân chúng rất lâu, và kéo dài cho đến đời đời.

Khi chiều xuống, Chúa Giê-su nói với các môn đồ hãy cùng Ngài lên đường. “Chúng ta hãy qua bờ bên kia” (Mác 4:35). Chúa Giê-su biết một cơn bão sẽ đến, nhưng Ngài vẫn bảo họ đi. Ngài có một bài học quan trọng để dạy những người môn đồ gần gũi nhất của Ngài.

Đọc lại câu chuyện về cơn bão này trong Mác 4:35–41. Bạn có thể rút ra những bài học nào về đức tin từ những câu Kinh Thánh này?

Xin lưu ý những điểm sau:

1. Có thể Chúa Giê-su đang ngủ trên một chiếc gối duy nhất trong thuyền. Những chiếc thuyền đánh cá thường chỉ có một chiếc gối, và người lái thuyền ngồi ở phía đuôi thuyền trên chiếc gối đó. Người ngồi ở đuôi thuyền sẽ điều khiển con thuyền đi đến nơi. Vì vậy ở đây, Đức Chúa Giê-su ở vị trí của ‘người lái thuyền’, nhưng Ngài lại ngủ ngay tại tay lái.
2. Không phải mọi môn đồ đều mới làm quen với việc đi thuyền. Phi-e-rơ, Gia-cơ và Giăng là những ngư phủ lão luyện. Họ biết Biển Ga-li-lê, và hẳn cũng biết phải lèo lái thế nào trong cơn bão.
3. Đây là kỹ thuật duy nhất trong các sách Phúc Âm về việc Chúa Giê-su ngủ. Trong một cơn bão dữ dội nhất mà các môn đồ từng trải qua, khi họ vô cùng hoảng sợ và nghĩ rằng mình sắp chết, thì Đức Chúa Giê-su lại đang ngủ ở phía đuôi thuyền.
4. Phản ứng của các môn đồ trong cơn khủng hoảng là “Ngài không quan tâm sao?” Họ đặt nghi vấn về bản tính của Chúa Giê-su và tình yêu của Ngài đối với họ. Đó cũng là phản ứng của chúng ta khi đối diện với những thời khắc khó khăn.

Ngay giữa những lúc tuyệt vọng, chúng ta có thể cố cứu lấy mình (như các môn đồ), hoặc đôi khi chính lúc đau đớn hay mất mát thì chúng ta bắt đầu nghi ngờ tình yêu và sự chăm sóc của Đức Chúa Trời. Chúng ta cho rằng, Ngài phải hành động theo một cách nào đó, dựa trên những gì mình nghĩ và nhìn thấy từ góc nhìn của con người. Nhưng cũng giống như các môn đồ, chính trong những cơn bão của cuộc đời, Đức Chúa Trời có thể thực hiện những phép lạ lớn lao nhất. Đức Chúa Trời *luôn* thành tín. Ngài ở trong cơn bão với chúng ta và có thể làm yên cơn bão khi chúng ta không thể.

Phản ứng thường thấy của bạn là gì khi bạn đối diện với một cơn bão trong cuộc đời mình? Những thời điểm như vậy tác động đến mối quan hệ của bạn với Đức Chúa Trời ra sao? Bạn đã sống theo như lời trong 2 Cô-rinh-tô 5:7 là khi nào?

Được Chữa Lành

Hãy hình dung đám đông trên bờ biển Ga-li-lê. Họ đã chờ Chúa Giê-su trở lại từ sáng sớm, và khi Ngài bước xuống khỏi thuyền, họ chen lấn xung quanh Ngài, theo Ngài vào làng Ca-bê-na-um. Thình lình, Giai-ru, là người cai nhà hội, xuất hiện và van xin Chúa Giê-su đến chữa lành con gái ông.

Một trong những người trong đám đông là một người đàn bà đã mang bệnh nhiều năm. Bà đã tiêu hết tiền cho thầy thuốc, nhưng “không thấy đỡ gì; bệnh lại càng nặng thêm” (Mác 5:26). Bà đã nghe nói về Con Người vĩ đại này, và với hy vọng trong lòng, bà cố gượng rời nhà sáng hôm ấy và nhập vào cùng đám đông. Sự chen lấn của dân chúng gần như làm bà ngộp thở. Nhưng rồi, giữa những xô đẩy chen chúc ấy, bà thấy Ngài. Bà tự khích lệ mình: “Nếu ta chỉ rờ đến áo Ngài mà thôi, thì ta sẽ được lành” (Mác 5:28).

Đọc Mác 5:21–34. Điều gì đã xảy ra, và chúng ta có thể học được gì?

Câu chuyện này cho thấy sự chăm sóc và lòng thương xót của Chúa Giê-su đối với những người đau yếu, cô đơn, và những người thường bị chìm khuất giữa đám đông. Ngày hôm ấy, có rất nhiều người chen sát bên Chúa Giê-su, nhưng chỉ có một người cố ý vươn tay chạm đến Ngài để nhận lấy phước lành mà bà vô cùng khao khát. Tuy nhiên, không phải cái chạm của bà đã chữa lành bà; chính đức tin đã chữa lành bà (Mác 5:34). “Đấng Cứu Thế có thể phân biệt cái chạm của đức tin với sự va chạm tình cờ của đám đông thờ ơ.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 344.

Người đàn bà ốm yếu ấy, trong đau đớn và tuyệt vọng của mình, lẽ ra có thể nằm nhà vào sáng hôm ấy, nhưng bà đã đi ra cố ý tìm đến Chúa Giê-su với hy vọng được chữa lành. Chỉ nhìn thấy Ngài từ xa vẫn chưa đủ; bà đến gần Ngài.

Ngày nay, Chúa Giê-su cũng mời gọi chúng ta làm điều tương tự. Ngài phán, “Hỡi những kẻ mệt mỏi và gánh nặng, hãy đến cùng ta, ta sẽ cho các ngươi được yên nghỉ. Ta có lòng nhu mì, khiêm nhường; nên hãy gánh lấy ách của ta, và học theo ta; thì linh hồn các ngươi sẽ được yên nghỉ” (Ma-thi-ơ 11:28, 29).

Người đàn bà đứng trước nhu cầu lớn lao ấy đã bày tỏ những tư tưởng trong Rô-ma 5:3–5 như thế nào? Trong đời sống của bạn, điều này có thể được thể hiện như thế nào?

Gióp

Khi nghĩ đến những người bị thử thách trong Kinh Thánh, có lẽ Gióp là người trước tiên xuất hiện trong tâm trí chúng ta. Ông không những mất hết tài sản (*Gióp 1:14–17*), mà còn mất các con (*Gióp 1:18, 19*) và sức khỏe mình nữa (*Gióp 2:7*). Sau đó, vợ ông cố thuyết phục ông nguyền rủa Đức Chúa Trời và chết đi (*Gióp 2:9*).

Sau một thời gian, ba người bạn đến ngồi với Gióp. Họ quá kinh ngạc trước diện mạo của ông đến nỗi ngồi với ông và câm lặng suốt bảy ngày (*Gióp 2:13*). Cuối cùng, khi họ lên tiếng, họ lại đưa ra những lý do theo cách suy nghĩ của loài người để giải thích vì sao tai họa ấy giáng trên Gióp, nhưng khi làm như vậy, họ vô tình làm tăng thêm nỗi đau của ông. Ba người bạn ấy cho rằng hẳn ông phải có một tội lỗi kín giấu nào đó cần phải ăn năn (*Gióp 8, 11, 15*), thậm chí còn nói, “Quả thật đó là nơi ở của kẻ bất công, Và ấy là nơi chốn của người không biết Đức Chúa Trời” (*Gióp 18:21*).

Gióp đã đáp lại như thế nào? Đọc Gióp 19:23–27 và Gióp 23:8–12.

Dù trước những biến cố bi thảm và dù không thể hiểu được, Gióp vẫn trung tín. Ông không đổ lỗi cho Đức Chúa Trời cũng không nguyền rủa Ngài. Trái lại, khi bị cám dỗ để đổ lỗi cho Đức Chúa Trời, ông tuyên bố: “Tôi trần truồng lọt khỏi lòng mẹ, và tôi cũng sẽ trần truồng mà về; Đức Giê-hô-va đã ban cho, Đức Giê-hô-va lại cất đi; đáng ngợi khen danh Đức Giê-hô-va!” (*Gióp 1:21*).

Chúng ta cũng sống ở giữa cùng một cuộc chiến ấy. Sa-tan khiến chúng ta phải chịu đau đớn, khổ sở, mất mát và gian truân nhằm bóp méo hình ảnh về một Đức Chúa Trời yêu thương. Trong những lúc ấy, chúng ta có thể phản ứng theo một trong hai cách: đổ lỗi và chối bỏ Đức Chúa Trời, hoặc bám chặt lấy Ngài với tất cả sức lực mình. Dù cuộc chiến đang dữ dội quanh ta, nhưng luôn nhớ rằng, trong ánh sáng của cõi đời đời, những hoạn nạn hiện thời của chúng ta chỉ là những thử thách tạm thời mà thôi (*2 Cô-rinh-tô 4:16–18*). Một trong những thách thức lớn cho người tin Chúa là phải tin cậy Đức Chúa Trời ngay cả trong những thời điểm tối tăm nhất. Đức Chúa Trời đã bày tỏ cho chúng ta tình yêu thật sự của Ngài bằng nhiều cách. Chúng ta phải bám lấy lẽ thật quan trọng này—lẽ thật về tình yêu của Đức Chúa.

Nếu hiện tại bạn đang ở giữa thời kỳ khó khăn, hãy chạy đến cùng Đức Chúa Trời. Hãy mang theo Kinh Thánh và một cuốn sổ tay, rời ra ngoài để ở với Đức Chúa Trời giữa thiên nhiên. Hãy chép lại Rô-ma 5:3–5, và suy ngẫm về những sứ điệp khác nhau trong đoạn này, tin rằng tình yêu và sự chăm sóc của Đức Chúa Trời dành cho bạn là yếu tố chắc chắn và vững bền nhất trong cuộc đời bạn.

Trên Đường Đến Em-Ma-Út

Đó là vài tuần lễ căng thẳng đối với hai môn đồ khi họ cứ nhớ lại trong tâm trí mình một số biến cố và những cuộc trò chuyện mà họ đã trải qua. Cuộc vào thành Giê-ru-sa-lem cách khải hoàn và việc thanh tẩy đền thờ. Lễ Vượt Qua trên phòng cao. Những lời cầu nguyện của Chúa Giê-su tại vườn Ghết-sê-ma-nê. Sự phản bội đê tiện của Giu-đa. Phiên xét xử, sự chế nhạo, những trận đòn. Thân thể đầy thương tích của Chúa Giê-su bị treo trên thập tự giá và những lời cuối cùng của Ngài trước khi Ngài trút hơi thở cuối cùng khi bầu trời trở nên đen tối. Tiếng xé lớn của bức màn trong đền thờ. Những mồ mã của người công bình mở ra. Thân thể Chúa Giê-su được đem xuống khỏi thập giá và được đặt vào mộ trước ngày Sa-bát. Rồi đến sự bối rối, tuyệt vọng và những câu hỏi trong tâm trí các môn đồ. Làm sao họ có thể sai lầm đến thế?

Những người theo Chúa Giê-su đã thất vọng, nản chí và hoang mang, nhưng điều họ không thấy là, đây chỉ là một khoảnh khắc trong câu chuyện vĩ đại nhất của mọi thời đại. Khi hai người trong số họ đi trên con đường đến Em-ma-út, Chúa Giê-su hiện ra và cùng đi với họ.

Đọc cuộc trò chuyện trong Lu-ca 24:13–27 và suy nghĩ về hai góc nhìn khác nhau: của hai môn đồ, và của Chúa Giê-su.

Khi mắt họ được mở ra, hai môn đồ liền vội vã trở về Giê-ru-sa-lem để thuật lại những điều đã xảy đến với họ trên đường đi (*Lu-ca 24:33–35*). Khi Chúa Giê-su đến và đứng giữa họ, họ đều kinh hãi. Hãy để ý câu hỏi của Ngài dành cho họ: “Sao các người bối rối, và sao trong lòng các người nghi làm vậy?” (*Lu-ca 24:38*).

Đây cũng là sứ điệp của Chúa Giê-su dành cho chúng ta ngày nay. Chúng ta thường xuyên quên rằng Ngài bước đi bên cạnh mình trong những thung lũng sâu. Thường xuyên không nhận ra Ngài. Nhiều khi chúng ta cảm thấy bối rối và để cho sự nghi ngờ lấn áp tâm trí mình, quên rằng Chúa Giê-su nắm giữ đời sống chúng ta cách chắc chắn trong tay Ngài. Và quá nhiều lần, chúng ta nghĩ rằng mình hiểu rõ mọi việc hơn Chúa Giê-su (*Lu-ca 24:18*).

Kinh Thánh đưa ra lời khuyên thật quý báu về cách chúng ta là Cơ Đốc nhân có thể đáp lại những thách thức và trở ngại. Hãy dành ít thời gian nghiên cứu những đoạn ngắn này: Rô-ma 8:28; Phi-líp 4:4–13; Gia-cơ 1:2–4, 12; và 2 Cô-rinh-tô 12:9, 10. Hãy viết ra ba sứ điệp quan trọng mà bạn có thể chia sẻ với một người đang gặp những khó khăn ngay bây giờ. Hãy ghi nhớ 2 Cô-rinh-tô 1:4.

Nhìn Xem Chúa Giê-su

Bạn có bao giờ ước ao được nhìn thấy Chúa Giê-su khi nản lòng không? Hãy hình dung chính mình trong giấc mơ này.

“Đường như tôi đang ngồi và chìm trong nỗi tuyệt vọng cùng cực, hai tay ôm mặt, và suy nghĩ thế này: Nếu Chúa Giê-su đang ở trên đất, tôi sẽ đến cùng Ngài, gieo mình nơi chân Ngài, và kể cho Ngài mọi nỗi đau khổ của tôi. Ngài sẽ không quay đi khỏi tôi, Ngài sẽ thương xót tôi, và tôi sẽ yêu kính, phục vụ Ngài mãi mãi. Đúng lúc ấy, cánh cửa mở ra, và một người có hình dáng cùng gương mặt xinh đẹp bước vào. Người nhìn tôi với vẻ thương xót và nói: ‘Người có muốn thấy Chúa Giê-su không? Hãy đem theo mọi điều người có và theo ta.’

“Tôi vui mừng gom góp tất cả những gì nhỏ bé mình có, mọi món đồ yêu thích, rồi đi theo người dẫn đường. Người dẫn tôi đến một cầu thang dốc và có vẻ rất mong manh. Khi tôi bắt đầu bước lên các bậc thang, người căn dặn tôi phải luôn chăm chú nhìn lên trên, kéo tôi sẽ chóng mặt mà ngã xuống. Nhiều người khác cũng trèo lên lối dốc ấy nhưng đã ngã xuống trước khi đến đỉnh.

“Cuối cùng chúng tôi cũng đến bậc thang cuối và đứng trước cửa. Tại đây, người dẫn đường bảo tôi bỏ lại mọi thứ tôi đã mang theo. Tôi vui vẻ đặt chúng xuống; rồi người mở cửa và bảo tôi bước vào. Chỉ trong chốc lát, tôi đứng trước Chúa Giê-su. Vẻ nhân từ và uy nghi rạng ngời như thể không thể thuộc về ai khác. Khi ánh mắt Ngài nhìn tôi, ngay lập tức tôi biết rằng Ngài hiểu rõ mọi hoàn cảnh trong đời sống tôi cùng mọi suy nghĩ và cảm xúc thầm kín nhất của tôi.

“Tôi cố tránh ánh mắt Ngài, cảm thấy không thể chịu nổi đôi mắt nhìn suốt mọi sự ấy; nhưng Ngài tiến lại gần tôi, mỉm cười và đặt tay trên đầu tôi, rồi phán: ‘Đừng sợ.’ Giọng nói của Ngài thật ngọt ngào làm lòng tôi rung động và tràn đầy hạnh phúc. Tôi quá vui mừng đến nỗi không thể thốt nên lời, trong niềm hạnh phúc dâng trào tôi nằm phủ phục dưới chân Ngài. Trong khi tôi đang nằm đó bất lực, những cảnh tượng đẹp đẽ và vinh hiển lướt qua trước mắt tôi, và tôi dường như đã chạm đến sự an toàn và bình an của thiên đàng. Cuối cùng sức lực tôi trở lại, và tôi đứng dậy. Đôi mắt yêu thương của Chúa Giê-su vẫn đang nhìn tôi, và nụ cười của Ngài làm tâm hồn tôi thật sự vui mừng. Sự hiện diện của Ngài khiến lòng tôi tràn ngập nỗi kính sợ thánh khiết và một tình yêu không thể diễn tả được. . . .

“Giấc mơ này đã cho tôi hy vọng . . . [và] đức tin. . . . Vẻ đẹp đẽ cùng sự đơn sơ của niềm tin nơi Đức Chúa Trời bắt đầu chiếu sáng trên tâm hồn tối tăm của tôi.”—Ellen G. White, *Early Writings*, tr. 79–81.

Giữa những rắc rối trong cuộc sống, chúng ta cần tập trung vào Chúa Giê-su và điều Ngài bày tỏ về tình yêu của Đức Chúa Trời cho chúng ta.

Từ những điều được viết trong Rô-ma 8:18 và 8:28, ngay lúc này bạn có thể nhận được niềm hy vọng nào cho chính mình?

NGHIÊN CỨU BỒ TÚC: Chính khi đối diện với những thử thách của cuộc đời, điều cần nhất là chúng ta phải bám chặt lấy Đức Chúa Trời. Những chủ đề trong suốt quý này giúp chúng ta duy trì hoặc làm mới lại việc bước đi với Đức Chúa Trời cách mạnh mẽ. Khi bạn đối diện với những nan đề như sức khỏe, khó khăn tài chánh, đổ vỡ hôn nhân, cái chết của một người thân yêu, hay một gánh nặng nào khác cướp đi niềm vui của bạn, hãy suy ngẫm những câu hỏi sau đây và nhớ lại những bài học đã được học.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Trở ngại mà bạn đang đối diện, hoặc đã từng đối diện, đã ảnh hưởng đến hình ảnh của bạn về Đức Chúa Trời như thế nào? Làm sao bạn có thể nhìn thấy bản tính thật của Đức Chúa Trời cách rõ ràng hơn?
2. Lần gần đây nhất bạn cầu nguyện để tiếng phán của Đức Chúa Trời trong đời sống mình mạnh hơn tiếng của kẻ thù là khi nào? Hãy nhớ rằng kẻ trộm (Sa-tan) đến để cướp, giết và hủy diệt, nhưng Đức Chúa Trời ban sự sống dư dật (*Giăng 10:10*).
3. Bạn có tin rằng Đức Chúa Trời vẫn đang tế trị và dẫn dắt cuộc đời bạn, dù trong những nghịch cảnh không? Nếu chưa tin, làm thế nào bạn có thể học được sự trông cậy hoàn toàn vào lòng nhân lành và tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho bạn?
4. Bạn có đang giữ mình đúng vững trong Lời Đức Chúa Trời mỗi ngày không? Hãy cầu xin Đức Chúa Trời nhen lại tình yêu ban đầu của bạn dành cho Ngài khi bạn đi qua những thử thách.
5. Lần gần đây nhất bạn tìm đến Đức Chúa Trời như Đấng An Ủi và Cố Vấn của mình trong lời cầu nguyện là khi nào? Bạn có tin cậy rằng Ngài đã giữ lời hứa sẽ không bao giờ lìa bạn cũng không bỏ bạn không? (*Hê-bơ-rơ 13:5*)
6. Nếu đức tin bạn yếu đuối, hãy cầu nguyện, “Tôi tin; xin Chúa giúp đỡ trong sự không tin của tôi!” (*Mác 9:24*). Hãy ở gần những người có thể khích lệ thay vì làm bạn nản lòng.
7. Thế gian không phải lúc nào cũng quan tâm đến những người yếu đuối, thiếu hiểu biết, bị tổn thương và tan vỡ. Sứ điệp của Đức Chúa Trời rằng: “Sức mạnh của ta nên trọn vẹn trong sự yếu đuối” (*2 Cô-rinh-tô 12:9*) là một sứ điệp có thể biến đổi đời sống con người một cách sâu sắc. Hãy nghĩ đến một người mà bạn có thể khích lệ bằng sứ điệp này hôm nay.

Chia Sẻ Về Ngài

ĐỌC KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Ma-thi-ơ 28:18-20, 2 Phi-e-rơ 3:18, 1 Phi-e-rơ 3:8-15, Ô-sê 7, Xa-cha-ri 10.*

CÂU GỐC: “**Chúa Giê-hô-va đã ban cho ta cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho ta biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi. Ngài đánh thức ta mỗi buổi sớm mai, đánh thức tai ta để nghe lời Ngài dạy, như học trò vậy**” (*Ê-sai 50:4*).

Đó là một buổi sáng Sa-bát bận rộn đối với Mục sư G. Ông thức dậy sớm, chuẩn bị cho cả Trường Sa-bát lẫn bài giảng, và buổi chiều ông còn phải lo cho chương trình truyền giảng. Ông chụp lấy chìa khóa, chạy vội ra cửa, và phóng đi.

Ông lái xe xuyên qua dòng xe cộ đông đúc, bực bội vì có quá nhiều người ra đường vào sáng thứ Bảy, có thể ông sẽ bị trễ giờ đến nhà thờ. Họ đi đâu vậy? Rồi bất ngờ, một chiếc xe cắt ngang đầu xe ông. Ông đạp thắng gấp, giờ nắm tay lên trong sự giận dữ, la hét với người lái xe kia.

Cuối cùng, Mục sư G. cũng đến nhà thờ. Khi đứng lên dạy bài học, mắt ông nhìn khắp lớp và dừng lại nơi một gương mặt quen quen: chính là người lái chiếc xe mà ông đã nổi giận 20 phút trước đó.

Sau đó, khi một tín hữu trong hội thánh giới thiệu người lái xe ấy không phải là người Cơ Đốc Phục Lâm, anh đến thăm thân nhân. Mục sư G. lại một lần nữa nhận ra rằng mọi sự tiếp xúc, dù với người quen hay người lạ, đều phải bày tỏ tình yêu từ mối tương giao bền chặt với Chúa. Bạn không bao giờ biết được những hành động của mình có thể ảnh hưởng đến người khác như thế nào.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 20 Tháng 6.

Từ Sự Dư Dật

Đọc Đại Sứ Mạng trong Ma-thi-ơ 28:18–20. Hãy ghi xuống những sứ điệp khác nhau của Chúa Giê-su khi Ngài phán “mọi” hoặc “luôn luôn” (trong tiếng Hy Lạp đều là cùng một từ *pas*).

Chúa Giê-su giao cho chúng ta một mệnh lệnh phải chia sẻ sứ điệp của Ngài cho thế giới: “Vậy, hãy đi dạy dỗ muôn dân.” Sứ mạng của Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm là phải môn đồ hóa, để những môn đồ ấy tiếp tục công việc môn đồ hóa. Bằng cách đó, tất cả chúng ta đều rao truyền phúc âm đời đời và sứ điệp ba thiên sứ (*Khải huyền 14:6–12*) để chuẩn bị thế giới cho sự tái lâm của Chúa Giê-su.

Bất kỳ ai đã nhận được đời sống mới trong Đấng Christ đều được kêu gọi đi làm chứng. Thế nhưng, người ta nghĩ việc làm chứng là điều mình không thể làm hoặc không muốn làm. Có thể bạn cho rằng đó là việc khó khăn, mình không thể làm được, nên từ chối.

Tuy nhiên, sự làm chứng thật thường là kết quả của việc tận mắt chứng kiến điều Đức Chúa Trời đang làm trong đời sống mình, thấy được đời sống mình tăng trưởng trong Ngài, rồi đơn giản chia sẻ kinh nghiệm đó với người khác. Đức Chúa Trời thật tốt lành, việc Ngài cứu chuộc chúng ta chính là tin mừng lớn nhất mà thế gian này có thể nghe. Có tin tức nào tốt lành hơn tin này không? Chúng ta không thể và cũng không nên im lặng!

Mặc dù các môn đồ trong hội thánh đầu tiên không được đào tạo trong các trường lớp hay có tài hùng biện, nhưng chúng ta vẫn có thể học từ họ.

Đọc Công vụ 1:8 và Công vụ 4:13. Việc làm chứng trong hội thánh đầu tiên như thế nào? Phi-e-rơ và Giăng đã có ảnh hưởng gì trên những người nghe họ làm chứng?

Phi-e-rơ và Giăng tiếp tục tuyên bố, “Vì, về phần chúng tôi, không có thể chẳng nói về những điều mình đã thấy và nghe” (*Công vụ 4:20*). “Hai người từng ở với Chúa Giê-su” (*xem Công vụ 4:13*), và họ được thôi thúc để chia sẻ. Thánh Linh ban cho họ sự dạn dĩ và quyền năng thuyết phục trong lời nói.

Ngay bây giờ, hãy dành ít phút để cầu nguyện. Xin Chúa ban cho bạn lòng can đảm để chia sẻ về Ngài với những người Ngài đặt để trong đời sống bạn. Xin Ngài ban cho sự khôn ngoan để biết khi nào nên chia sẻ và nên nói gì. Đọc 1 Giăng 4:7–11 và cầu xin có được tình yêu thương ấy.

Không Ép Buộc, Nhưng Đây Quyền Năng

Bạn có bao giờ thắc mắc làm sao Chúa Giê-su có thể duy trì sức lực trong việc chữa lành, an ủi, rao giảng, và dạy dỗ rất nhiều người hết ngày này qua ngày khác không? Chúng ta được cho biết rằng “khi Ngài thấy đám đông, thì động lòng thương xót, vì họ cùng khốn khổ và tan lạc như chiên không có kẻ chăn” (*Ma-thi-ơ 9:36*). Chính tình yêu và lòng thương xót của Chúa Giê-su đối với nhân loại đã thôi thúc Ngài làm. Cũng vậy, tình yêu của Đức Chúa Trời ở trong chúng ta phải thôi thúc chúng ta gánh lấy trách nhiệm dẫn dắt các linh hồn đến với Ngài và lẽ thật của Ngài (*2 Cô-rinh-tô 5:14*). Hãy như Giê-rê-mi đã nói, “Nếu tôi nói: Tôi sẽ chẳng nói đến Ngài nữa; tôi sẽ chẳng nhân danh Ngài mà nói nữa, thì trong lòng tôi như lửa đốt cháy, bực kín trong xương tôi, và tôi mệt mỏi vì nín lặng, không chịu được nữa” (*Giê-rê-mi 20:9*).

Tuy nhiên, khi chúng ta chia sẻ về Đức Chúa Trời với người khác, chúng ta không bao giờ nên ép buộc họ chấp nhận Đức Chúa Trời hoặc lẽ thật của Kinh Thánh. Sự cưỡng ép đi ngược lại bản tính Đức Chúa Trời. Đức Chúa Trời không ép A-đam và Ê-va phải tránh xa cây biết điều thiện và điều ác (*Sáng thế Ký 2:16, 17*). Ngài không ép người ta vào tàu để được cứu khỏi trận Nước Lụt (*Sáng thế Ký 7:1*). Ngài không ép dân Y-sơ-ra-ên phải ở lại trong giao ước của họ với Ngài (*Phục truyền Luật lệ Ký 4:29-31*). Trái lại, Ngài đáp ứng nhu cầu của họ (*Ma-thi-ơ 4:23-25*) rồi mời họ theo Ngài. Chúa Giê-su không bao giờ ép ai theo Ngài hoặc lẽ thật của Ngài, nhưng Ngài cũng không bao giờ từ bỏ chúng ta (*Ma-thi-ơ 23:37*).

Khi làm chứng, cách tiếp cận của chúng ta phải luôn phản chiếu cách tiếp cận của Chúa Giê-su. Ellen G. White viết, “Việc ép người ta tiếp nhận Ngài không thuộc về sứ mạng của Đấng Christ. Sa-tan, và những người đi theo tinh thần của nó, mới tìm cách ép buộc con người. . . Không có bằng chứng nào cho thấy chúng ta mang tinh thần của Sa-tan rõ ràng hơn là thái độ muốn làm tổn thương và hủy hoại những người không đánh giá cao công việc của chúng ta, hoặc những người hành động trái với ý muốn của chúng ta.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 487

Chúng ta phải để chính mình trở thành ống dẫn cho sự phục vụ của Đức Chúa Trời. Chúng ta sống trong một thế giới ghét lẽ thật, nhưng đừng để điều đó ngăn cản chúng ta chia sẻ lẽ thật bằng tình yêu thương. Hãy nhớ rằng lời chứng cá nhân thường có sức thuyết phục lớn nhất, đặc biệt là trong giai đoạn đầu của việc làm chứng (*Khải huyền 12:11*).

Đọc 2 Phi-e-rơ 3:18. Bạn đang tăng trưởng trong ân điển và sự hiểu biết như thế nào? Điều đó bày tỏ ra sao trong những tương tác của bạn với những người xung quanh?

Làm Chứng Về Chúa

Câu hỏi dành cho mỗi chúng ta là: Bạn đang chia sẻ Chúa Giê-su với ai—người đưa thư, nhân viên bán hàng, hay một người bạn gặp hằng ngày khi ra ngoài đi bộ? Đức Chúa Trời kêu gọi mọi tín hữu cộng tác với Ngài trong công việc này, và Ngài hứa ban cho bạn “cái lưỡi của người được dạy dỗ, hầu cho [bạn] biết dùng lời nói nâng đỡ kẻ mệt mỏi” (*Ê-sai 50:4*). Một Cơ Đốc nhân phải luôn sẵn sàng để trả lời về đức tin và niềm hy vọng trong chúng ta (*1 Phi-e-rơ 3:15*).

Đọc 1 Phi-e-rơ 3:8–15. Lời Chúa đang phán gì với chúng ta trong những câu này?

Sau đây là một số gợi ý đơn giản cần ghi nhớ khi bạn suy nghĩ cách chia sẻ Chúa Giê-su với người khác:

- Hãy làm quen và xây dựng tình bạn theo thời gian. Sự ấm áp, tử tế, và quan tâm chân thành của bạn đối với họ (một đời sống “đáng mến”) sẽ giúp họ đến với Chúa. (Một số người gọi đây là “chúng đạo qua tình bạn.”)
- Cầu xin Thánh Linh hành động trên tấm lòng người ấy. Cầu xin những cơ hội thích hợp để tương tác với họ.
- Nói một cách tự nhiên về những kinh nghiệm đức tin của bạn hoặc đề nghị cầu nguyện cho họ. Hãy xin Chúa ban cho bạn sự dạn dĩ cũng như sự mềm mại trong khi tiếp cận.
- Tìm cách kết nối người bạn mới ấy với những tín hữu trong hội thánh, để bạn ấy có thể cảm nhận sự quan tâm của hội thánh. Một buổi học Kinh Thánh trong nhóm nhỏ là một bước tiếp theo rất tốt.
- Hãy cầu nguyện về những nhu cầu hoặc câu hỏi cụ thể mà người bạn mới có thể có, và tìm cơ hội cho họ thấy Kinh Thánh đem lại sự yên ủi, lời khuyên, và sự hướng dẫn trong đời sống như thế nào. Lúc đầu, bạn có thể chỉ chia sẻ một lời hứa trong Kinh Thánh hoặc trả lời một câu hỏi; điều đó sẽ mở cánh cửa cho những cuộc trò chuyện sâu hơn. Cũng hãy cầu nguyện cho những điều ấy.
- Sẽ đến lúc bạn muốn hỏi xem bạn ấy có muốn bước thêm một bước nữa không (học Kinh Thánh và cuối cùng là báp-têm). Đừng vội vàng trong những bước ấy nhưng cũng đừng chậm trễ. Hãy cầu nguyện về điều này.
- Hành động của chúng ta phải bày tỏ chúng ta thuộc về ai. Cách chúng ta đối xử với người khác trong đời sống sẽ nói lên rất nhiều điều. Khi tính cách chúng ta được uốn nắn giống như Ngài (được thánh hóa), thì sẽ thu hút mọi người đến cùng Ngài.

Đứa Con Sai Lạc

Nhiều người biết rõ nỗi đau và sự tan nát của việc có một đứa con—dù đã được nuôi dưỡng trong một gia đình tin Chúa vững mạnh—lại chọn bước đi xa khỏi mối tương giao với Chúa.

Êp-ra-im, là một phần trong dân được chọn của Đức Chúa Trời, đã lạc xa Chúa. Ô-sê 4:17 và Ô-sê 7 cho chúng ta biết gì về tội lỗi của Êp-ra-im?

Hơn nữa, chúng ta đọc thấy Ra-chên, bà nội của Êp-ra-im, được mô tả cách ẩn dụ là đang khóc than vì Êp-ra-im đã bước xa khỏi mối tương giao với Chúa (*Giê-rê-mi 31:15*). Chúa đáp lại nỗi buồn của bà bằng những lời này trong *Giê-rê-mi 31:16, 17*: “Hãy nín tiếng người, đừng than khóc, mắt người đừng sa lụy, vì công việc của người sẽ được thưởng; chúng nó sẽ trở về từ xứ kẻ thù, Đức Giê-hô-va phán vậy. Đức Giê-hô-va phán: Sẽ có sự trông mong cho kỳ sau rốt của người; con cái người sẽ trở về bờ cõi mình.”

Thay vì khóc than về đứa con lầm lạc của mình, Ra-chên được bảo phải có hy vọng. Giê-rê-mi còn cho chúng ta biết điều gì nữa? Đọc Giê-rê-mi 31:18, 19.

Qua câu chuyện của Êp-ra-im, chúng ta học được rằng luôn luôn có hy vọng, vì Đức Chúa Trời không bỏ cuộc. Dù Ngài quở trách dân lầm lạc của Ngài hết lần này đến lần khác, lòng thương xót của Đức Chúa Trời vẫn không bao giờ dứt, và sứ điệp của Ngài trong chương này vẫn tiếp tục (*xem Giê-rê-mi 31:20*).

Chúng ta có thể cảm thấy đau đớn, thất vọng, thậm chí nói lời tiêu cực về những người thân yêu đã rời khỏi mối tương giao với Chúa. Thế nhưng, Đức Chúa Trời nhắc chúng ta rằng Ngài không hề quên đứa con đi lạc. Những ý nghĩ của Đức Chúa Trời dành cho người ấy không phải là thoáng qua, nhưng là chân thành và sâu sắc. Ngài mong họ trở về cùng Ngài, và lòng thương xót của Ngài thật lớn lao.

Việc biết rằng đây là cách Đức Chúa Trời đáp lại nỗi đau của Ra-chên vì sự lầm lạc của Êp-ra-im khiến bạn cảm thấy thế nào về những người bạn biết đã rời khỏi mối tương giao với Chúa? Điều này thách thức hoặc khích lệ bạn ra sao?

Đưa Họ Trở Về

Tất cả chúng ta đều từng có những lúc yếu đuối trên bước đường đi với Chúa—thời kỳ mà lòng mình xao lãng hoặc nguội lạnh quá lâu. Điều gì đã đem bạn trở lại trong mối tương giao bền chặt với Ngài?

Xa-cha-ri 10 chia sẻ một vài sứ điệp rất đẹp về việc Đức Chúa Trời đem dân Ngài trở lại cùng Ngài. Hãy đọc chậm rãi chương này ngay bây giờ và ghi nhận những sứ điệp chính.

Thật sự, biết cách liên lạc và tương tác với một người thân yêu đã xa rời khỏi mối tương giao với Chúa đó là một thách thức. Bạn có thể tự hỏi mọi việc đã có thể diễn ra như thế nào để có một kết quả khác; bạn có thể tự hỏi giờ đây nên cư xử với họ ra sao khi họ đã có một thế giới quan khác. Những suy nghĩ ấy sẽ luôn ảnh hưởng đến cách bạn đối xử với người thân của mình, vì vậy một đời sống dành nhiều thời gian cá nhân với Chúa là vô cùng quan trọng.

Chúng đạo qua đời sống bạn—hành động, lời nói, và những lời cầu nguyện của bạn cho người phối ngẫu hoặc đứa con đã bước xa khỏi Đức Chúa Trời—có thể thay đổi mạnh mẽ đời sống và tương lai của họ. (Hãy đọc Lu-ca 22:31, 32 và Giăng 21:15–17 để thấy những lời cầu nguyện của Chúa Giê-su cho Phi-e-rơ đã thay đổi tương lai của ông như thế nào.) Hãy phó thác cho Đức Chúa Trời mọi nỗi buồn, sự phán xét hoặc sự kết tội mà bạn có thể có đối với họ, và thay vào đó hãy xin Ngài thay thế những cảm xúc ấy bằng tình yêu mà chỉ mình Ngài có thể ban cho. Hãy nhớ rằng: ‘Không có ảnh hưởng nào bao quanh tâm hồn con người, có quyền lực mạnh mẽ như ảnh hưởng của một đời sống vị tha. Luận chứng mạnh mẽ nhất ủng hộ cho phúc âm là một Cơ Đốc nhân đầy yêu thương và đáng mến.’—Ellen G. White, *The Ministry of Healing*, tr. 470.

Qua gương mẫu của một đời sống kiên định hướng người khác đến với Đấng Christ, những người đã từ chối Đấng Christ sẽ thấy nơi chúng ta một điều gì đó chỉ có thể đến từ Đức Chúa Trời. Họ sẽ thấy một sự bình an vượt quá sự hiểu biết, một tình yêu không bao giờ buông bỏ, và một hy vọng luôn tin cậy bất chấp mọi nghịch cảnh. Tình yêu của Đức Chúa Trời dành cho chúng ta và cho những người thân yêu của chúng ta không bao giờ lay chuyển. Chúng ta có thể chia sẻ tình yêu ấy cho những người xung quanh.

Ê-phê-sô 3:17–19 khích lệ chúng ta làm gì?

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Dẫu người ta có tuyên bố như thế nào đi nữa, thì không ai có tình yêu thương chân thật đối với Đức Chúa Trời nếu không có tình yêu thương vị tha đối với anh em mình. Nhưng nếu *gắng gượng* để yêu người khác thì chúng ta không bao giờ có tình yêu thương vị tha. Điều cần thiết là tình yêu thương của Đấng Christ ngự trong lòng. Khi bản ngã được hòa vào trong Đấng Christ, tình yêu thương sẽ tự nhiên tuôn trào.”—Ellen G. White, *Christ’s Object Lessons*, tr. 384.

“Những người tích cực nhất trong việc trung tín, sốt sắng trong công việc chinh phục linh hồn cho Đấng Christ, là những người được phát triển nhiều nhất về đời sống thuộc linh và sự tận hiến.”—Ellen G. White, *Evangelism*, tr. 356.

“Sức mạnh để chống lại điều ác đạt được kết quả tốt nhất là phục vụ tích cực.”—Ellen G. White, *The Acts of the Apostles*, tr. 105.

“Để bước vào sự vui mừng của Ngài—niềm vui thấy các linh hồn được cứu bởi sự hy sinh của Ngài—chúng ta phải dự phần vào chương trình cứu rỗi của Ngài.”—Ellen G. White, *The Desire of Ages*, tr. 142.

“Những người từ chối đặc ân thông công với Đấng Christ trong sự phục vụ, tức là từ chối sự huấn luyện duy nhất để dự phần trong vinh quang của Ngài.”—Ellen G. White, *Education*, tr. 264.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Tại sao tình yêu thương lại là nền tảng và cần thiết cho bất kỳ việc chứng đạo hiệu quả nào?
2. Khi nào bạn thấy điều này là đúng: việc chinh phục linh hồn phải gắn liền với đời sống bước đi cách sống động với Chúa?
3. Cần phải có một nền tảng hay sự hiểu biết căn bản nào để chia sẻ Đức Chúa Trời với người khác không? Nếu có, điều đó là gì?
4. Khi hướng dẫn học Kinh Thánh cho một người chưa tin, bạn sẽ bắt đầu từ đâu? Trọng tâm ban đầu của bạn là gì: chứng minh một số giáo lý, hay nói về Chúa Giê-su?
5. Hãy hát hoặc lắng nghe lời của thánh ca “Được Cứu!” (*Thanh Ca Cơ Đốc số 293*) và suy ngẫm về cách bạn đang rao truyền điều ấy.

Cõi Đòi Đòi

KINH THÁNH NGHIÊN CỨU: *Thi thiên 80, 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17, Khải huyền 21:9–27, Ê-sai 25:8, Khải huyền 7:17, Khải huyền 21:4, Giăng 6:44.*

CÂU GỐC: “Hỡi kẻ rất yêu dấu, chính lúc bây giờ chúng ta là con cái Đức Chúa Trời, còn về sự chúng ta sẽ ra thế nào, thì điều đó chưa được bày tỏ. Chúng ta biết rằng khi Ngài hiện đến, chúng ta sẽ giống như Ngài, vì sẽ thấy Ngài như vốn có thật vậy” (1 Giăng 3:2).

Tương lai của bạn sẽ như thế nào? Điều gì ở phía trước? Nó có vẻ vừa đáng sợ, vừa thú vị, vừa khiến bạn lo lắng, nhưng cũng thật tuyệt vời. Hãy biết rằng Chúa Giê-su là thành tín và lời Ngài là chân thật (*Khải huyền 3:14*). Phía trước vẫn đầy sóng gió (*Ma-thi-ơ 24:21, 22*), nhưng Ngài đã hứa rằng Ngài sẽ không bao giờ lìa bỏ bạn (*Hê-bơ-rơ 13:5*). Ngài sẽ làm đúng như điều Ngài đã phán—Ngài luôn luôn như vậy và vẫn mãi như vậy (*Hê-bơ-rơ 10:23*). Và “Những kẻ nào bền chí cho đến cuối cùng, thì sẽ được cứu” (*Ma-thi-ơ 24:13*).

Bất kể số ngày còn lại của chúng ta trên đất là bao nhiêu, hãy vẫn kiên định chăm nhìn Chúa Giê-su. Điều này không phải lúc nào cũng dễ dàng trong một thế giới đang cố giành lấy sự chú ý của chúng ta, nhưng hãy như vua Đa-vít, để nói rằng, “Mắt tôi hằng ngưỡng vọng Đức Giê-hô-va; Vì Ngài sẽ gỡ chân tôi ra khỏi lười” (*Thi thiên 25:15*).

Trong tuần này, chúng ta học về phần thưởng của thiên đàng (*Ma-thi-ơ 5:12, Khải huyền 22:12*); thiên đàng sẽ như thế nào; và cuối cùng, thật kỳ diệu biết bao, khi được ở với Đấng đã dựng nên chúng ta, yêu thương chúng ta cho đến chết, cứu chuộc chúng ta khỏi tội lỗi, và sắp trở lại. Từ nay cho đến lúc ấy, chúng ta chỉ cần cứ bền đỗ trong đức tin.

Nghiên cứu bài học tuần này để chuẩn bị cho Sa-bát ngày 27 tháng 6.

Sống Như Ngày Cuối Cùng

Khi nhìn quanh, chúng ta thấy thế giới đang chao đảo và rên siết, và những dấu hiệu mà Chúa Giê-su đã nói đến đang diễn ra. Chiến tranh và tiếng đồn về chiến tranh, dân nầy dấy lên nghịch cùng dân khác, đói kém, dịch lệ, động đất, và bắt bớ (*Ma-thi-ơ 24:6-11*) đang xảy ra chung quanh chúng ta và dường như ngày càng gia tăng. Đúng vậy, chúng ta đang sống trong thời kỳ nghiêm trọng—thời kỳ mà chúng ta cần có mối tương giao bền chặt với Chúa.

Chúng ta được dạy rằng, “Sự cuối cùng của muôn vật đã gần; vậy hãy khôn ngoan tỉnh thức mà cầu nguyện” (*1 Phi-e-rơ 4:7*). Khi ấy đã như vậy, thì ngày nay lại càng hơn nữa, đây là lúc phải củng cố lại mối tương giao cá nhân với Chúa. Dù thời gian còn kéo dài bao lâu, nhưng đời sống riêng của mỗi chúng ta vẫn luôn ngắn ngủi. “Hỡi anh em, là kẻ nói rằng: Hôm nay hoặc ngày mai, ta sẽ đi đến thành kia, ở đó một năm, buôn bán và phát tài, song ngày mai sẽ ra thế nào, anh em chẳng biết! Vì sự sống của anh em là chi? Chẳng qua như hơi nước, hiện ra một lát rồi lại tan ngay” (*Gia-cơ 4:13, 14*). Chúng ta biết lời cảnh báo ấy thật đúng biết bao. Một số người đang đọc những dòng này ngay lúc này có thể sẽ không còn sống khi ngày hôm nay kết thúc. Đây là một phần của thực tế đau buồn khi sống trong một thế giới sa ngã. Vì vậy, điều quan trọng là phải chắc chắn về mối quan hệ của mình với Đức Chúa Trời và luôn ý thức về nhu cầu của mình đối với Ngài và ân điển cứu rỗi của Ngài.

Thi thiên 80 là một lời khẩn cầu đẹp để dâng lên Đức Chúa Trời. Hãy đọc cả chương, đặc biệt là các câu 1-3, 14-17, 18, 19, rồi thay chữ “chúng tôi” bằng chữ “con.” Dù thời gian, địa điểm, và bối cảnh của Thi thiên này khác xa, bạn có thể liên hệ chính mình với Thi thiên ấy theo những cách nào?

Đời sống chúng ta cần phải phục hưng. Thật quá dễ để trở nên tự mãn hoặc thậm chí quên đi những gì Chúa đã làm và đang làm cho chúng ta. Có tín hữu trung tín nào, ngay cả khi đang vật lộn, lại không thể cầu nguyện như thế này: “Làm cho mặt Chúa sáng chói, thì chúng tôi sẽ được cứu” (*Thi thiên 80:19*). Khi bạn tiếp nhận những gì Chúa Giê-su đã làm cho mình, biết rằng tội lỗi mình đã được tha và được bao phủ bởi sự công bình trọn vẹn của Ngài, là điều được ban cho bởi đức tin, thì bạn biết chắc rằng mình được cứu trong Ngài.

Bạn hiểu thế nào về ý nghĩa việc Chúa “chiếu sáng” mặt Ngài trên bạn, đặc biệt khi biết rằng chỉ có sự công bình của Ngài mới cứu được bạn?

Cuối Cùng, Mặt Đối Mặt

Chúng ta được tạo dựng để gắn gũi với Đức Chúa Trời (*Sáng thế Ký 2:7*). Từ khi Ngài dựng nên loài người, Đức Chúa Trời đã ban mọi điều để phục hồi mối tương giao đổ vỡ của chúng ta với Ngài (*Giăng 3:16*). Ngài đã đặt sự đời đời trong lòng chúng ta, nhưng loài người không thể hiểu thấu điều Đức Chúa Trời đã làm từ đầu đến cuối (*Truyền đạo 3:11*). Chúng ta là một phần của cuộc chiến khốc liệt đang diễn ra quanh mình—thậm chí ngay trong chính mình—thế nhưng quá thường khi, chúng ta không dừng lại đủ lâu, để suy ngẫm về cái giá lớn lao đã phải trả, hầu cho chúng ta được phục hồi vào mối tương giao mà Đức Chúa Trời muốn chúng ta có với Ngài. Chúng ta thường quên rằng “chúng ta là công dân trên trời; ấy là từ nơi đó mà chúng ta trông đợi Cứu Chúa mình là Đức Chúa Jêsus Christ, Ngài sẽ biến hóa thân thể hèn mạt chúng ta ra giống như thân thể vinh hiển Ngài” (*Phi-líp 3:20, 21*).

Khi thế giới đi đến gần hồi kết, chúng ta biết rằng một ngày kia một đám mây nhỏ sẽ hiện ra ở phương đông. Đến gần hơn nữa, chúng ta sẽ thấy trên đám mây ấy có “kẻ giống như một con người ngồi trên mây, đầu đội mão triều thiên vàng, tay cầm lưỡi liềm bén” (*Khải huyền 14:14*). Chúa Giê-su sẽ cùng với hằng ngàn hằng vạn thiên sứ (*Ma-thi-ơ 25:31*), và mọi mắt sẽ thấy Ngài (*Khải huyền 1:7*). Khi Ngài giáng xuống, chúng ta sẽ nghe tiếng kèn lớn của Đức Chúa Trời, và mồ mả của những người ngủ trong Đấng Christ sẽ mở ra và họ được sống lại trước hết (*1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:16*). Họ sẽ nhận biết tiếng của Đấng gọi họ (*Giăng 5:28*).

Điều gì sẽ xảy ra tiếp theo? Hãy đọc 1 Tê-sa-lô-ni-ca 4:17. Cuối cùng, điều Pha-lô viết trong Phi-líp 2:10, 11 sẽ vang dội khắp vũ trụ.

Thật là một ý tưởng kỳ diệu và vinh hiển! Một ngày kia chúng ta sẽ thật sự gặp Chúa Giê-su. Chúng ta sẽ nghe tiếng Ngài, và chúng ta sẽ xưng Ngài là Chúa. Đấng mà chúng ta đã đọc đến, cầu nguyện với, nói về cho người khác; Đấng mà lòng chúng ta hằng mong mỏi... chúng ta sẽ thấy Ngài mặt đối mặt. Chúng ta có thể hoàn toàn chắc chắn điều này, vì Đức Chúa Trời là thành tín và các lời hứa Ngài là chân thật (*Khải huyền 22:6*).

Trong giây phút ấy, khi tiếng kèn vang lên và mọi mắt đều thấy Chúa Giê-su, chúng ta sẽ biết rằng sự chờ đợi ấy hoàn toàn xứng đáng. Mọi lời cầu nguyện bền đỗ, mọi khoảnh khắc thời gian ưu tiên cho Ngài, mọi lần chúng ta mạnh dạn nói về Ngài, mọi thử thách—tất cả sẽ đạt đến sự trọn vẹn khi được nhìn dung nhan Ngài (*Khải huyền 22:4*).

Cô Dâu Mới

Khi sứ đồ Giăng bị lưu đày trên đảo Bát-mô, ông được sự hiện thấy về cuộc sống mà sau này chúng ta được sống đời đời với Đức Chúa Trời.

Đọc Khải huyền 21:9–11. Ấn dụ nào được đưa ra, và bạn nghĩ tại sao nó được sử dụng?

Cô dâu thật đẹp trong ngày cưới, và ngày đó là một bước ngoặt cho đời sống mới của cô dâu và chú rể, mỗi tương giao của chúng ta với Đức Chúa Trời khi Ngài trở lại cũng như vậy.

Chúa Giê-su đã chuẩn bị một chỗ cho chúng ta (*Giăng 14:1–3*), một nơi đẹp để đến mức không thể diễn tả hết được. Thật vậy, “Ngôn ngữ loài người không đủ để diễn tả phần thưởng của người công bình. Chỉ người nào chăm nhìn sự việc đó mới thấu hiểu mà thôi. Trí óc hữu hạn của chúng ta không thể nào hiểu được sự vinh hiển của thiên đàng.”—Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 597.

Dù chúng ta không thể thật sự hiểu được trời mới và đất mới sẽ như thế nào, Đức Chúa Trời vẫn cho Giăng thấy một khái tượng về nơi ấy để chúng ta hướng lòng trông đợi “lễ cưới” sẽ sớm diễn ra. Quả thật, chúng ta được mời gọi “Hãy ham mến các sự ở trên trời, đừng ham mến các sự ở dưới đất” (*Cô-lô-se 3:2*).

Đức Chúa Trời đang cẩn trọng chuẩn bị cho sự kiện này, và Ngài không muốn “lễ cưới” ấy xảy đến làm chúng ta bất ngờ (*xem Ma-thi-ơ 22:1–14, Ma-thi-ơ 25:1–13*).

Vũ trụ là hội chúng sẽ chứng kiến sự kiện này diễn ra, và chúng ta là những nhân vật trung tâm trong câu chuyện ấy. Chúng ta sẽ hiệp cùng “cô dâu,” tức thành thánh mà Chúa Giê-su sẽ đưa chúng ta đến trong lần tái lâm của Ngài. Thật thú vị, dân sự Đức Chúa Trời (các thánh đồ) cũng được gọi là cô dâu (*xem Khải huyền 19:7*), có lẽ vì họ ở trong “thành thánh, là Giê-ru-sa-lem mới, từ trên trời, ở nơi Đức Chúa Trời mà xuống, sửa soạn sẵn như một người vợ mới cưới trang sức cho chồng mình” (*Khải huyền 21:2*).

Sự mô tả tuyệt đẹp về Thành Thánh này cho thấy có một mối liên hệ mật thiết giữa dân sự Đức Chúa Trời và thành ấy, bởi vì cả hai đều được gọi là “cô dâu.” Kinh Thánh cho biết một mô tả chi tiết về “Thành Thánh, Giê-ru-sa-lem mới, là kinh đô của nước Ngài, được gọi là ‘nàng dâu, vợ của Chiên Con.’”—Ellen G. White, *Thiện Ác Đấu Tranh*, tr. 376.

Hãy đọc Khải huyền 21:9–27. Vì sao quá khó để chúng ta hình dung những điều ấy đến vậy? Làm sao chúng ta có thể bắt đầu hiểu được những điều đã được hứa cho chúng ta trong các câu Kinh Thánh này?

Theo Bước Chiên Con

Bạn đã từng được hỏi điều gì bạn mong đợi nhất trong cõi đời đời chưa? Một đứa trẻ có thể nói, “Cưỡi cọt,” “Trượt từ cổ hươu cao cổ xuống,” hoặc “Bay đến những hành tinh khác.” Nếu bạn hỏi một thiếu niên, có em sẽ nói, “Không còn phải làm bài ở trường nữa,” hoặc “Khám phá thiên đàng cùng bạn bè mà không bị thương.” Còn nếu hỏi một nhóm người lớn, họ có thể nói, “Được ở nơi không còn đau đớn, khổ sở hay sự chết nữa,” hoặc “Được gặp lại những người thân yêu.” Tất cả những câu trả lời ấy đều tuyệt vời và đúng, và trong trời mới đất mới có rất nhiều điều để mong đợi. Sự vĩnh cửu cháy bỏng trong lòng chúng ta, và một cách tự nhiên, chúng ta biết rằng phải có điều gì đó tốt hơn nhiều so với cuộc sống hiện tại trên đất này.

Còn những phước lành nào khác mà chúng ta có thể mong đợi trong cõi đời đời? Xin đọc Ê-sai 25:8, Khải huyền 7:17, và Khải huyền 21:4.

Chắc chắn phước lành lớn nhất của thiên đàng đó là cuối cùng được gặp Chúa Giê-su, và đích thân cảm tạ Ngài vì những gì Ngài đã làm cho chúng ta trên thế giới sa ngã này. Chúng ta sẽ dâng lên Ngài sự tôn vinh và thờ phượng chân thành, vì Ngài đã cứu chúng ta khỏi sự chết đời đời bằng sự khổ hình của Ngài trên thập tự giá.

“Chiên Con đã chịu giết đáng được quyền phép, giàu có, khôn ngoan, năng lực, tôn quý, vinh hiển và ngợi khen!” (*Khải huyền 5:12*).

Giăng Báp-tít đã giới thiệu Chúa Giê-su là “Chiên con của Đức Chúa Trời!” (*Giăng 1:36*). Hai môn đồ của Giăng nghe lời ấy và đi theo Chúa Giê-su (*Giăng 1:37*), và Khải huyền 14:4 kêu gọi chúng ta cũng nên làm như vậy. “Chiên Con đi đâu, những kẻ này theo đó” (*Khải huyền 14:4*). Tuy nhiên, nếu muốn theo Ngài trên thiên đàng, trước hết, chúng ta phải theo Ngài nơi đất này.

Chúa Giê-su, Chiên Con, cũng là Đấng Chăn Giữ chúng ta, dẫn dắt chúng ta trên con đường mà không ai có thể dẫn được. Điều này thật yên ủi cho chúng ta trong những lúc khó khăn mà mình phải trải qua, nhưng Chúa Giê-su sẽ không bao giờ ngừng dẫn dắt chúng ta, ngay cả trên thiên đàng. Khải huyền 7:17 chép rằng: “Vì Chiên Con ở giữa ngôi sẽ chăn giữ và đưa chúng đến những suối nước sống.” Là dân sự Ngài, là bầy chiên của Ngài, chúng ta sẽ theo Chúa Giê-su trên thiên đàng, mãi mãi mong muốn được ở trong sự hiện diện của Ngài. Một đặc điểm rõ ràng của dân sự Đức Chúa Trời là “đanh Chúa sẽ ở trên trán mình” (*Khải huyền 22:4*). Nghĩa là, chúng ta sẽ luôn nghĩ đến Ngài.

Hãy nghe bài thánh ca “Theo Chiên Con” (Follow the Lamb), có thể nghe qua đường link <https://vimeo.com/1067821589>, và biến lời bài hát ấy thành lời cầu nguyện riêng của bạn hôm nay.

“Hãy Đến!”

Lời mời gọi lại một lần nữa được ban cho chúng ta hôm nay: “Hãy đến.”

Hãy đọc những câu Kinh Thánh sau đây và lưu ý lời mời gọi của Ngài dành cho bạn để đến cùng Ngài: *Ma-thi-ơ 11:28-30, Ê-sai 55:1-3, Giăng 6:44.*

Đức Thánh Linh muốn kéo bạn đến với Chúa Giê-su hôm nay. Chúa Giê-su mời bạn đến cùng Ngài, ở trong Ngài hôm nay, và mỗi ngày cho đến khi Ngài đến. Khi bạn đáp ứng và đến cùng Ngài, khi lòng bạn mềm mại và tâm trí bạn đầu phục, bạn sẽ cảm nhận được sự bình an, vì biết rằng Ngài sẽ khiến bạn sống lại trong ngày cuối cùng, cho dù bạn cảm thấy mình không xứng đáng đến đâu đi nữa. Chúa Giê-su phán, “Kẻ đến cùng ta thì ta không bỏ ra ngoài đâu” (*Giăng 6:37*).

Chúng ta phải cảm nhận được tính cấp bách của việc cộng tác với Thánh Linh, để mời gọi người khác bước vào mối tương giao cứu rỗi với Chúa Giê-su. “Thánh Linh và vợ mới cùng nói: Hãy đến! Kẻ nào nghe cũng hãy nói rằng: Hãy đến! Ai khát, khá đến. Kẻ nào muốn, khá nhận lấy nước sự sống cách nhưng không” (*Khải huyền 22:17*).

Lời mời gọi ấy là vô điều kiện, là món quà của ân điển. Khi chúng ta tiếp nhận Ngài vào đời sống mình và hết lòng, hết linh hồn, hết trí, hết sức yêu kính Ngài (*Phục truyền Luật lệ Ký 6:5*), thì đời sống của chúng ta ở đây và trong tương lai sẽ được thay đổi mãi mãi.

Ngay cả khi Chúa Giê-su mời chúng ta đến cùng Ngài, những lời cuối cùng trong Kinh Thánh cũng hứa điều này: “Phải, ta đến mau chóng. A-men, lạy Đức Chúa Jêsus, xin hãy đến!” (*Khải huyền 22:20*)

Mau chóng đến mức nào? Theo quan điểm của chúng ta, ngay khi vừa nhắm mắt lià đời, điều tiếp theo chúng ta biết sẽ là sự trở lại của Đấng Christ. Xét theo đời sống con người trôi qua nhanh như thế nào, thì Chúa Giê-su cũng sẽ trở lại với chúng ta nhanh như thế ấy. Có lẽ ý nghĩ đầu tiên của chúng ta khi được phục sinh sẽ là: “*Ôi Chúa, sự đến của Ngài quả là nhanh!*”

Thật vậy, hiện nay chúng ta chỉ thấy mập mờ như trong gương. Nhưng rồi chúng ta sẽ thấy Ngài mặt đối mặt. Đừng mỗi một trong khi chờ đợi. Hãy giữ niềm mong mỏi này luôn sống động trước mặt bạn, trong đức tin và trong sự tin cậy nơi tình yêu và sự nhân lành của Đức Chúa Trời. Lạy Chúa Giê-su, xin đến mau!

Hãy cầu nguyện ngay bây giờ để có đức tin bền đỗ, vì đức tin giúp bạn đầu phục hoàn toàn trước Đấng đã chết vì bạn và cũng đang mau chóng trở lại vì bạn nữa.

NGHIÊN CỨU BỔ TÚC: “Nếu chúng ta không tiếp nhận đạo của Đấng Christ bằng cách nuôi mình bằng Lời Đức Chúa Trời, thì chúng ta sẽ không được vào thành Đức Chúa Trời. Đã sống bằng lương thực thuộc đất, đã tập cho mình yêu thích những điều thuộc thế gian, chúng ta sẽ không thích hợp cho những điều thuộc về trời; chúng ta sẽ không thể cảm nhận được dòng chảy thánh khiết của thiên đàng. Tiếng nói của các thiên sứ và tiếng đàn hạc của họ sẽ không làm thỏa lòng chúng ta. Khoa học của thiên đàng sẽ là một điều bí ẩn đối với tâm trí chúng ta. Chúng ta cần phải đói khát sự công bình của Đấng Christ; chúng ta cần được uốn nắn và hình thành bởi ảnh hưởng biến đổi của ân điển Ngài, hầu cho thích hợp với đoàn thiên binh của thiên đàng. . . .

“Bấy giờ các dân sẽ không công nhận luật pháp nào khác ngoài luật pháp thiên đàng. Tất cả sẽ là một gia đình hạnh phúc, hiệp một, mặc lấy áo của sự ngợi khen và tạ ơn. . . . Trong cảnh tượng ấy, các sao mai sẽ cùng nhau ca hát, và các con trai Đức Chúa Trời sẽ reo mừng, trong khi Đức Chúa Trời và Đấng Christ cùng công bố rằng, ‘Sẽ không còn tội lỗi nữa, cũng sẽ không còn sự chết nữa.’

“Chúng ta cần tập thói quen nói về một thiên đàng xinh đẹp. Hãy nói về sự sống sẽ dài lâu như chính Đức Chúa Trời hằng sống, rồi bạn sẽ quên đi những thử thách và khó khăn nhỏ bé của mình. Hãy để tâm trí được thu hút bởi Đức Chúa Trời.”—Ellen G. White, *The Faith I Live By*, tr. 363.

ĐỀ TÀI THẢO LUẬN:

1. Nếu có thể, hãy nghe hoặc đọc khái tượng của Ellen G. White về thiên đàng trong (*Early Writings*), tr. 14–20. Điều gì tạo ấn tượng sâu sắc nhất cho bạn trong phần mô tả này?
2. Khía cạnh nào trong các bài học của quý này mà bạn muốn ghi nhớ nhất để giữ cho mối tương giao của mình với Đức Chúa Trời được mạnh mẽ cho đến khi bạn gặp Chúa Giê-su mặt đối mặt?
3. Ai trong đời sống bạn cần được nghe về hy vọng của thiên đàng? Hãy quyết định chia sẻ với họ càng sớm càng tốt. Hãy nhớ: bạn không thể chia sẻ cho họ một hy vọng mà chính bạn không thật sự có.

**DANH SÁCH CÁC HỘI THÁNH / ĐIỂM NHÓM
CƠ ĐỐC PHỤC LÂM VIỆT NAM
TẠI HOA KỲ**

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm El Monte

4114 Peck Road, El Monte, CA 91732
Trưởng lão Rachel Liên Tom - (805) 796-9600

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Houston

11113 Braesridge Dive, #B, Houston, TX 77083
Truyền Đạo Hoàng Minh Trung - (206) 778-3667

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Loma Linda

711 W. C Street, Colton, CA 92324
Mục sư Dương Quốc Tùng - (909) 825-6886

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Milpitas

3125 Louis Road, Palo Alto, CA 94303
Trưởng lão Huỳnh Chí - (408) 221-5071
Trưởng lão Nguyễn Trung Hậu - (925) 413-6775

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Oakland

1515 Verdi St, Alameda, CA 94501
Mục sư Thạch Long Hạnh - (510) 967-0582

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Orange County

2101 W. Edinger Avenue, Santa Ana, CA 92704
Mục sư Dương Quốc Tùng - (714) 557-7999

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Orlando

4417 N. Powers Dr, Orlando, FL 32818
Mục sư Phạm Xuân Nghĩa - (407) 339-4974

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Riverside

8778 Magnolia Avenue, Riverside, CA 92503
Trưởng nhóm Hoàng Ngọc Trân - (951) 500-8767

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm San Diego

4185 Home Avenue, San Diego, CA 92105
Mục sư Dương Quốc Tùng - (760) 599-4747

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm San Jose

1066 S. Second Street, San Jose, CA 95112
Mục sư Quách Trọng Toàn - (503) 935-9373

Hội Thánh Cơ Đốc Phục Lâm Portland

7604 SE Clinton St., Portland, OR 97206
Nguyễn Công Danh - (971) 221-4540

Điểm nhóm Cơ Đốc Phục Lâm Greensboro

1320 Fleming Road, Greensboro, NC 27410

Trưởng nhóm Hà Phương - (336) 455-4907

